

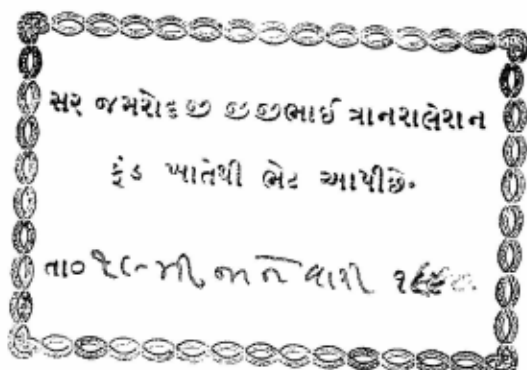
GOVERNMENT OF INDIA

DEPARTMENT OF ARCHAEOLOGY

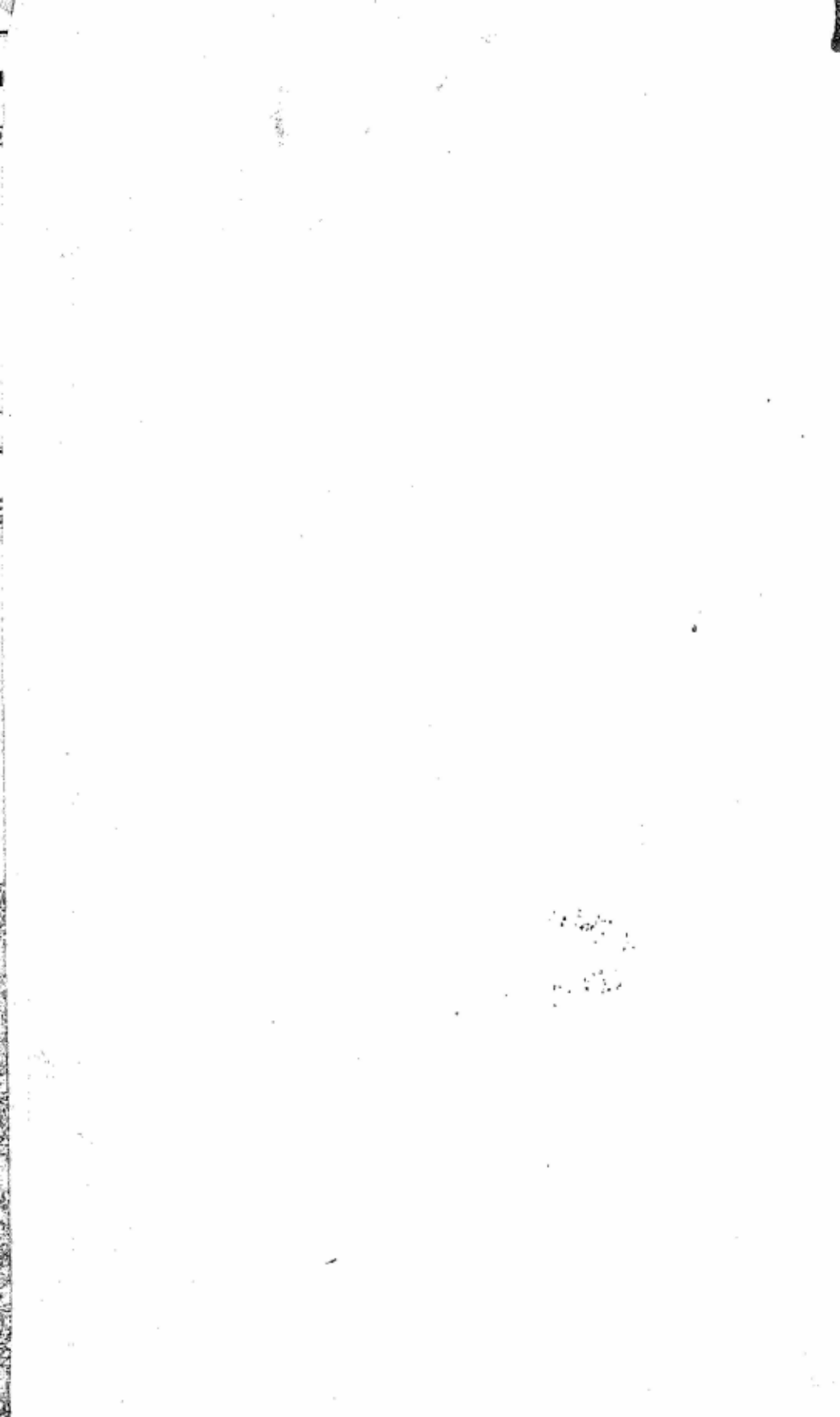
**CENTRAL ARCHAEOLOGICAL
LIBRARY**

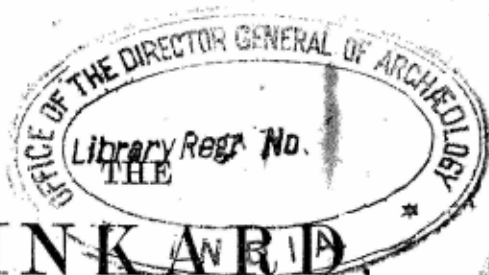
CALL No. **891.53** *Sum*

D.G.A. 79.

DINKARID

1930

A. N.
9102

THE ORIGINAL PAHLAVI TEXT; THE SAME TRANSLITERATED IN
ZEND CHARACTERS; TRANSLATIONS OF THE TEXT IN THE
GUJARATI AND ENGLISH LANGUAGES; A COMMENTARY
AND A GLOSSARY OF SELECT TERMS

BY

PESHOTAN DASTUR BEHRAMJEE SANJANA.

VOL. VIII.

PUBLISHED UNDER THE PATRONAGE

OF THE

SIR JAMSHEDJI JEEJEEBHAI TRANSLATION FUND.

891.53

Sun

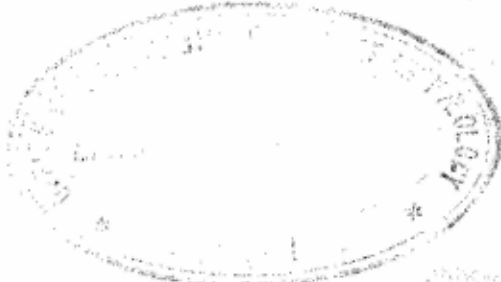
Ref 295
Sun

Bombay:

PRINTED AT THE DUFTUR ASHKARA OIL ENGINE PRESS.

87 COWASJEE PATELL STREET, FORT.

IN THE YEAR 1267 OF YEJDAJARD, AND 1897 OF CHRIST.

**CENTRAL ARCHAEOLOGICAL
LIBRARY, NEW DELHI.**

Acc. No. 34180
Date 10.6.58
Vol. No. 891.53/Sun.

દીનુકદ કેતાબ,

તેહની

અસલ પેહલવી એબારત, જંદ અક્ષરે ઉચ્ચાર, ગુજરાતી
તથા ઈંગરેજી તરજુમો, શીરેહ, અને અગતજોગ
પેહલવી શબ્દોની ફરહંગ સાથે.

ખનાવનાર,

પેશોતન હસતુર ખેહરામજી સંજાણા.

દફતર આઠમું.

સર જમશેદજી જીજીભાઈ ટ્રાંસલેશન પ્રેસના આસરા હેઠલ
છપાવી પરચર કર્યું છે.

222/16

મુંબઈ,

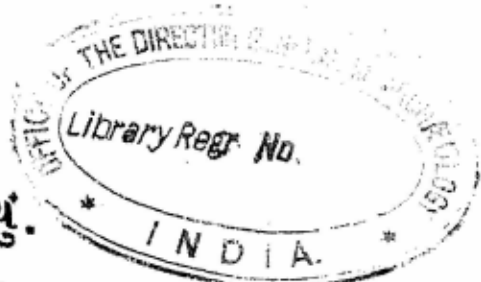
દફતર આશીકારા આઈઈલ ઈનજીન પ્રેસમાં છાપ્યું છે.

કોટ:-કાવસજી પટેલ સીટ, નાં ૮૭.

સને ૧૨૬૭ ચન્દ્રવર્ષી.

૪મીવી સને ૧૮૬૭.

સાંકેત્યું.

૪૬૨.

હયાતી તથા હયાતીના સંબંધ આપનારી કેહી ચીજ છે? તથા તે હયાતી આપનારે અને હસ્તીના સંબંધ આપનારે શા સંબંધને સાર છે	૪૬૩
આતમાને પેદા કરનારાં મુલ—તેના બહા ખવાસને મદદ કરનાર—તેને આપ્તે દુનિઆનાં ખીયાની અંદર રસ્તો કરી આપનાર—બદનનાં ખીઆની અંદર તેનાં મુલને પાલનાર—તેના સંભાલ કરનાર—અને (જીવી જીવી જાતમાં) આતમાને વેંહયવાનો હાકમ કરનાર તથા તેનાં ક્યાં કામથી અહુરમજ્દની તરફનો પાછો બદલો મેલવનાર તથા આતમા પોતાને અસલ મુલની સાથે પાછો મેલવનાર કોણથી છે ..	૪૬૫
વાચા (યાને બોલવા) થી આતમાને કાયદો કરવો તથા તેને લગતાં નુકસાનને દાખી નાખવું છે	૪૬૬
હયાતીનાં મુલ તથા આપ્તે દુનીયાંની કાયા વિશે	૪૬૭
આતમાની જીંદગી તથા મરણ વિશે તથા તેને વગર તેજનો બનવાની નિશાણી વિશે	૪૬૮
રોશની અને અંધાર તથા તેને લગતા કાયદા અને નુકસાન વિશે..	૪૭૦
અહુરમજ્દની ચહડતે દરજ્જેની કૌઆતથી દીનદાર લોકો વખતને લગતી ધાતને તોલે છે	૪૭૧
આતમા અને બદનના અવ્યવો વિશે..	૪૭૧
ખાદાપ્રસ્તિના ચહડતા દરજ્જા વિશે..	૪૭૩
ચજ્દાંની કૌઆતને લગતા પેદાએશના વિચાર વિશે	૪૭૩
કામ કરનારાઓની અંદર વીસવાસ રાખવા જોગ, અહુરમજ્દને લગતા પુરતા વિચારવાળા ત્રણ મજ્દીઅસનાં છે....	૪૭૫
અહુરમજ્દ અને એહુરમનની દીન—તેનો પોશાક—તેને લગતો સુધારો તથા તે દીનને લગતાં ચલણ અને તેના તાબિદારોનાં ધરતાં નામ વિશે....	૪૭૫
આદર્શને જાણુમતી વખતે પેહલ્લી—ખીજ અને ત્રીજી વખતની ધાત કરનાર દરજો તથા તે દરજોની સાહામણે થનારી અહુરમજ્દની ધારણાવાળી સકતી વિશે.	૪૭૬
વસ્તુને માટેની નીશાણી તથા તેને માટેના થેડાવ વિશે....	૪૭૭
આતશની અંદરના ધુમારાવાળા તથા વગર ધુમારાવાળા આતશ વિશે	૪૭૭
રૂપેનામીના પોતાને ઓતમ ચાલથી ચલાવનાર છે—અને અંધ્રમૈયુક્ષ ઓઠારાને લીધે દુઃખ ભોગવનાર છે. અને તે ઉપર રૂપેનામીના વધારે કૌઆત વાળો છે તે વિશે....	૪૭૮

સ્પેનામીના તથા અંધમીના એ બેહુનાં કૌવતની પીછાણુ કરવા વિશે	૪૭૯
સ્પેનામીનાને લગતી પેદાએશ સધળી તરેહનો સીનગાર પામેલીએ અને ધનામીનાને લગતી પેદાએશ સધળી તરેહનાં નુકસાનવાળીએ, તે વિશે..	૪૭૯
આએ દુનિયાંનાં આદમીએએ ધણુમીનાની ધાસ્તી—અને ધાતકીપણુંની અંદર પોતાની ઓલાદને ચાલુ રાખવા વિશે.....	૪૮૦
સધળાં આદમીએએ ખાદાનાં તાબેદાર તરીકે પોતાને પીછાણવા વિશે	૪૮૦
આદમીએની અંદર વધારે કૌવતદાર કોણુ છે? તે વિશે	૪૮૨
આદમીની અંદરના સ્વાખ્ય અને યુનાદને લગતાં બે મુલ વિશે.....	૪૮૩
માણુસનાં આવતી દુનિયાંના સ્વાખ્ય અને યુનાદને લગતાં મકાંન વિશે	૪૮૪
કુરુચોથી આદમીને નહી ફાયદો થવાનું કારણુ તથા એકપુરા સારા યુલુથી જુદો જુદો ફાયદો મેળવવામાં માણુસને મલતી ફેતેહનો સખ્ય	૪૮૬
દીનનો દરજ્જો ધરાવનાર (પાને દીનદાર) આદમી નિતીના તરીકાને લીધે નજીમ થતું નથી. પણ દેવતા તરીકા ઉપર ચાલવાથી તે નજીમ બનેછે	૪૮૭
માણુસને તપાસી જોઈને દીનને લગતી પદવી આપવી.....	૪૮૭
માણુસને કાયદાની સહમજથી તથા કાયદાની વગર સહમજે મારવા વિશે દીનને લગતો ખોલાસો	૪૮૮
પાદશાહ યુશ્તારુપને દુનિયાંમાં ભલી દીનને ફેલાવવા સારૂ શક્તીવાંન થવા સારૂ તથા દીનને લગતો ઓત્તમ દરજ્જો મેલવવા સારૂ ખોદાએતાલાની તરફથી મેલેલી સાત ઓત્તમ વસ્તુ	૪૮૯
દુનિયાંને ખુશી આપનાર તથા તેને હાણી પોંદ્યાડનાર કોણુ છે? તે વિશે.....	૪૯૨
મુધારાને લગતા યુલો તથા ખીગાડાને લગતા કુરુચો વિશે.....	૪૯૩
જે વસ્તુની મતલબ તેની પેદાએશની પછી જણાયછે, તથા જે વસ્તુની મતલબ તેનાં કારણુ ઉપરથી જણાયછે તે વિશે.....	૪૯૬
આદમીને લગતી નેક્રી તથા હલાકી અને તેનાં મુલ તથા ફલ વિશે	૪૯૭
આદમીની ચહદતે દરજ્જેની—મધ્યમ દરજ્જેની અને ઉતરતે દરજ્જેની જાત વિશે	૪૯૮
આદમીએની અંદરની ચહદતે—મધ્યમ અને ઉતરતે દરજ્જેની કીમતવાળી તથા વગર કીમતવાળી આપ્યાદીને ઉગડ કરનારી જાત વિશે..	૪૯૯
આએ દુનિયાંની હયાતીને લગતા ચાલુ વખતની અંદર જે ચીજનો ફેરફાર થાયછે અને જે ચીજનો ફેરફાર થતો નથી તે વિશે	૫૦૦
બુદ્ધિવાન માણુસ પોતાને મુધારનાર છે અને ખુશી બુદ્ધિવાળું માણુસ પોતાને ધટાડનાર છે તે વિશે	૫૦૨
ખલકના પાદશાહો કેહવી રીતના છે, તેને લગતી સહમજ..	૫૦૪

- દાદાર અહુરમઝ્દ મીનાઈ દુનિયાનાં સુધારાને લગતાં કામ કરવા સાર આદમી-
ઓને પેદા કરનાર છે. અને એહરેમન બેહુ દુનિયામાં આદમીઓને
નુકસાન કરવાનું કામ કરાવનાર વસીલા તરીકે છે..... ૫૦૪
- દાનાઈ અને જુરી જુહિની સહમજ—તેને લગતો સીતગાર—તેનું મુલ તથા
ખર્ચ—કપ્પલાત—સુધારો અને વધારો તથા દાનાઈને લગતો મોહટાઈ
અને જુરી જુહિને લગતાં ઉજડપણાં વિશે..... ૫૦૭
- જે આદમી દરન (યાને દુરચુણી શકતો) ને લગતુ હોએછે, તેની હીલચાલ તે
જુરી શક્તિને મલતી હોયછે તે વિશે..... ૫૧૦
- સ્પેનામીનાની તરફથી તેને લગતી કૌવતની સહમજ જે તરેહની જુહિથી
અપાયછે તે વિશે બહી દીનને લગતો ખોલાસો..... ૫૧૨
- સેવઠને વખતે એહરેમનની તરફની દુઃખ ઉપજાવનારી કૃશેશનું સ્પેનામીનાની
પેદાએશની અંદરથી નાજુદ થવુંછે..... ૫૧૯
- પેદાના કરનાર દાદારનું આદમીને લગતી શરઆતની એક ગણતરીથી કરવાનું
કામ તેને લગતી નવમી ગણતરીથી સરંજમ પોંદર્યુંછે તે વિશે..... ૫૨૧
- માણસ બલાઈ અને તેજવાળું કોણથી છે તે વિશે..... ૫૨૨
- જે બહી દીનવાળો ધરમચુર છે તે સર્વેથી અશો છે, અને જે જુરી દીનવાળો
હોયારો ધરમચુર છે તે સર્વેથી પાપી છે.. ૫૨૩
- કહી તારીફલાયક વસ્તુ, અશો લોકોને નુકસાનવાળી છે? તથા કહી બીકારવા
લાએકની વસ્તુ, અશો લોકોને ફાયદાબરેલી છે, તે વિશે..... ૫૨૪
- ખાદાએતાલાને ધણુંજ આહનાર તથા તેને ખુશ રાખનાર માણસ બેહસ્તની
અંદર મોહટાઈ અને ખુશી ભોગવનાર છે. અને ખાદાએતાલાની
તરફ દુશમની રાખનાર તથા તેને આજોરદેહ કરનાર માણસ દોષખની
અંદર ધણું દુઃખ ભોગવનાર છે તે વિશે..... ૫૨૫
- ધ્યાન આપવાજોગ કેહી દોલત છે? તે વિશે.. ૫૨૬

(૧૫૧) કેહી ચીજ હયાતીવાળી તથા હયાતીનો સંબંધ ધરાવના- ૧
રી છે? તથા તે હયાતી આપનારો તથા હયાતીનો સંબંધ
આપનારો શા સબબને વારતે છે? તે વીસેનો ભલી
દીનને લગતો ખોલાસો.

જાણુવું કે, આપ્તે કુન્યાને લગતી હયાતી, મીનાઈ જાતની (યાને આત્મા- ૨
ની) કહ્યમત અને અગમ્યેતી આપનારી શક્તીનો સંબંધ હોવાથી છે. અને
તે (હયાતી), ખેમાલમ રીતે જીંદગી બખ્શનારા દાદારની તરફથી (મળે)છે.
આપ્તે કુન્યાને લગતી કાયા તથા બદનને, આત્મા અને કાયાની સાથે એકબી-
જાના સંબંધથી રહેવું, તેઓને સાથે રાખનારા હયાતી બખ્શનારા દાદારથી છે.

જે જાતની અંદર એબ આપનારા હરીફતું (યાને એહરેમનતું) ૩
જાણુવું થાયછે, તે (હરીફ) ની સાથે દરએક કામમાં લડાઈ કરનારી
જાત વાજબીપણાના સબબને માટેની છે. અને તે જાત આપ્તે કુન્યાની
શક્તીવાળી (યાને દીનની) આપ્તે જોતાંવાર એહરેમનનાં કરેલાં કામને તોડ-
નારી છે. તથા જેબી સહુમજ શક્તીનાં વધારે બળથી એહરેમનને હમેશાં
તોડવાએ તેને (સ્પન્તોમઈનીઉશની) અસલ જાતની સાથે પાછું બેલાવુંછે.
કારણકે છેલ્લા સુધારાના વખતને લગતું સઘળાઓને એબ આપ-
નારથી શુધારવાનું કામ દાદારની તાબેદારી કરનારી જાતોથી થશે.
અને આપ્તે કુન્યાનું દરએક માણસ આપ્તે કુન્યાનાં મુળવાળી આત્મા
શક્તીથી તથા ખોદાઈ બેશારતવાળાં મુળનાં જોરથી, વારેઘડીએ
કાયદાને પસંદ કરનારું છે. ભલી દીનમાં જાણાવેલું છે કે, (આદમીઓને)
રવાનની પવીત્રાઈના સબબને લીધે, અસલ મુળ (સ્પન્તોમઈનીઉશ) ના
સંબંધવાળી કાયા મેલવનાર થવું છે. અને તેનાજ સંબંધથી, રવાનને
અમરગીવાળું બનવું તથા ફરીને હમેશગીની પુરતી રોશનીથી જીનત્તદાર
થવું છે.* (તે રીસ્તાબેજને વખતે) તેઓને કોઈ તરેહથી નેસ્તીવાલા

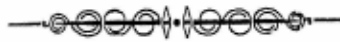
* રવાનને અમરગીવાળું બનવું, તથા ફરીને હમેશગીની પુરતી રોશનીથી
જીનત્તદાર થવુંછે—એની મતલબ એ છે કે, આદમીનાં અન્તકરણની અંદર
સપેન્તોમઈનીઉશનું રેહડાણ હોવાથી, માણસ પાપ અને અનીતીથી દુર રેહી શકેછે,
અને તેથી મીનાઈજેહાંમાં તેને સુખ અને અમરગી મળેછે. અને તે સુખ
તથા અમરગીથી, આવતી કુનીઆની ખીજ વારની તેની જીનદગી માન અને જીમ
સાથની બનેછે.

(એહરેમન) ની તરફ થવાવાનું નથી. પણ તે નેસ્તીવાળાને (તેઓની તરફથી) અટકાવી શકવું છે. કારણકે તે એહરેમન કોઈબી વસ્તુથી અંધાઈ શકવાનો નથી, તેમજ તે હયાતી અખ્શનારા દાનાઈવાળા પેદા કરનારાના સંબંધવાલી હયાતી ધરાવનાર થવાનો નથી. કેમકે તે ખોદાએતાલા પોતે હયાતીવાલો તથા બીજાઓને હયાતીવાળા કરનારો છે. જે વસ્તુઓ અને એટલો નાશ કરવાને તથા નોકસાત પોંહ્યાડવાને લાયકની છે, તે વસ્તુ કાયદાસરના આત્મા સાથે (યાને દીનદાર માણસની સાથે) હયાતી ભોગવવાને લાયકની તથા કાયદાસરની કેમ હોય ? મીટી, પાણી અને ઘાસ વગર કાયદાવાળું છે (યાને એક બીજાના સંબંધને મલતું નથી), તે સાથે કેમ બાંધી શકાય ? વગર કાયદાવાળાઓની હયાતી તેજ હયાતીવાળા એહરેમનને લગતી છે. એકબી બદલવાળી જાત, યજ્ઞાંની તરફથી આત્માના વસીલા વગરની નથી; પણ એહરેમનના ઉલટા ખવાસનાં કારણથી તે દરએક જાત હાણી પોંહ્યાડનારી (અને) છે. આત્મા તથા તેની સાથે સંબંધ ધરાવનારાઓ તેવા નથી, પણ અગત કરીને એહરેમનના સંબંધથી ઉલટા ખવાસના તેઓ જાહેર થાએલા છે.

૪

જે ધરમગુરુઓ એહરેમનની વસ્તુવાળા છે, તેઓ પોતાને ખોલ્લી રીતે નેસ્તીવાળા (એહરેહમન) ની આગળ બાંધીને લઈ જનારા છે. તથા એહરેમનનાં સંકટભરેલાં એક રહેઠાણમાં જાહેર રીતે હાની પોંહ્યાડનારી વસ્તુની સાથે (આવતી ફતીઆમાં) છાંંગી ગુજરનારા છે. હાણી પોંહ્યાડનારની અનેલી જાત, પેલા હયાતી આપનારા દાદારના મજહુબવાળી શી રીતે હોય ? જે યજ્ઞાંને લગતો છે, તે જાતેજ ઘટતી રીતનો અનેલો હોય છે. તેને લગતી વસ્તુઓ પેલા નેસ્તીવાળા (એહરેમન) ના તરીકાવાળી નથી. અને તે પેલા એહરેમનની વસ્તુનું કામ કરવાથી વેગજો છે. વળી તે શખ્સ કે જે નાલાએક અનેલો છે, તે ગોયા આપોઆપ પેલા એહરેમનની વસ્તુઓ કરવા સાફજ અનેલો છે. નાલાએક અનેલો શખ્સ, નેસ્તીનાં કામથી સખાવતની વસ્તુઓ વગરનો છે. નાલાએક અનેલો શખ્સ, નેસ્તીને લગતી વસ્તુઓથી પેલા નેસ્તીવાળા (એહરેહમન) ની માફકનો, દરએક વસ્તુમાં (તેની) એકસરખી જગોવાળો અને દરએક વખતમાં એકસરખી રીતે (એહરેમનનો) વસીલો અનેલો છે. વળી જે નેસ્તીવાળો (એહરેમન) છે, તેની માફક જે નાલાએક છે, તે દરએક કામ તીચ કહ્યતે કરનારો છે.

નાલાએક બનેલો શખ્સ, દરએક ચહેતે દરજ્જેની દાનાધથી બનાવેલી વસ્તુ તથા બનાવટને અને બનાવનારને ખરાબ બનાવટવાળી વસ્તુએ તથા ખરાબ બનાવનાર તરીકે કહેનારો છે. જે દોષખના ગારના રહેવાસીએ છે, તેએ નેસ્તીવાળાની બનાવટને દાનાધવાળી કહેનારા છે. હાલમાં હયાતીવાળા (દાદાર) ની દોષતનો સંબંધ, નેસ્તીવાળા એહુરેમન સાથે લગાડવો એ થોડું અચરત થવા જોગ નથી. જે યુરા લોકો જમ ઉલટા થાધને કહેછે કે, વાંધાભરેલા નેસ્તીવાળા (એહુરેમન) ના કલાંમાં એ હયાતી આપનારા (દાદાર) ની તરફથી કહેવાએલાછે. તેમજ તેએ દાદારની તરફથી હયાતી પામેલા આત્મા વીશેથી કહેછે કે, તે પોતાની મેળે હયાતી પામેલોછે. તેમજ દાદારની જાતની કુશમનધથી તેએ દાદારને નાશ કરવાને માટેનો પણ કહેછે.

(૪૫૩) આત્માને પેદા કરનારાં મુળ—તેના ભલા ખવાસને મદદ કરનાર—તેને આ કુન્યાનાં બીઆંમાં રરતો કરી આપનાર— અને બદનનાં બીઆંની અંદર તેના મુળને પાલનાર તથા તેનો સંભાળ કરનાર અને (આત્માને) વેંહચવાનો હોકમ કરનાર તથા તેનાં કામથી ખેશી ધરાવનાર આહુરમજ્દની તરફનો પાછો બદલો મેળવનાર તથા (આત્મા) પોતાને પાછો (અસલ મુળની સાથે) મેળવનાર છે. તે વીશે ભલી દીનનો ખોલાસો.

જાણુવું કે, આત્માની જાતને જનમ આપનાર દાદાર આહુરમજ્દ છે. દાદારની તરફથી, તે આત્માને ગરોથમાનની અતીઅન્ત રોશનીની અંદરથી (આએ કુન્યામાં) મોકળેલોછે. મીનોને લગતો આતશ, પાણી અને મીટી (પાને બદનની અંદરની આએ ગેબી વસ્તુ) તે ગેબી આત્માના ભલા ખવાસને મદદ કરનાર છે. તથા આએ કુન્યાને લગતો આતશ, પાણી અને મીટી આએ કુન્યાની કાયાને મદદ આપનાર છે. આએ કુન્યાને લગતાં તોખમની અંદર દાદારના કાયદાવાળાં ફરમાનથી આત્માને માર્ગ કરી આપનાર મીનો ઇજદો છે. બદનનાં બીઆંની

- અંદર તેના મુળનું (યાને આત્માનું) પોહમનું, ખોદાઈ બખ્શોશનાં ફરમાનથી છે. તે આત્મા તેને લગતા વખતનું કામ, તેનાં અસલી મુળની સાથે ઘટતી રીતે બદલને (આપ્તે કુન્યામાં) ચલાવવાથી કરનારો છે. આત્માની પરવરશી કરનાર તથા તેને નીભાવી રાખનાર, તેની જાતના ઉપરી બદલની અંદરના અકલના આગેવાનો છે. (એટલે જે આત્માને સહમજ શક્તી આપનાર ઉપરી યજ્ઞ છે.) સખાવત અંને સચ્ચાઈ, નીમકહુલાલી, સંતોષ, અંને ઉદયોગને ખાટેની કોશેશ, એ આત્માને બેહુ જહાંનમાં છુટાપછું તથા છુટકારો આપનાર, અંને તેને બેહુ કુન્યાની બુજેરગી આપનાર તથા દરજ્જવાળો બનાવનાર છે. આત્માને કેટલીએક નુરી વસ્તુઓની મારફતે પોતાને લગતો સંબંધ રાખવો છે. આત્માને (તેણે) કીધેલાં કામોનો પાછો બદલો મેળવવો તથા અહડતે દરજ્જેનું બનવું, તેને સીનગાર આપનારાં યજ્ઞી મુળથી છે. સારો ખવાસ ધરાવનારો (આત્મા), તેના ખેશાવંદને (યાને પેદાના કરનાર અહુરમજ્દને) પાછો મળનારો છે. જે બુનીઆદો અંને બદલો કશકેરેતિના વખતમાં નામદારીને ખાટેનો બદલો મેળવનારાં છે, તેઓ કશકેરેતિ (યાને છેલ્લા મુધારાને લગતું) કીરતીવાન કામ કરનારા છે. જેવો તે કશકેરેતિનું કામ કરવામાં સરદાર તરીકે છે, તેઓ તનપસીનને વખતે સઘળી તનોમંદ કુન્યામાં સઘળી સહમજ ધરાવનારા સર્વે શક્તીવાન દાદાર અહુરમજ્દની તરફથી સારા ભાયગસાળી થાશે.

- ૧ (૧૫૫) વાચાથી આત્માને પ્રાયદો કરવો છે, અંને આત્માને લગતું નુકસાન (વાચા)થી દાબી નાખવું છે. તે વીશે ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.

- ૨ જાણુવું કે, (પાક દાદારે) આદમીને જબાન એક હથીઆર તરીકે બખ્શેલી છે. તેને લગતી વાચાથી, આદમીઓ પોતાને ખાટેનો મોહરો કાયદો મેળવનારાં છે. અંને તે જબાનને ઉલટી બુદ્ધી, લોભ, ગોસ્સો, અંને બીજા કુરુણો જે બદલની અંદર હંમેશા (આત્માને સાડ) રાહ મારવાની કોશેશ કરનારા છે, તેઓને તેની ઇચ્છાથી અટકાવવા આપ્તે (કુન્યાને) અતીઅંત કાયદો કરનાર છે. તે આત્માને ખાટેનાં હથીયારને,

જુરી મતલબથી અટકાવવાએ, એટલે જે આદમીએ તે જખાનના હથીઆરને જુરી મતલબનું બોલવાથી અટકાવેછે, તે ફાએદાને માટેનું બોલવાથી આદમી તેને લગતાં નોકશાનને કુર કરનારૂં છે, અને તે પોતાનાં વચનથી કુન્યાને સારી રીતે ચલાવનાર છે.

(પાક દાદારે) દરૂંગો (યાને કુરજુલો) ની જુરી ઇચ્છાથી, જખાનને ૩ સાચવવા સારૂ, આદમીનાં બદનની અંદર લલા વીચારવાળી શક્તીની અકલ, નમનતાઈ, ફરમાનબરદારી, અને વળી બીજા મીનાઈ સારા જુલો તેની જાતને લગતાં કામને સારૂ બખ્શેલાછે. વળી આદમી તેના આત્માવાળાં બદનની ઉપર હકુમત કરવા સારૂ હાકેમ તરીકે છે. તેથી ભલી મીનાઈ શક્તીએ (યાને ઇબદો), એક દોસ્ત તરીકે તેને ચાહેછે. જે સખબને લીધે આદમી પોતાની વાચાને જુરી ઇચ્છાનું બોલવાથી અટકાવેછે. અને જે શખુનો પોતાનાં દીલમાં રાખેછે, તેની ઉપર પુરતો વીચાર કરેછે તથા ધેઆન પોંહચાડેછે. અને અકલથી તથા બીજા ભલા મીનાએના હોકમથી, જખાનને જુરી ઇચ્છાનું બોલવાથી અટકાવેછે. જે આદમી ઉલટા વીચાર અને બીજા ઉમેદવાર બનાવનારા જુરા મીનાએથી (યાને જુરી સક્તીએથી) પોતાની જખાનને બોલવાથી પાછી ખેંચેછે, તે તેના આત્માને તે પોતાની જખાનથી ફાએદો કરનારૂં અને આત્માથી તેને લગતાં નોકશાનને દાખી નાખનારૂં થાએછે. પણ જે તે સંપુરણ વીચાર કરીને નથી બોલતું તે તેથી તે હંમેશાં ધાસ્તીવાળું— બોલવાથી ચહુડતે દરજ્જેના ફાએદાને કુર કરનારૂં, અને પોતાને લગતા ધીકારથી આત્માને તે વીથેનું ઘણું નોકશાન કરનારૂં બને છે.

(૪૫૭) હયાતીનું મુજ અને આએ કુન્યાંની કાયા વીશે, ૧
ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.

જાણવું કે, દાદારે તેની બેહુદ રોશનીમાંથી જે શક્તીને પેદા કરેલીછે, તેને લગતી દીનનો વીચાર કરવાને માટેની પેદાયશનું નામ અવસ્તાની અંદર બે જાતવાળા અથોરતાન (યાને પેગમબર અશો નરતોશત) નાં નામથી જણાવેલીછે. વીચાર કરીને જેતાં તેની એક ૨

- મીનાઈ જાત (યાને અણુદીઠ રૂઢ) છે. અને બીજી આએ કુન્યાંને લગતી કાયા (યાને ખાકી બદન) છે. તેની ગેબી જાતની અંદર (યાને આત્મારૂપમાં) ગેબી સમજ આપનારી દીનની વીચાર શક્તી મેળેલી છે.
- ૩ આએ કુન્યાંની કાયાની અંદર દીનનો વીચાર આપવાવાળી ગેબી આત્માની શક્તીનું ઘણું રેહડાણ હોવાથી, મીનાઈ જાતવાળી શક્તીએ (યાને હુયાતીએ) તેને પુરતા વીચારવાળી બનાવેલી છે. આત્માને તેને લગતી કાયાને માટેનું કામ કરવા સાડું પુરતી રીતનો વીચાર કરવાની શક્તીનું વધારે મલવું, તેની અંદરની લાયક શક્તીઓથી છે. અને તે (દીનની સહમજ) ને માણસોનાં દરએક સારા ઉદ્દેશ્યોગને સાડું તે આદમીની અંદર પોંહ્યાડનારા ગેબી સહમજ ધરાવનારા મીનો યજ્ઞ છે. આએ કુન્યાની જાત (યાને બદન) ની અંદર દીનની કઉચ્ચત અહુરમજની ધચ્છા તથા દાનાધને માટેનાં નેક કામ કરવાની શક્તીનું દેખાવું, ગેબી સહમજશક્તી આપનારી કઉચ્ચતની મારફતે છે. આત્માનો સંબંધ આએ કુન્યાની કાયા સાથે હોવાથી ધનસાત ઘણીજ ગરમ ઉલટવાળું (યાને ભલા ઉદ્દેશ્યોગને સાડું ઘણું આપુર) છે. પેહલ્લી પેદાએશ (યાને આત્મા) ને લગતી સહમજ આપનાર તરીકે દીન છે, તેનું નામ “અવેસ્તાક” કરીને છે. કુન્યાના લોકો તેને તરણુ ભાગવાળા મજહબને નામે બોલે છે. કારણકે જે દીનના (દક્ષતરોના) તરણુ ભાગ દરએક ત્રતીઆંઉશ ભાગવાળા નામમાં વેહ્યાએલાં છે. (એટલેજ ગાથા, દાદે અને માત્રે એવા ત્રણુ અવસ્તાના વીભાગ છે.) જે દીનનાં દક્ષતરોનાં તરણુ ભાગ કરેલા છે, તે અવસ્તાનાં નામવાળા વીભાગો ખલકને સારાં કાંમ કરવાની સહમજ આપનારા સમય તરીકે છે. જેમકે (હાલમાં) આદમીએ તેને નવી દીનને લગતી સહમજને નામેબી બોલે છે. તે (અવસ્તા) ની અંદર હુયાતીને લગતું કામ કરવાની ગેબી સમજ આપેલી છે. તે દીનની અંદર આપેલી સારાં કાંમ કરવાની સહમજના ઉલટથી લોકોને નવા ધરમને લગતા ભરમને સહમજવો છે. અને તેથી લોકોને ગણેઆનનું મેળવવું છે. તેનો આદમીએએ ભાષણની મારફતે લોકોમાં ફેલાવો કરવો. તેમજ તેનું પઠાણ કરવું. (આદમીનાં) બદનની અંદર હુયાતીનો સમય, તેને દીનના એરાદાવાળું કરવા સાડું છે. જે કોઈ લોકોને ભલાઈવાળાં કરવાની સમજ ભાષણની મારફતે ફેલાવવાનું નામ ધરાવનારો છે, તે
- ૫

ગેબી સમજશક્તીથી છે. તેની જાત સાથે, જે મીના સર્વેથી અગતનો સંબંધ ધરાવનાર છે તેનું નામ અવસ્તામાં “રસ” યાને “ખેરહે” કરીને છે. અને તે પેદાએશને કુખના વખતપર મદદ કરનાર કેહવાય છે. વળી જે (ધરમગુરુ) ભાષણની મારફતે આદમીઓનું કુખ ટાલનાર છે, તે કુખલબન તરીકે ગણાય છે. તેના સંબંધવાળી ઓલાદથી દુન્યામાં જનમેલાઓ સુરીય, ચંદ્ર, અને સેતારાઓની માફક રોશનીવાળા છે. તથા સધળી આલમને પોતાની તાબેદારીમાં રાખનારા છે. અને ફાવી નીકળનારાઓમાં તેઓ જાતેજ ઘણા ફાવી નીકળનારા છે. વળી તેઓ ગેબી અગમચેતી આપનારી ઉલટમંદ હૈયાતીવાળાં ખોદાઈ નુરની બરફતથી, ગેબી અગમચેતી આપનારી શક્તીનાં સંબંધને લીધે દરજ્જાનાં પોતાની સાથનાં જોડાનને પવનની માફક હાંકી કાઢનારા છે. આ દુન્યામાં જનમ લેનારી ઓલાદનાં જે લોકો અક્રોમનની બુનીઆદથી (યાને જુરી બુદ્ધી આપનારી ગેબી શક્તીવાળાં મુજથી) પોતાની હૈયાતીને ચલાવનારા છે, તેઓ બદકારીની હૈયાતીને સાડું જનમ લેનાર તરીકે ગણાય છે. જેમ આપે દુન્યાનાં ગોસ્પંદો અને આદમીની અંદર તેને લગતી બદકાર જાતવાળી વગર જોવાની જાંઘળીથી હીલચાલ કરનારા તથા હૈયાતી ભોગવનારાં પ્રાણીઓ છે તેમ.

(૧૫૫) આત્માની જાંઘળી તથા મરણ વીશે, તથા તેને વગર તેજનો બનવાની નીશાણી વીશે, ભલી દીનને લગતો ખોલાસો. ૧

જાણવું કે, આત્માની જાંઘળી, અકલ અને અગમબુદ્ધીથી છે. અને તેનું મરણ, ઉલટા વીચાર અને હટ યાને મમતથી છે. આત્માને તેજવનું ધવું, અકલમંદ અને અગમબુદ્ધીનો વધારો કરનારા પુરૂષોની દોસ્તી, વેહેવાર અને તેની સાથની પરપુછ કરવાથી છે. આત્માનાં તેજનું ધટવું, જુરી બુદ્ધીવાળા (દુન્યાનો) ઘટાડો કરનારા અને યજ્ઞની દીનનું નહીં સાંભળનારા જુરા હાકેમની દોસ્તી, વેહેવાર અને તેની સાથની વાતચીતથી છે. તથા તેને ભલા વીચારનું કામ કરવાની આદત પડવી, પવીત્ર ૫

કરમાનવાળી ઉત્તમ (દીનતી) અક્કલથી છે. અને તેને બુરા વીચારનું કામ કરવાની આદતવાળી કહિયતનું મલવું, તદન ઉલટા વીચારના બુરા ફરેબવાળા ગુસ્સાથી છે.

- ૧ (૪૧૪) રોશની અને અંધારૂ, તથા તેને લગતા પ્રાયદા અને નુકશાન વાંધે, ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.

- ૨ બાણુનું કે, રોશનીને લગતો, (યાને યજ્ઞદી ખોરેહનો), કાયદો આત્માને લગતો છે. અને તે અમર્ગીને લગતું ઇમાન, ખુશી, પ્રકાશ, મોહબત, દરીઆકૃત અને પવીત્ર સવાબનાં કામને બેહદ રીતે જાહેર કરનાર છે. જમ દાનાઈ અને સચ્ચાઈથી, અમર્ગીને લગતો કાયદો છે. તેમજ ખોરશેદ તથા અંદ્ર અને શેતારાઓથી, પાણી—ઝાડપાન, ગોશપંદ, આદમી, વરસાદ અને બીજી ભલી પેદાશને અહેરેમનના નુકશાનથી કાયદો થાય છે. તેઓની અંદર કાયદો હોવાને લીધે, તેની ખુબી આપનારી તાબેશ, કુખનું નીવારણ કરનારી વસ્તુને નામે ખોલાય છે. (જમકે) પાપીના વાંધાનો ખોલાસો કરનાર (યાને અપવીતરાઈને દુર કરનાર) ખોરશેદનો પ્રકાશ છે. તથા વરસાદનાં બંધાનનો નીવેરો લાવનાર (યાને અટકેલા વરસાદને વરસાવનાર) ખોરશેદનો પ્રતવ છે. અંધારાથી, અમર્ગીને લગતા
- ૩ આત્માને ધાસ્તી અને ભય તથા અંધાપાની બીક અને વગર કામે અસ્ત પામવાનું તથા અણુદીઠપણાથી અને નહીં જણાવાનું નુકશાન છે. અણુપણાથી તથા ખોટારાંથી અને ખોરશેદની ચાલના અટકવાથી તથા ગરમીના જતા રહેવાથી અને બીજી બદીઓથી (લોકોને) અતીઅંત નુકશાન થાય છે. અને તે નુકશાનની ફરીઆદનો કાયદો તેની અંદર યજ્ઞદોને બેલાઈને કામ કરવાયે થાય છે.

(૪૫૮) અહુરમઝદની ચહડતે દરજ્જેની કહીઅતથી, દીનદાર ૧
લોકો વખતને લગતી ઘાટને તોડેછે. તે વીશે
લલી દીનને લગતો ખોલાસો.

જાણુવું કે, અહુરમઝદે કુન્યાનાં લોકોને મઝદ્દીઅશની દીન ૨
ક્રશોકેરેતિના વખત સૂધી એહુરેમનને ઠાલવા તથા ઘટાડવા સાડું
બક્ષેલીછે. તે (દીન) થી, એહુરેમન હુમેશાં પોતાની ખીલતી હાલતમાં તુટરો
રહેછે. અને નેક પેદાએશ, ક્રશોકેરેતિના વખતવેર હુમેશાં તે (દીન) થી,
એહુરેમનને વગર જોતાંવાર તોડતી જશે. અને એહુરેમનના જે ઇરાદાઓ
છે, તે દરએક ઇરાદાની ઉપર લલી દીનવાળા લોકો એવી રીતે ફાવશે, કે
તે એહુરેમનને તે વખતમાં લલી દીન તથા તેને લગતા દીનદાર લોકોથી
(પોતાનો) સુકાશ થવાની તથા ઘટાડો થવાની ધાસ્તી રહેશે. એહુરેમનને દાબી
નાખવા અને બાહર કાઢવામાં દાદાર હોરમઝદની ચઢતી કૌવત ગણાશે,
તથા તેને તેથી કુન્યાને પાછી સુધારવાની અને મઝદ્દીઅશની દીનને
ચઢતે દરજ્જેની બનાવવાની, હીમત તથા ક્ષેત્ર મલશે. આએ વખતો
વીધે લલી દીનની અંદર કહેલું છે, તેમજ મઝદ્દીઅશની દીનની નેક પેદા-
એશ કયા વખતમાં સપેન્તોમઘનીઉશ અને અંધ્રમઘનીઉશનાં કામની
સાથે જોડાએલી રહેશે, તથા (કયા વખત ઉપર) ચઢતે દરજ્જેની બનશે,
અને કહી વેલા ઘણી ઉતરતે દરજ્જેની રહેશે, તે વીધેની વીગત દીનને
લગતાં બીજા પ્રકરણમાં જણાવેલીછે.

(૪૫૯) આત્મા અને બદનના અવ્યવો વીશે, લલી ૧
દીનને લગતો ખોલાસો.

જાણુવું કે, (ખાંણસની) હૈયાતીનું ઉતપણ થવું, પેહેલ્લી ૨
મીનાઇ કુન્યામાંથી છે. અને આત્માની સાથે સઘળી કાયાનું
એક બીજા સાથનું બંધારણ, તેનીથી (યાને હૈયાતીથી) છે. અને
આએ કુન્યાની કાયાનું આત્માની સાથે જોડાવું, બદનના અવ્યવોથી
છે. અવ્યવો, દેહથી કાએદાસર રહેનારા છે. અને કાએદાસરની કાયા,

- ૩ એ તેની (યાને આત્માની) જાત તરીકે છે. વળી તેની આપ્તે (એટલે જ નીચી લખેલી) બે વીગત છે. પેહેલું રૂપને લગતું કામ કરવું, અને બીજું ઇચ્છાને લગતું કામ કરવું. આત્મા અને કાયા એ બેઉના સંબંધથી રૂપને લગતાં કામનું બનવું છે. જેમ કે મીટીમાંથી ધાતુનું (બનવું છે). જાડપાંતનું બનવું જમીન અને પાણીમાંથી છે અને આડનાં મુળથી આડનાં ફળોનું બનવું છે. તથા ગોરૂપંદોને કુષ તથા દરએક છંદ-ગીને લગતી સારી દેખાવવાળી ચીજો જેવી કે ચરબી—લોહી—આમડી અને બાળનું બનવું—આડપાનોના ખોરાકથી અને પાણીને પીવાથી
- ૪ છે. એજ પ્રમાણે બીજી વસ્તુઓ (નું બનવું)—ઇચ્છાની મરજીથી છે. જેમ કે લાકડાંથી આકાર બનાવનાર (સુથાર) રણસીંગડું અથવા ભેંપુરી અને બીજી બનાવટ બનાવનાર છે. તથા કુંભારની મરજીથી માટીનાં વાસણનું બનવું છે. શુનાંતા વારા તથા પોલ્લાં અને નખ લેવાની છરી તથા
- ૫ એરીન અને વીટીઓ સોતીની બનાવટની ઇચ્છાથી બને છે. એજ પ્રમાણે બીજી વસ્તુઓ રૂપ અને ઇચ્છા એ બેઉના સંબંધથી છે. જેમ કે આદમી (તેને લગતા) ચેહેરાથી છે. અને જમીનથી ઘઉં (અને અનાજ) ને
- ૬ લગતી વસ્તુઓ છે. ચેહેરા અથવા રૂપથી તથા અથવો (યાને બદનના ભાગો)-થી તેના બનાવનારની લાએક ઇચ્છાનું જણાવું છે. શેરદીનું ઉગવું જમીનમાંથી છે. અને તેને મીઠાશને સાફ પસંદ કરવી છે. વસ્તુની ઉત્પત્તિ જમીનમાંથી છે. જેમકે હાલના લોકોને ઘી (ખાવાને) લગતી ઇચ્છા, ઘી અને શાકર એ બેઉની ઘટતી મેળવણીથી છે. જમીનને લગતી ચીજોના દેખાવે (માણસની) ઇચ્છા સફાઈદાર યાને તાજગીવાળી થાય છે.
- ૭ દીનની અંદર જણાવેલું છે કે, જે માણસ ગેબી ખોરેહવાળું હોય છે, તે તેના ઉપરી ખોરહેમંદ ઇજ્જોના સબબને લીધે છે. તેજ પ્રમાણે જાડુગર હાકેમની જાતને, અંધકાર ધુરી કીર્તીની અંદર ફરવું દેવોથી છે. આપ્તે અને પેલી કુન્યાને લગતી સઘળી તરેહની સમજનું મળવું આપ્તે (ઉપર જણાવેલાં) મુળથી છે. જેમ કે આગળા દાનાવોના કોલ છે કે, આત્મા અને તેના અથવોની અંદર તેને લગતી સઘળી સમજ રેહ છે.

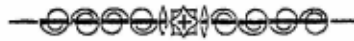

(૧૧૦) ખોદાપ્રરતીના ચહડતા દરજ્જા વીશે, ભલી
દીનને લગતો ખોલાસો.

૧

જાણુવું કે, આએ કુન્યાનાં આદમીઓની અંદર યજ્ઞોતું પ્રકાશવું, ૨
ભલાધને લીધે છે. અને યુરાધને લીધે (તે યજ્ઞોતના પ્રકાશવું) કળલાવું
છે. (કુન્યામાં) કાપદાના વધારાને સાડું, ભલા લોકો છે. અને કુન્યાની ૩
નેકીને ખરાબ કરવા સાડું, યુરા લોકો છે; જેથી ચહડતો દરજ્જો (લોકો-
થી) મેલવાતો નથી. જે ખોદાને માનનારો છે, તેનો સર્વેથી સરસ ચહડતો ૪
દરજ્જો બે તરેહથી છે. તેમાં એક તેના રવાનની સાથે સડવ્યાતથી
હોરમજદનો સંબંધ હોએછે, તેથી તે આદમીની યુદ્ધી અને ફરોહર
સઘલાં લોકોના કાએદાનું કામ કરનાડું થાયછે. બીજું—તેને વીશે
દીનમાં જણાવેલું છે કે, તે આદમી તનપસીનના વખતમાં (પેદાએશને માટે)
એહરેમન ઉપરની સેવટની પુરતી ફતેહ મેળવવાનું કામ કરનાડું છે.
તથા એહરેમનને (આએ કુન્યામાંથી) હુમેશનો હાંકી કાહડવાએ તથા
વગર તેજનો કરવાએ, સઘળી બદનવાળી હૈયાતીઓને પાછું સુધરવું
તથા દોળખથી છુટવું છે. અને ખલકના લોકોને કાએદેમંદ છ'દગી
ગુજારવીછે. અને છેલ્લા સુધારાના વખત ઉપર તમામ આદમીઓ
ખેદાદીથી છુટકારો પામેલાં અને દાદાર હોરમજદની હજુરમાં એક શેહરી
તરીકે રેહનારાં થાશે.

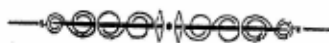

(૧૧૧) ચઝદાંતી કહીઅતને લગતા પેદાએશના વીચાર વીશે, ૧
ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.

જાણુવું કે, પેદાએશનાં દરએક કામને લગતો વીચાર, તેને લગતી ૨
હીલચાલને માટેનો છે. સઘળી પેદાએશ, તેને લગતી બનાવટ તથા વગર
બનાવટનાં એકસરખાં કામની અંદર એકબીજાથી જુદી છે. અને તેને
લગતી હીલચાલ કરનારી છે. માણસને લગતી ધારણા, ઘણી ચહડતે ૩
દરજ્જોની હૈયાતીને લગતી વસ્તુઓને સાડું, યાને આત્માને સાડું છે.

- દરએક હૈયાતીવાળું આદમી સવાબ યા ગુનાહની ઇચ્છા રાખેછે. કોઈ મીનાને લગતું, કે આ કુન્યાને લગતું પ્રાણી, તેવી ઇચ્છા વગરનું નથી. કોઈ શખસ તેને લગતી તે ઇચ્છા સીવાયનું વીચારવા તથા કરવાને
- ૪ શક્તીવાન નથી. આદમીને ચઢતે દરજ્જેનું બનવું, ઇઝદી શક્તીનું ઉપરીપણાંના વીચારથી છે; કારણકે તેથી, જે એકને માટેનાં કામનો (યાને પાપનો) વીચાર છે, તેને તેછોડી દીએછે. જે કોઈ હુમેશા મીના અને ગેતીને લગતી શક્તીની મારફતે, પોતાની હૈયાતીના સંબંધવાળાં કામને માટેનો વીચાર રાખનાર છે, તે ખચીત બીજને લગતી (યાને અંત્રમંદીનીઉશની) કહ્યત વગરનો છે. (એટલેજ એહરેમનની
- ૫ કહ્યત તેમાં રહેતી નથી.) (આદમી) એહરેમનની એક જાતના સંબંધથી હીલચાલ કરવાએ, (એહરેમન) તેને પોતાને લગતા ગ્રેહોની જાતની માફકનું બનાવી શકેછે. અને દરએક આદમી હુમેશા પોતાનાં કામને લગતા ઉદ્યોગની અંદર તે (એહરેમન) ના વસીલા તરીકે હોયછે, તો તેની પેદાએશ તરીકે તે પેલા (એહરેમન) થી ઉસકેરાયલું રીએછે. જેમ ખોરશેદ, ચંદ્ર અને સેતારાઓની અંદર આસમાની સેતારાઓનો એક ભાગ ગણાયછે, તેમ એટલેજ જેમ આસમાની દોરની અંદર કેટલાએક ગ્રહો હોરમજદી ભાગે ચાલનારા છે અને કેટલાએક એહરેમની ભાગે ચાલનારા છે, તે પ્રમાણેનું તે એહરેમની રાહ ઉપર ચાલનારું માણસ છે. જેમકે આતશ અને પાણી પવનથી જોસવંતા થાયછે, તે જોસ, જોકે પ્રથમ તેઓના પોતાનાં કામના ઉદ્યોગની મદદને સાડું આપવામાં આવેલો હોતો. તે વેળા તેઓ રાહ મારનાર થાય તેને સાડું તે જોશ નહી હોતો; પણ તેઓ પોતાના કામની હીલચાલ કરવાની ઇચ્છાથી, રાહમારૂ (યાને ખોદાઈ તરીકાથી ઉલટા) થયાછે. અને તેઓ ઉલટાં કામની તરફ ફરેઆછે. જે આદમીઓની ઇચ્છાની અંદરની હીલચાલ, તેના ઉદ્યોગમાં તે દુરઅંદેશીવાળા અને સર્વેથી ચઢતે દરજ્જેના પાક ઇન્દોની સરદારીને માટેનાં કામને લગતી હોયછે, તેઓ હુમેશાં, તે ઇન્દોના સંબંધવાળી પેદાએશ તરીકે ચઢતે દરજ્જેનાં કામ કરનારાં થાયેછે.

(૧૧૧૨) કામ કરનારાઓની અંદર, મઝદીઅશની દીનવાળા ત્રણ ૧
જણ, જે હોરમજદના વીચારની અંદર પુરતા છે, તેઓ
વીશ્વાસ રાખવા જોગછે તે વીશે ભલી
દીનને લગતો ખોલાસો.

જાંણવું કે, કામ કરનારાઓની અંદર, મઝદીઅશની દીનવાળા ત્રણ ૨
જણ, જે અહુરમજદના વીચારની અંદર પુરતા (યાને સંપુરણ) છે, તેઓ
વીશ્વાસ રાખવાજોગ છે. જેઓની વીગત આ પ્રમાણેની છે. એક સામવટથી ૩
અહુરમજદને લગતો ઇનસાફ કરનારો અને ખોલલી રીતની શાક્ષીથી કોઇનેબી
ખોટારાથી સુતલગ નહીં નુકસાન કરનારો (નીઆધીસ). બીજો અહુરમજદને ૪
લગતી ખાલેશ અગમ બુદ્ધીથી, દરએક આદમીને તેના સંપુરણ વીચારથી
ઘટતી સમજ આપનારો (ધરમગુરુ). અને ત્રીજો ઇનસાફને લગતી ખોરેહવાળો ૫
(યાને કુદરતી સક્તી પામેલો) પાદશાહ છે. અને તે અહુરમજદની તરફનાં
પુરતાં ખોરેહની બેસારતથી, (કુન્યાની અંદર) પ્રકાશી નીકળનારો છે.

(૧૧૧૩) અહુરમજદ અને એહરેમનની દીન—તેનો પોશાક તથા ૧
તેઓને લગતો સુધારો—અને (તેઓની)દીનનાં ચલણ વીષે—
તથા તેઓના તાબેદારોનાં ઘટતાં નામ વીષે, ભલી
દીનને લગતો ખોલાસો.

જાંણવું કે, અહુરમજદની દીન, એ અહુરમજદની દાનાઈ છે. તેનો ૨
પોશાક (યાને બદન) એ ભલાઈ છે. તેને ઝેબ આપનાર, સચ્ચાઈ છે. અને
તેના લાએક તાબેદાર, યજ્ઞપ્રસ્તો છે. અને તેની મતલબ, અહુરમજદને
માનવાની છે. અને જે કોઈ તેના તાબેદાર લોકો છે, તેઓનું નામ યજ્ઞપ્રસ્તો
છે. અને તે દીનને કુન્યામાં ચાલુ રાખનારા, ડાહપણવાળા લોકો—
દાનેશમંદ પાદશાહ—તથા પવીત્ર જરથોશતી વડો ધરમગુરુ છે. એહરે- ૩
મનની દીન, એ એહરેમનની બુરી બુદ્ધી છે. તેનો પેહરવાશ (યાને જાત)
નેકીને હાણી પોહ્યાડવાની કેળવણી છે—તેને ઝેબ આપનાર, ખોટાઈ
અને ઠગાઈ છે. અને તેને લગતા લોકો, દેવની પરશતેશ કરનારા છે.

તેની મતલબ, દેવને માનવાની છે—અને તેના તાબેદાર લોકો. દેવને માનનારા છે. વળી તેની મતલબ, દેવપ્રસ્તીની છે. કુન્યામાં તે (દીન) ને ચલાવનારા, કવી લોકમાં લલી દીનને લગતું નહીં સાંભલનારો યુરો રાજા તથા ઠગારો ધરમશુર છે.

- ૧ (૧૪૪) આદમીને જાણમતી વખતે પેહલી—બીજી અને ત્રીજી ઘાટ કરનારા દરજો વીધે. તથા તે દરજોની સામણે થનારી આહુરમજદની ધારણા વીધે. ભલી દીનને લગતો ખાસાસો.

- ૨ જાણુવું કે, આદમીઓને જાણમતી વખતે પેહલી ઘાટ કરનારો, અકોમન (યાને યુરા વીચારની શક્તિવાળો) દરજ છે. તે (જાણસને) જાણવાનું કામ સરજાનું પોંહચાડવાની આગમ્ય, કુખની હલાકી પોંહચાડનારો અને તનપસીનને લગતી ઈજા તેને દેખાડનારો છે. અને તેની ઈધાણી જાણમતી વખતે એક બચ્ચાંના રડવાના વખતની છે. આ એ દરજની સામણે થનાર બેહમન (યાને ભલા વીચારવાળી શક્તી), નેકીથી તેને તનપસીનને લગતી હંમેશની સેવટવાળી છંદગી દેખાડનારો છે.
- ૩ જેની ઈધાણી એક બચ્ચાંને ખુશીનો વખત જાણવાની છે. બીજી ઘાટ કરનારો “આઝ” (યાને લોભનો) દરજ છે. તે બચ્ચાંનાં બદનને લુપ્ત અને તરસથી કુબલું કરનારી શક્તિવાળો છે. તેથી તે બચ્ચું પેદા કરનાર દાદારની તરફથી ઘટતી રીતનો છુટકારો મેળવનારું તથા તે (દરજ) ની ઉપર ક્રોધ મેળવનારું, લુપ્ત અને તરસ મટાડનારા કુધના લેઝતદાર ખોરાકની મદદ મેળવવાથી છે. અને તે બદનને તરસ કરનારો ખોરાક ‘આજ’ (યાને લુપ્તના) દરજને મારનારો છે. ત્રીજી ઘાટ કરનારો દરજ, અપ્રમાણીક ઉંઘથી બદનને હાણી પોહચાડનારો, તથા (જાણસને) સુસ્તી કરનારો દરજ છે. તેનાં તુકશાનને અટકાવવું, બદનને સુખ આપનારી પ્રમાણીક ઉંઘથી છે.

(૧૫૬) વસ્તુને માટેની નીશાની તથા તેને માટેના થેડાવ વીધે, ૧
ભલી દીનને લગતો ખેલાશો.

જાણુવું કે, આસમાન ઉપરની વસ્તુને લગતી એઆર તરેહની નીશાની ૨
છે. એક વસ્તુ પોતે, નીશાન વગરની હોય. બીજું એક વસ્તુ પોતે (આસમાન) ૩-૪
ઉપર (નીશાનવાળી) હોય. તરીજું એક વસ્તુ પોતે આસમાન ઉપર ૫
(નીશાનીવાળી) નહીં હોય. ચોથું એક વસ્તુ પોતે મુતલક નહીં હોય. ૬
તેમજ આસમાન ઉપર તેની નીશાન પણ નહીં હોય. જે વસ્તુ પોતે ૭
નીશાન વગરની છે, તે કેહીછે કે, ચોખાસાંની રૂતુ જેનો દેખાવ સાચ્ચેઆ-
ન (યાને વાદળ) વાળો હોવો જોઈએ, તે વરસાદની નીશાની જે પવન અને
વાદલાંચોને લગતી છે, તેની હીલચાલ વગરની હોય, તો તેથી સહુમજબુ' કે
વરસાદનું આવવું જવું રહેલું છે. એક વસ્તુ પોતે આસમાન ઉપર ૮
નીશાનીવાળી હોય. જેમ કે ગરમીની રૂતુ સાચ્ચેઆન (યાને વાદળ) વાળી
હોય. અને તે વખતે (આસમાન) ઉપર પવન વગર હીલચાલનો અને વાદલાં
સ્થીર (યાને થંબ) હોય, તો તેથી સહુમજબુ' કે વરસાદની નીશાન છે.
જે વસ્તુ (આસમાન) ઉપર નીશાનવાળી નહીં હોય, જેમ કે ચોખા- ૯
સાંની રૂતુ હોય અને પક્ષીઓએ પોતાનો માળો બનાવેલો હોય, તો
તેથી જાણુવું કે વરસાદની નીશાણી છે. એટલેજ વરસાદનું ઉપરથી
આવવું થશે. કોઈ વસ્તુ જાતે (આસમાન) ઉપર નહીં હોય, તેમજ ૧૦
તેને લગતી કાંઈ નીશાન આસમાન ઉપર નહીં હોય. જેમકે ગરમીની
રૂતુ હોય અને પક્ષીઓએ પોતાનો માળો વરસાદની નીશાનવાળો કરેલો
હોય, તો તે ઉપરથી સહુમજબુ' કે (આસમાન) સાચાવાળું નથી, તે છતાં
વરસાદ આવવો જોઈએ.

(૧૫૭) આતશોની અંદર વગર ધુમારાવાળો તથા ધુમારાવાળો ૧
(આતશ) છે. તે વીસે ભલી દીનને લગતો ખેલાશો.

જાણુવું કે, વગર ધુમારાવાળો જે આતશ છે, તે નીરમલપણાંથી ૨
પ્રકાશે. અને તે લાયકીવાળા પબ્દોને લગતો છે. અને ધુમારાવાળો ૩

- જે આતશ છે, તેની અંદર વગર ખાલેશીવાલી વસ્તુઓનું ભેળાણુ છે. તે (આતશ) અંધારાવાળાં વગર તેજના ધુમારાની સાથે પ્રકાશે છે. એટલામાટે ધુવાં સાથના સઘળા આતશોમાં દોળખનાં ધુમારાવાળો આતશ સરવેથી ૪ સરસ ધુમારાવાળો છે. જે ધુમારાવાળા આતશ છે, તે સુકાસને સાડાં જમીનની અંદર રોશન રેહ છે. અને તે આતશ (જમીનને) સુકવવા સાડાં સુકાશવાળી ગરમીના સખખ તરીકે છે. તરાવતને કુર કરવા સાડાં જે આતશો છે, તે આસમાન ઉપરથી પ્રકાશનારા (સુર્ય તથા ચંદ્ર) છે.

- ૧ (૧૪૪) ખોટું બોલનાર અંધમેનીહિશ સખ્તી ભોગવનારો છે. અને રૂપેનામીનો પોતાને ચહડતે દરજ્જે ચલાવનારો છે. તથા રૂપેનામીનો અંધમેનીહિશપર વધારે કહીવતવાળો છે. તે વીધે ભલી દીનને લગતો ખોલાશો.

- ૨ જાણુવું કે, ખોટું બોલનાર અંધમેનીહિશ સખ્તી ભોગવનારો છે. એટલેજે અહુરમઝદની પેદાએશની સાથે લડાઈ કરવામાં તેને હાર ૩ ખાવી તથા પાછું ફરવું છે. અને રૂપેનામીનો તેની ઉપર પોતાને ચહડતે દરજ્જે ચલાવનારો એથી છે કે, અંધમેનીહિશને તેની પેદાએશને હાર ખાવાએ કુઃખ પોહવું છે. અને તે કુઃખથી તેની પેદાએશને હાર ખાવી છે. અંધમેનીહિશની ઉપર રૂપેનામીનોએ ફતેહ મેળવવી, અંધમેનીહિશની હાર થવાએ તથા તેની પેદાએશ નાલાયક બનવાએ છે. રૂપેનામીનોની પેદાએશને ભલી દીનને (ફનીઆમાં) પ્રસીધ કરવા સાથે છેલ્લા સુધારાને સાડાં જોડાઈને રેહવું છે. તથા રૂપેનામીનો (પોતાની પેદાએશને) સઘળી સખખ અને અગમખુદ્દીથી ચલાવનારો છે. અને અંધમેનીહિશની કેટલીક હલાકી તથા કુઃખો, જે તે દરજ્જની હયાતી સુધીની નીશાણી તરીકે છે, તે (ખાણસનો) આતમા (પોતાની) ખરાબ અવસ્થાને સાડાં પોતાને તેની અંધાપાવાળી આંખથી ચલાવે છે તેના સખખને લીધે છે. એટલેજે તેને લગતી (યાને અંધમઝનીહિશની) બુદ્ધિ જે ખાણસમાં આમેજ થાયે નહી, તો તે (ખાણસ) કુખકારક (દોળખના) ખાડામાં પડે નહી.

(૧૪૧૮) બેહુ મીનોની (યાને સ્પેનામઈનીઝીશ અને
અંધમઈનીઝીશની) કહીઅતને પીછાણવા
વીશે, ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.

જાણવું કે, બેહુ મીનોની શક્તીઓને (માણસ) એવી રીતે પીછા-
ણવાને શક્તીવાન થાએછે, કે જે કોઈ સ્પેનામીનાને પીછાણનારું (ઈન-
સાન) હોએછે, તેને તેની (યાને સ્પેનામીનોની) હજુરમાં પોંદ્યવું છે.
અને તેણે બેહેશત (તું મકાન) મેળવવું છે. વળી જે અંધમઈનીઝીશને
પીછાણવાવાળું હોએછે, તેને તેની (યાને અંધમઈનોઝીશની) તરફ
ફરવું છે. અને તે ફતેહમંદ બેહુસ્ત છોડીને દોળખમાં જાએછે.

(૧૪૧૯) સ્પેનામીનોની પેદાએશ સઘળી રીતનો શણગાર પામેલી છે.
અને ધનામીનોની પેદાએશ નોકસાનકારક છે. તે વીશે
ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.

જાણવું કે, સ્પેનામીનોની પેદાએશ સઘળી રીતનો શણગાર પામેલી,
તેની હૈયાતી હંમેશાં કેટલેક દરજ્જે ઘટતી રીતની પ્રમાણીક હોવાથી છે.
અને ધનામીનોની પેદાએશ કેટલેએક દરજ્જે સઘળી (ધનામીનો) થી (શણ-
ગાર પામેલી,) તેને લગતી હૈયાતીની ચીજોથી અને તેની (યાને એહુરેમનની)
પોતાની અપ્રમાણીક કહીઅત તેનામાં હોવાથી હજુદ-અને નોકસાનવાળી
બનેછે. વળી જે સ્પેનામીનોની પેદાએશ છે, તેની અંદર લલા વીચારની
શક્તીનું મુળ જણાએછે. અને જે ધનામીનોને લગતી પેદાએશ છે, તે તેને
મુખ વગરની કરવા સાડું તેના કાએદાને નોકસાન કરવાને લાએકની-
છે. અને તેથી સ્પેનામીનોની પેદાએશ વગર ધનામીનોની પેદાએ-
શમાં અંધકાર વીચાર નજર આપેછે.

- ૧ (૪૮૦) ઘનામીનોનાં રાખત-ધાસ્તીભરેલાં ઘાતકીપણાની અંદર, આએ કુન્યાનાં આદમીઓએ પોતાની ઓલાદને ચાલુ રાખવા વીશે, ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.

- ૨ બાણુવું કે, દાદાર અહુરમઝદે પેદાએશોને હયાતીના શણગાર એહુરમનનાં ઘાતકીપણાની અંદર આપેલોછે. અને તે પેદાએશને આએ કુન્યામાં જોસ્સાની મારફતે હીલચાલ કરનારી તથા હયાતીને લગતી ઇચ્છા વાળી બતાવીછે. આએ કુન્યાનાં લોકોમાં, જે મહત્તે દરજ્જેનાં તુરુપ અને આરામ સાથનાં આદમીઓએ, તે આએ કુન્યામાં એહુરમનનાં મેલાપ વગરના તથા પોતાની (અસલ) કલ્પિતથી નહીં કરનારાંછે. અને તે સવાબની કલ્પિતવાળા ઘાટને દુર કરવાની ઇચ્છા રાખનારાં અમેસાસપંદોની માફક આએ કુન્યામાં ઘાટ કરનારાઓની ઉપર મહુડતે દરજ્જેનાં રેહુછે. અને આદમી વગર ઘાટ કરનારા જોસ્સાની ઇચ્છાવાળું એજ કારણથી બનેછે. અને આએ ઘાટવાળી કુન્યામાં મહુડતે દરજ્જેના તુરની માફક ફાવી નીકલેછે. જેમ આદમીના (બદનની અંદર) આતશ, પાણી અને મીઠીને અંદરનો તુરી આતશ જોસ્સા વાળાં રાખેછે તેમ. આએ કુન્યામાં ઘનામીનોની ઘાતવાળી હાલતની અંદર (ખાણસોએ) પોતાની ઓલાદને સુધારાથી અલાવવી એ ધાસ્તી ભરેલું કામછે.

- ૧ (૪૮૧) સઘળાં આદમીઓએ (ખોદાના) તાએદાર તરીકે પોતાને ધીધ્રાણવા વીશે, ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.

- ૨ બાણુવું કે, સઘળાં આદમીઓ (ખોદાના) તાએદાર તરીકે પોતાને ગણવાથી, મહુડતે દરજ્જે પોંહયેછે. અને તેઓને દરએક નેકી પરાપત થાયેછે. અને ભલા યજ્ઞે તેઓને હયાતીને લગતી ત્રણ મુખ્ય ચીજ પોહચાડેછે. એક મોહતાજ વગરના બનવું—ખીજું અમરગીવાળા થવું—અને ત્રીજું મોરાદે પોંહચવું. મોહતાજ વગરનું થવું—બદનને લગતી હાલતનું નેક કામ કરવાએછે. અને તેથી પોતાને વાસ્તે લાએક દોલતનો

તે વધારો કરેછે. વળી નોકશાનકારક હાલતમાં આદમીને તે દોલતના વધારાથી કેટલેએક દરજ્જે હાલતને લગતાં નેક કામ થાઈ શકેછે. અને તેથી તેની ખુશીનો વધારો થાયછે. અને તેહને લીધે તે હાલતવાળાં (આદમીને) વગર મોહતાબતું કરનારછે. (માણસને) વગર મોતે (યાને અમરગીથી) રેહવાની હાલત એ લુખ છે, તેજ પ્રમાણે તેની ઓલાદને (યાને બચ્ચાંને) હાલત ઉપરાંત કુધનો ખોરાક અમરગીના ફાએદાને મારેનો સહમજ આપવો નોકશાનકારક છે. તેજ પ્રમાણે સેતારાઓના સંબંધ-વાળો શુભ વખત, હમેશાં (માણસની) મોરાદને બર લાવનારો છે. અને તેથી નાલાએક દોલતની ઇચ્છા દોલતને મારેની ઇચ્છાવાળાઓને કેટલેક દરજ્જે વધેછે. દોલતને મારેની વધારે ઇચ્છા, ફરાગત આપનારી અને વધારે કઠવતવાળી હોએછે, તે ટકી રહેછે. જે (માણસની) ઇચ્છા દોલતથી (લોકોને) ઇજા દેવાને મારેની હોએછે તો, તે આદમીની ઇચ્છા સરંજમ પોંહયતી નથી. અને તેને લગતી નામોરાદીથી, તેને વધારે હલાકી અને ગમતું પોંહયવુંછે. માણસને તેની ઇચ્છા બર આવવાથી, ખુબી અને ખુશીતું મેલવવુંછે. એ વીશેનો ખોલાસો એમ છે કે, ખોદાએતાલાના બંદાને (અંબ્રમઈનીઉશનાં) ઘાટકીપણાંની અંદર ખોદાને પીછાણી તથા આદમીને ખુશી રાખી શકાતું નથી. આદમી પુરતી રીતે ખોદાની પીછાણી કરવાએ, પોતાને ચઢતે દરજ્જે પોંહચાડેછે. અને તેથી યજ્ઞાંની તરફની સઘળી નેકીથી લાએકતું બનેછે. પણ આદમી જે ઘાટકીપણાંની હાલતમાં હોએછે, તો તે બીજાને (યાને એહરેમનને) રાજી રાખવાને મારેતું રીહેછે. અને તેથી તેને યજ્ઞાંની તરફની લાએક નેકીથી ચઢતે દરજ્જે પોંહચાવું નથી. એટલા વાસ્તે તે બીજાથી (એટલેજ ધનામીનાથી) (માણસને) લાએક બનવું નથી. જે માણસ પોતે બંધેને (યાને સ્પેનતોમઈનીઉશ અને અંબ્રમેનીઉશને એકબીજાની) બરાબરીના દરજ્જાવાળા યા ચઢતે અથવા ઉતરતે દરજ્જેના માણેછે, તો તે પોતે બંધેને એકસરખા દરજ્જાવાળા ગણવું નથી. કુન્યામાં અસાણી, પેદા કરનારની બરોબરનો નથી. તેમજ તે કમ યા છપાદેહ પેદા કરનાર નથી. ત્યારે બેહુને એકબીજાની સાથે રાજી રાખી શકાય નહી. વળી તે બીજા (એહરેમન)ને ઘાટકી હાલતમાં હોવા છતાં, ખુશી રાખનારની બરોબરનો કેમ ગણાય ? એ સઘળું ધીઆનમાં લેતાં,

૩

૪

૫

પેદાએશનું ખુદ કરનારને સધળાઓને ખુશી રાખનાર અને વસ્તુને પેદા કરનાર તરીકે આદમીઓએ તકરારમાં લેવો જોઈતા નથી. પણ આદમીએ સંપુરણ રીતે જાણવું જોઈએ કે, સર્વેને ખુશી સાથે રહેવું ખોદાએતાલાની તરફથી છે. (દીનમાં) જાણાવેલું છે કે, તનપસીનને વખતે ખલકનાં લોકોની અંદરથી પેલા એખ આપનાર (એહરેખન) ને ફર થાઈ જવું છે.

- ૧ (૫૪૮) લોકોની અંદર વધારે કહિચ્ચતદાર (કોણ છે) ?
તે વીશે ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.

- ૨ જાણવું કે, જ્યારે આદમીની રોનકદાર જાતને ખાતેલી અને કહિચ્ચત-
વાળી રાખવા સાડ આપણને ગોંસપંદ દેખાય છે, તે ઉપરથી ગોસ્પંદોનું
કહિચ્ચત ચઢતે દરજ્જેનું જણાય છે. અને જ્યારે ગોસ્પંદની કાયા
ખાતેલી તથા રોનકદાર બનેલી જાડપાનને લીધે દેખાય છે, તેથી જાડ
૩ પાનનું કહિચ્ચત આપણને વધારે અગતનું જણાય છે. જ્યારે આપ-
ણને જમીન વીધે જણાય છે કે, જાડપાન તેમાંથી ઉગનારાં છે અને
આદમીઓ તથા ગોસ્પંદોને વધારે જોબદાર બનવું તેને લીધે છે. ત્યારે
ફરાગત આપવા સાડ જમીનની વસ્તુ આપણને વધારે અગતની દેખાય છે.
૪ જ્યારે પાણી, જમીન, જાડપાન, ગોસ્પંદ અને આદમીને ચલાવ-
નારો પવન છે, એવું આપણને જણાય છે. ત્યારે હૈયાતીને વધારે
૫ શક્તી પવનથી છે, એવું આપણને જણાય છે. જ્યારે ચલકાટ (યાને
નુરી વસ્તુ) વીધે આપણને જણાય છે કે, તે હૈયાતીના ઉપરી પવનને
ચલાવનાર તરીકે છે, ત્યારે તે ઘટતી રીતની મદદ આપનારો ચલકાટ
૬ આપણને સર્વેથી સરસ કહિચ્ચતવાળો દેખાય છે. અને જ્યારે ભલી
દીનથી આપણને જણાય છે કે, ચલકાટને (યાને આત્માને) ચલાવનારી
જે ઉપરી તરીકેની વસ્તુ છે, તે ક્તેહ મેળવનાર ફરોહર છે. તે ઉપરથી
જણાય છે કે આસમાન, પવન, પાણી, અને જમીનને તે ક્તેહમંદ
ફરોહરો પોતાના ચલકાટ અને ખોરેહની મારફતે સુધારો કરવા
સાડ છે. વળી જ્યારે શુર્ય, ચંદ્ર અને તારાઓ આપણને તેજવાળા

દેખાયછે, તે ઉપરથી જાણાયછે કે, તેઓની જાતની અંદર ઘણાં કઠિનતા-
દાર અશો ફરોહરો છે. જે પ્રમાણે હમણાં આપે કુન્યાની સપાટી ઉપર
આપે કુન્યાની કાયાવાળાઓમાં દીનદાર આદમીઓ ચહુડતે દરજ્જેનાં
સરદારી અને હકુમત કરનારાં છે. તે પ્રમાણે આપે કુન્યાનાં લોકો
ઉપર તેઓના યજ્ઞદોની કઠિનતા મોહરો દરજ્જે ભોગવનારી છે.

(૩૪૩) એ મુળ વીશે ભલા દીનને લગતો ખોલાસો.

૧

જાણવું કે, આદમીનું કામ સવાખ યા ગુનાહને લગતું છે. તેમાં ૨
સવાખનું કામ; એ આદમીનાં સવાખને લગતા એરાદાથી છે. અને તેનો
વસીલા; આદમીની અંદર બેહુમત યાને ભલા વીચારવાળી હયાતીને
લગતી અક્લ છે.

આદમીની તરફથી ગુનાહનું કામ—ગુનાહને લગતા એરાદાથી ૩
છે. અને તેનો સખખ આદમીની અંદરની બુરાં મતવાળી ઉલટી અક્લ
છે. ભલા વીચારવાળી અક્લ—આદમીની અંદર દાદારની તરફને ૪

સવાખ, અશોધ, ફાયદો, અને સુખને લાવનારી વસ્તુ છે. અને બુરાં
મતવાળી ઉલટી અક્લ—આદમીની અંદર ગુનાહ, અપવીત્રાઈ, નોક-
શાત, અને ગમને લાવનારા વસીલા તરીકે છે. જ્યાં આદમી દાદારના
ભલા વીચારવાલી સકતીથી—સવાખ, અશોધ, દીન, અને આદમીનાં સુખ-
ને માટેનું નહીં હોય, તો તેને લીધે બુરાં મતવાળી ઉલટી અક્લ—
ગુનાહ, અપવીત્રાઈ, નોકસાત અને માણસની ગમગીનીના વસીલા
તરીકેનું કામ કરવા સારું માણસની અંદર રહે છે. જેનાં અન્તકરણનું ૫

મુલ બદલને લગતા સારા ખવાસનું છે. અને ભલા વીચારની અક્લનાં
મુલને લગતું છે. તેની ખાસીઅત સવાખ, પવીત્રાઈ, ફાયદો, અને સુખ-
ને માણસની અંદર લાવનારા યજ્ઞદતા સંબંધવાળું છે. એ ઉપરથી ૬
જાણાયછે કે, એ મુલોમાંનું એક સવાખ, અશોધ, ફાયદો અને સુખને
માટેનું છે અને તે નેકીનાં મુળને લગતું છે. અને એક ગુનાહ, ખોટાઈ,
નોકસાત, ગમ અને હલાકી માણસની અંદર લાવનારા વસીલા તરીકે છે.
જે અંધમગરુઓ તેમાંના એક (એહરેમન) ના મુળને લગતા હોય, જેઓના ૭

ધરમ લોભી જાતવાળાને લગતો હોય તો, તેઓ હયાતીને સાડું પાપ, ખોટાઈ, નોકસાન અને ગમ માણસની હુલાકીને સાડું લાવનારા છે. અને તેઓ ખલકના કુશમન તરીકે કેહવાયે છે. તેવો ધરમ ખલકને સાડું દાદારને લગતો, અને સલામતીવાળો કેહવાયે છે તે તેમ કેહવાવો નહીં જોઈએ.

- ૧ (૧૪૮૬) માણસના (આવતી કુન્યાના) સવાખને લગતાં મકાન અને યુનાહને લગતા ગાર વીશે, ભક્ષી દીનને લગતો ખોલાસો.

- ૨ જાણુવું કે, આદમીનું (પેલી કુનીઓ) ની અંદર, સવાખને લગતું રેહઠાણુ આપે (નીચે જણાવેલી) ચાર વસ્તુથી છે. એક અહુર-મજ્દની આરાધના કરવાથી. બીજું. અહુરમજ્દને લગતી ઇચ્છા રાખવાથી. ત્રીજું. તે ઇચ્છાને લગતી ઉલટ રાખવાથી. ચોથું. તેનામાં (યજ્ઞદાની) આરાધનાને લગતી ઇચ્છા હોવાય છે. (ઉપલી વીગતમાં જણાવેલું પેહલો વસ્તુને લગતું) સવાખનું મકાન, ઘણું જ અહડતે દરજ્જેનું છે. (બીજી વસ્તુને લગતું) સવાખનું મકાન, તેથી સેહજ ઉતરતું છે. (ત્રીજી વસ્તુને લગતું) સવાખનું મકાન, (હોરમજ્દના) સરવેથી સરસ તાબેદારથી સેહજ ઉતરતું. (અને છેલું અહુરમજ્દના) સરવેથી સરસ તાબેદારને લગતું છે.
- ૪ અહુરમજ્દની આરાધના કરવી, એ નેકીના ખ્યારને સાડું ભલા (યજ્ઞ અમેસાસ્પંદો અને નેકોકાર આદમીઓ) ની બુલંદ આવાજે વખાણુ કરવાના સખબથી છે. અને તેથી (તે આદમી) સવાખનાં ઘણું જ અહડતે દરજ્જેનાં મકાનવાળું છે. અહુરમજ્દને લગતી ઇચ્છાવાળું (માણસ), ભલાઓ (યાને અહુરમજ્દ અમેસાસ્પંદો યજ્ઞદો અને ભલા આદમીઓ) ને નેકીને લગતા ખ્યારની મારફતે ખુશી કરવાના સખબથી, તથા આપે કુન્યાને લગતો સારો બદલો મેળવવાનાં કારણથી છે. અને એથી તે સવાખનાં સરવેથી અહડતાં મકાનની નજદીકી વાળું ગણાયે છે.

- ૬ અહુરમજ્દની ઇચ્છાને લગતું (માણસ), નેકીની તરફના ખ્યારને સાડું ભલાઓને ખુશ કરવાથી, આપે કુન્યાને લગતો સારો બદલો

મેળવવાના સમયવાળું છે. અને તેથી તે સરવેથી સરસ ખોદાની તાબેદારી કરનારનાં સવાખનાં મકાનની નબદીકીમાં આવેલું ગણાયે છે.

(માણસ) યજ્ઞની આરાધનાની ઇચ્છાવાળું, તે ભલાયે ૭
(યાને દાદાર અને તેના યજ્ઞ અમેસારૂપદો)ની બુલંદ આવાજે વખાણ કરવાના સમયથી ખોદાના સરવેથી સરસ તાબેદારનું સવાખનું મકાન મેળવનારું છે.

એજ પ્રમાણે આદમીને સારૂ પાપને લગતાં ચાર બુરાં ઘર આયે ૮
પ્રકારનાં છે. જેમકે પેહલું—બુરાની આરાધના કરવાને લગતું. બીજું. ૯
બુરાની ઇચ્છા રાખવાને લગતું. ત્રીજું. બુરાની ઇચ્છાવાળાને લગતું.
અને ચોથું. (બુરાની) આરાધનાની ઇચ્છાવાળું. ગુનાહને મારેનાં બુરાં
મકાનોમાં (પેહલું) ઘણું નીચું—(બીજું) ઘણું નીચું મકાનની
નબદીકીવાળું. ત્રીજું (દોષખનાં) ઉપરનાં મકાનની નબદીકીનું.
અને ચોથું ગુનાહને લગતું ચહડતે દરજ્જેનું દોષખનું મકાન છે.

બુરા (અંધમધનીઉશ) ની આરાધના કરવાને ગુનાહ, જેમકે ૧૦
ભલાયેની દેખધતી દુશ્મનીને સારૂ ભલાને દુઃખ દેવાનો છે. અને તેને
સારૂ સરવેથી નીચ દરજ્જાવાળાં પાપનું દોષખનું મકાન છે. બુરાની ૧૧
ઇચ્છા રાખવાને લગતો ગુનાહ, જેમકે ભલાયેની સાથે દુશ્મની રાખી
ભલાને દુઃખ દેવાયે આયે કુન્યામાં સારો બદલો મેળવવાને લગતો
છે. અને તે માણસના ગુનાહને લગતું દોષખનું મકાન, ગુનાહના છેક
નીચાં દોષખની પાસેનું છે. બુરાની ઇચ્છાવાળાની આરાધનાનો ગુનાહ ૧૨
જેમકે આયે કુન્યાને લગતા કાએદાને સારૂ ભલાને જાહેર રીતે ઇજા
દેવાનો છે. અને તે સખસના પાપનું દોષખ ચહતે દરજ્જેના પાપનાં
મકાનની પાસેનું છે. બુરાની આરાધનાને લગતી ઇચ્છા કરવાને લગતું ૧૩
પાપ જેવું કે ભલાને જાહેર રીતે દુઃખ દેધને આયે કુનીઆનો કાએદો
મેળવવાને લગતું છે. સવાખને લગતાં મકાન અને મરતબાની તરફ ૧૪
નજર કરતાં તે સંધળાં બુજેરગીવાળાં મકાન છે. અને ગુનાહના ૧૫
(પસ્તાવાને) લગતાં દોષખનાં મકાનની અંદર પાપની ધારણાની હદ
સુખખનું પસ્તાવાને લગતું કંગાલ દરજ્જાવાળું મકાન છે.

- ૧ (૧૪૧૭) નહીં પસંદ કરવા જોગ ગુણોથી આદમીને પ્રાપ્તિ
 નહીં થવાનાં કારણ. તથા આદમીએને બીજા એકપુરા
 સારા ગુણથી જુદા જુદા પ્રાપ્તિ મેળવવામાં પ્રાવી
 નીકલેલાં કેહવાયછે, તેનાં સમય વીધે,
 ભલી દીનને લગતો ખાલાસો.

- ૨ જાણવું કે, આદમીએની જાત, પોતાનાં બદન ઉપર હકુમત કરનારી
 બનેલીછે. અને પસંદ કરવા જોગ કામ કરવાથી, તે આપ્તે કુન્યાની
 બીજા પેદાએશોની ઉપર સરદારી કરવાને શક્તીવાન થાયલીછે. એટલે જ
 (આદમીએ), તે હકુમતની મારફતે પસંદ કરવા જોગ કામ કરવાની
 શક્તી ધરાવવાથી, આતમાને માટે મહુડતે દરજ્જો વીચાર કરનારાં
 મહુડતે દરજ્જો બોલનારાં અને મહુડતે દરજ્જો કામ કરનારાંછે.
 તથા જ (આતમાને સાડ) લાએકનું વીચારવું, બોલવું અને કરવું
 નથી, તેને તેઓ છોડી દેનારાંછે. અને પોતાના આતમાએને કુરગુણો-
 થી કુર રાખેછે. તથા તેઓ તેઓની સરદારી નીચે હોયછે, તેઓને
 દોષખથી છુટકારો મેલવનારાં કરેછે. અને બીજા આપ્તે કુનીઆના
 શક્તીવાન લોકોને પોતાની એકપુરી જાતથી, જુદા જુદા સારા ગુણોની
 મારફતે લાએક ફતેહ મેલવેલા બનાવેછે, તે એક આદમીની કહ્યતને લીધે-
 છે. જેમકે એક કુતરો બેહુમનની પેદાએશનાં ગોસ્પંદને સારી પસંદ
 કરવાજોગ રીતે ચલાવનાર તરીકેછે, તે ભરવાડ આદમીનાં બળને લીધેછે.
- ૩ જે ભરવાડ (ગોસ્પંદ અને કુતરો) એ બેહુના ઉપરી તરીકેની
 સરદારીથી, તેઓને પસંદ કરવા જોગ રીતે ચલાવેછે, (અને તેમાં)
 ગોસ્પંદને વચ્ચે ચલાવેછે, અને કુતરાને (ગોસ્પંદની) આગળ રાખેછે.
 તો તે કુતરાને બાહરથી ચાલતો જોવાએ, તેને નહીં પસંદ કરનારાઓને
 તેનાં મહુડતે દરજ્જોનાં જોરથી ધાસ્તી ખાવીછે. તથા ચોરોને (તે ગોસ્પંદ-
 દોને) હુદી લેધ જવાથી અટકવું છે. તેમજ બકરાને ચોરી લેધ જાધ
 વડેને ખાવાની બીહીક રેહછે. અને તે ગોસ્પંદના કુધથી બચ્ચાંના
 આતમાને કાએદો તથા તુરપત થવું છે.
- ૪ જે તે ભરવાડ, કાએદાથી ઉલટી રીતે, ગોસ્પંદની અંદર કુતરાને
 ચલાવે, અને ગોસ્પંદને બાહર રાખે, તો કુતરો અંદર રેહવાથી,

ગોસ્પંદને નોકસાન કરનાર થાયછે. અને ગોસ્પંદ બાહેર રેહવાને લીધે ચોરોથી ચોરાઈ લુટાઈ જાયછે. તથા વરૂથી લુટાઈને ફાડી ખવાયછે. અને તેથી ભરવાડ દોલત વગરનો અને પાપી રવાનવાળો બનેછે.

(૪૮૫) દીનનો દરજ્જો ધરાવનારૂં આદમી, નીતીના કાએદાથી ૧
હરગેજ નજસ થતું નથી. પણ તે, દેવના તરીકાથી
ખચીત નજસ બનેછે. તે વીશે ભલી
દીનને લગતા ખોલાસો.

જાણુ કે, દીનનો દરજ્જો ધરાવનારૂં આદમી, નીતીના કાએદાથી ૨
હરગેજ નજસ થાતું નથી, કારણ કે તે (આદમી), દીનની અંદર
ફરમાવેલાં દરએક સવાબનાં કામને સવાબ તરીકે કરનારૂં, અથવા દરએક
પાપને લગતાં કામને પાપ તરીકે સહમજને તેથી દુર રેહનારૂં છે.

વળી (દેવની) દીનનો દરજ્જો ધરાવનારૂં આદમી, તેની દીનની ૩
અંદર, જે કાંઈ સવાબની વસ્તુને પાપ તરીકે ફરમાવેલી હોએ, તેથી
દુર રેહવાએ, તથા જે કાંઈ પાપની વસ્તુને સવાબ તરીકે ગણેલી
હોએ તે કરવાએ, દેવના તરીકાથી નજસ બનેછે.

(૪૮૬) (માંણસને) તપાસી જોઈને, દીનને લગતી પદવી ૧
આપવા વીશે, ભલી દીનને લગતા ખોલાસો.

જાણુ કે, દરએક શખ્સને હકુમત કરવા સારૂં તથા ધનસાફ ૨
ચુકવવા સારૂં ચુકર કરે, તેની આગમ્ય તેને તપાસી જોવો. અને
ત્યારપછી હાકમીને સારૂં તથા ધનસાફ ચુકવવા સારૂં તેને કાએદાસર
ચુકર કરવો, કે તે શખ્સ કોઈથી જગોએ પુરો હાકમ તથા ધનસાનનો
ખોટો ચુકાદો કરનારો નહીં થાય. જોથી હકુમત કરવા તથા ધનસાફ ચુકવવા
સારૂં ચુકર કરેલા શખ્સની મારફતે રાજને હીમત મલે. અને (લોકોને)
ધનસાફ આપવાથી લડાઈ ઉભી થાવી અટકે. કારણ કે બેહદ લોકો તેઓની
પુરી હકુમતને તથા ખોટા ચુકાદાને નજરે જોવાથી, જાણી જોઈને તેને મદદ

આપતા નથી; પણ તે યુરા રાજા અને ખોટા નીયાયાધીસને જોલમની શરૂઆત થતાં જ ફેરવી નાખે છે. અને તેની સખ્તી ખમતાં નથી. યુરો રાજા તથા ખોટો ચુકાદો આપનાર નીયાયાધીસ, કુનીઆને હાણી પોંદ્યાડવાને મારેના છે. એજ સમયને સાડું, દીનને લગતા ઉપરીને આગમચથી જોવો અને તપાસવો, કે જેને લીધે રાજ અને તેને લગતી હીમત અને ક્ષેત્ર કાયમ રહેલી શકે. અને કેથેબી તે (રાજને લગતી) દીન ખોટી નહી ગણાવે.

- ૩ રાજની કીરતી અને ચલકાત, બેહુદ લોકોની આંખ આગળ, તેની દીનના ખરાબ દેખાવથી ઢંકાઈ જાય છે. અને તેનો સારો દેખાવ દેખાવાયે લોકો તેની તરફ ખેંચાય છે. તેની હુકમતના લેખાસ (પાને સારા બંદોબસ્ત) ઉપરથી, તેને માટે લોકોની નજર માયાભરેલી હોવી જોઈએ. વળી તેની અંદરનો ખવાસ પડભસત હાલતને લગતો દેખાવાયે, ઘણા લોકો તેની એબને નેકીના દેખાવ તરીકે જોતા નથી. વળી જે કોઈ સંપુરણ નજરે તેને જીવે છે ત્યારે તેઓને તેમાં હયાતી વગરની અને યુરાધવાલી હાલત દેખાય છે. જેથી તેની તરફ ખેંચાવાથી લોકો આપો-આપ પરતાયે છે. અને તેઓ તે રાજથી પાછાં ફરવાની ઇચ્છાવાળા થાય છે. અને સઘળાઓ તે ઉલટાં રાજની અંદર વસવાથી, ઇજ ભોગવનારા થાય છે. તથા તેઓના રવાંન પાપી બને છે.

- ૧ (૧૪૪૪) વગર કાયદાએ તથા કાયદાથી (માણસને) મારવા વીશે, ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.

- ૨ જાણુ કે, કાયદા વગરના વીચારની સહમજથી (માણસને) મારવું, તે ઇચ્છાથી મારવું છે. અને (તે) કામ કરનારા સઘળાં માણસો દેવ અને દરજ તરીકેનાં છે. દેવપણું તથા દરજપણું, લોભ, ઉલટો વીચાર, ગોસ્સો, વેર, અદેખાઈ અને બીજા (ફરજીયા), જે ગુનાહને લગતા અને ઇજ દેવાની તરફ (માણસને) ચલાવનારા છે, તે દેવને લગતા છે. આયે કુનીયાનાં દેવ તથા દરજ, વર અને મુજ જાનવરોની કહિયત ધરાવનારાં લોકો છે.

કાયદાથી મારવું, તે અકલની પસંદગીથી મારવું છે. કારણકે ૩
આદમીની અંદર જે પેદાએશને કાયદો કરનારા અને ખલકને તુક-
સાન કરનારા છે. તેઓમાં યજ્ઞદાંને લગતી જીંદગીવાળા લોકો યજ્ઞ-
દાંને લગતા છે. અને દેવોની કહ્યતવાળા લોકો તેથી (યાને યજ્ઞદાંથી)
ફરવાને માટેના છે. તેઓને દીનનાં ફરમાનથી અને પાદશાહના હોકમથી
મારવાનો વાજબી સબબ છે. ગોસ્પંદની અંદરથી કેટલાએક મોટી ઉમર
વાળાં ગોસ્પંદને દીનનાં મોટાં કામને સાફ ચહુડતે દરજ્જેની દાનાઈ
વાળાં આદમીઓએ દેવોને મોટી ઈજા કરવા સાફ લલા લોક અને
દીનના દસ્તુરોની વગર રજાએ દીનની કીરયાથી કાપવા અને તે કામને
માણસો તથા લલા યજ્ઞદાંને મોટી કહ્યત મળવાનું તથા દેવોને ઈજા
પોહાવવાનું સહમજબું.*

જે ધર્મગુરુઓ દીનને નામે ગોસ્પંદને વગર કાયદે ઈજા દેનારા ૪
છે, તેઓ બદીને લગતાં અતીઅંત નોકસાનો તથા ઉલટાં કામોને માટેના
છે. અને આએ ખાલેસ દીનના બેહદ કાએદા—નેકી—અને નીતી-
નાં ફરમાનથી વેગલા છે.

(૧૮૧) પાદશાહ કએશુશતારૂપને દરએક ઠેકાણે ભલી દીનને ૧
ફેલાવવા સાફ શક્તીવાન થવા તથા તે (દીન) ને લગતો
ઓત્તમ દરજ્જો મેળવવા સાફ, (ખાદાની તરફથી)
સાત ઓત્તમ (યાને સારા ગુણને લગતી)
વસ્તુ મળી હતી. તે વીશે ભલી
દીન ને લગતો ખાલા સો.

જાણવું કે, દીનનાં લખાણથી જણાયલું કે, બુજેરગીવાળા ૨
કેયાની પાદશાહ શુશતારૂપને સાત તરેહની ઓત્તમ વસ્તુ તેની

* આપણી બરહક મજદીઅસની દીનની અંદર ગાહંબારે અને જશનેના
દીવસોમાં ત્રણ વરસથી ઉપરની ઉમરનાં ગોસ્પંદને પરહેજગાર મજદીઅસનાન
પાસે હલાલ કરાવી તથા તે ગોસ્પંદના મુખ્ય ભાગોને તેને લગતા યજ્ઞ અમે-
શાસપ દોની અશુદ્ધિને સાફ થોજદાએગર માએદો પાસે ખાજના દરની ઈજાવીને
તે તે ગોશત પરહેજગાર જરતોશ્તીઓને ખાવાનું ફરમાન છે. તે મુજબ કરવાથી
યજ્ઞ અમેશાસપંદને ખુશીનું મળવું છે અને દેવ દરજોને ઈજા પોહાવવી છે.
અને તે ફરમાન મુજબ હાલમાં ઘણાજ થોડા દીનમુસ્ત જરતોશ્તીઓ કરે છે.
(જુઓ ઈજશનેના ૧૧ મો હા.)

આગમ્ય થાઈ ગએલા પાદશાહએ કરતાં ચહડતો દરજ્જે મેળવવા સારું (ખોદાએતાલાની તરફથી) મળેલી હતી. અને તેની એલાદના તે પછી થાનારા પાદશાહોનેલી હકુમતને સારું તે (મોહટાઈ) મળી હતી. જે (વસ્તુ) અહુરમજ્દના ધનસાફનો ફનીઆમાં ફેલાવો કરવા સારું હમણાબી દાનેશમંદ પાદશાહોને સારું જણાયલીછે.

- ૩ પેહલવી એાતમ વસ્તુ—આએ ફનીઆની હકુમતની સલામતીના વધારા સાથે તેને લગતી મીનાઈ જહાનની બુજેરગીવાળી નેકીને સંબંધ આપવાને લગતી હતી.
- ૪ બીજી એાતમ વસ્તુ—ફનીઆનાં લોકોમાં તેને લગતો ધનસાફ પાંચરી નાખવો અને તેથી ફનીઆના સઘળાં આદમીએને તેની ચહડતે દરજ્જેની હકુમતના તાબેદાર તરીકે ખુશ રાખવાની હતી.
- ૫ ત્રીજી એાતમ વસ્તુ—સરવેથી ચહડતે દરજ્જેની હીમત અને ફતેહ મેળવવાની હતી.
- ૬ ચોથી એાતમ વસ્તુ—દરરોજ દરવાજાનાં આગણું આગળ આવનારા સરવે (મોહતાજદારો) ને ખોરાક આપવાની હતી.
- ૭ પાંચમી એાતમ વસ્તુ—જેનીથી કુશમનો ટલી શકે, તેવા ઘણા કઠિનતદાર હથીઆરબંદ થોડેસવારોને (રાખવાને) લગતી હતી.
- ૮ છઠી એાતમ વસ્તુ—પાદશાહી મકાનની અંદરની ચહડતે દરજ્જેની ચાલચલણવાળી રાણી (ધરાવવા) ને લગતી હતી.
- ૯ સાતમી એાતમ વસ્તુ—સઘળી દાનાઈથી જબાએશ મેળવેલા ભલા લોકોને (યાને દસ્તુર મોબેદોને), તેની હકુમતને લગતાં સઘળા ખંડનાં આતશખાનાંઓમાં, આતશની જતન કરવા તથા પાણીએને પાક રાખવા સારું, તેએના દરજ્જા મુજબ મુકરર કરવાની હતી. કે જેથી દરએક ભલી દીનવાળો તેની હકુમતની ધંચા મુજબ, પોતાની આએ ફનીઆની જતને તથા આતમાને ખુબીવાળો રાખતો રહે, તો તેની એાતમ ખુબીથી, આએ ફનીઆની હકુમતને તે પાદશાહ મીનાઈ ફનીઆના ચહડતે દરજ્જેના સંબંધની સાથે ચલાવી શકે.
- ૧૦ બ્યારે આદમીએ (એક બીજને) ચાહનારાં તથા (એક બીજને) બનતી મદદ આપનારાં રહેછે, ત્યારે તેએને આદમીને ચાહવાની ખુબીથી તેને લગતી એાતમ ખુશી મળેછે.

જ્યારે આદમીઓ દુરગુણોને પોતાની અંદર રેહવા દેતાં નથી. ૧૧
અને જે દુરગુણ તેઓનાં બદનની અંદર સંબંધ રાખવાની કોશેશ
કરેછે, તેઓને (પોતાની અંદરથી) હાંકી કાઢેછે, ત્યારે તેઓને તથી
હીમત તથા કૃતેહ મેળવવા સાડું ઓતમ નેહીનું મળવું થાએછે. અને
જેથી તેઓ હુમેશાં પોતાને ઉલટ આપનારા રેહછે. જે કોઈ દરવેશો ૧૨
(યાને પરહેઝગાર લોકો) ને હુમેશાં ધરાએલા રેહવા સાડું, અને એટલો
ઘટતી રીતને ખોરાક અને પાણી પોતાની દેવરીએથી આપવું રાખેછે,
તથી તેને જે ઓતમ વસ્તુનું મળવુંછે, તે આએ ફતીયાને લગતી
ઓતમ હકુમતની સાથે મીનાને લગતી બુજેરગીનું છે. જ્યારે એક શખ્સ ૧૩
(ગરીબ) આદમીઓને સઘળો વખત ખોરાક અને પાણી પોતાની દેવરીએથી
આપવું રાખેછે, ત્યારે તે શખ્સ પોતાની દેવરીના દરવાજા ઉપર હુમેશાં
ખોરાક આપવાના બંદોબસ્તને લગતી ઓતમ વસ્તુ ચાલુ રાખેછે.

જે કોઈ પોતાની કેટલીએક જાંઘી સવાબ કરવામાં અને ૧૪
ગુનાહથી દુર રેહવામાં ગુજરેછે, તો તેથી તે પોતાનાં રવાનને મહડતે
દરજેનું બતાવનારો છે.

(જે કોઈ) ફતયામાં નેકતામીનાં કામ કરેછે, તથી દુશમનને હાંણી ૧૫
પોંહ્યાડવાને તેને ઘણાં લશકર અને ઘણા કઠિઅતની ઓતમ બખ્શોશ મળેછે.

જે કોઈ લલાં માણસની મેહમાનદારી કરનારો હોયછે, તથા જે ૧૬
કાંઈ વસ્તુ તેને મળેલી હોય તથી તે (મેહમાન) ને ખુશ કરનારો થાયછે.
તો તે શખ્સ ગામના સારી ચાલચલણવાળા પુરૂષોની ઉપર ઓતમ
બખ્શોશવાળો ગણાયછે.

જે કોઈ આદમી, ગોસ્પંદ, આતશ, અને પાણી, જે તેને લગતું ૧૭
હોય, તેને ઘરની અંદરની પોતાની હકુમતથી સારો રીતે રાખેછે; તો તે
શખ્સ તે ઓતમ કામથી, અહુરમબદના આતશની જાળવણી કર-
નારા અશો મરદો અને પાણીને પાક રાખનારા લલા લોકો ઉપર મહ-
ડતો દરજે મેળવનારો છે.

જે કોઈ શખ્સ આએ સઘળી સાતે વસ્તુમાંની દરએક વસ્તુને ૧૮
બનતી કોશેશથી ચાહનારો અને પોતાની કરનારો હોયછે; તો તે કયાની
પાદશાહ ગુસ્તાસ્પને સાડું ઉપર જણાવેલી ઓતમ સાત વસ્તુની
બરોબર મોહટાઈના બદલો પોતાને માટે મેલવનારો છે.

૧. (૧૧૦) કુનીયાને ખુશી આપનાર અને તેને હાંણી પોંહ્યાડનાર (વસ્તુ) વીશે, ભલી દીનને લગતો ખાલાસો.

૨. જાણુ' કે, (આખે કુનીયાંની) સઘળી વસ્તુમાંની દરએક ચીજની અંદર ખુશી આપનારી વસ્તુનો સંબંધ છે, તેજ પ્રમાણે તે વસ્તુની
૩. અંદર હાંણી પોંહ્યાડનારી વસ્તુનો સંબંધ છે. એજ પ્રમાણે સઘળી વસ્તુઓમાં, જે વસ્તુ હાંણી પોંહ્યાડનારની જાત સાથે સંબંધવાળી છે, તે વસ્તુ ખુશી આપનારનો સંબંધ ધરાવનારી છે. જેમકે ગરમી અને તરાવત, જાડપાનને ખીલવનાર તરીકે છે. તેમજ થંડી તથા સુકાસનું તેની સાથે રેહવું, જાડપાનને સુકવી નાખનારી ધાસ્તી તરીકે છે.
૪. તેજ પ્રમાણે ભલી દીનની અંદર કુનીયાને હાંણી પોંહ્યાડનાર ચાર જાણુને જાણાવેલા છે. તેમાં પેહલો—પાણી તથા આતશ અને કુનીયાનાં બીજાં વરૂંધી કરનારાં મુજોને નોકસાન કરનાર તથા હાંણી પોંહ્યાડનાર બુરી દીનવાલો (એહરેમન), તથા આખે કુનીયામાં તેની સહમજના સંબંધથી, કુનીયાની ઉતપત્તીને ખરાબ કરનારાં તથા હાંણી પોંહ્યાડનારાં આદમીઓ છે.
૫. બીજો—દીનની નાપસંદ કેળવણી તથા બુરાં ફરમાન આપનારો ધર્મ શીક્ષક છે. કારણ કે તેની તરફથી બુરી દીનવાલા ધર્મગુરૂઓની, (યજ્ઞાંતી) દીનની દાનાઈને તથા યજ્ઞાંતી હકુમતનો નાશ કરનારી તથા ખરાબી કરનારી ઘાતકી સહમજ આપવી છે.
૬. તરીજો—ચોરોને પોતાની દોલતથી મદદ કરનાર, તથા ધરાનીઓ (યાને ભલી દીનવાળાઓ) દાદારની તરફની જે માલમતા ધરાવતા હોય તેને તારાજ કરનાર હોય.
૭. ચોથો—ઈનસાફને હાંણી પોંહ્યાડનારા નીયાયાધીસો, જેઓ કુનીયાનાં નીયાયાધીશોની ઉપર ખોટા ચુકાદાથી ફાવનારા હોય. અને જેઓ કુનીયાને ઉગડ કરનારા તથા જાણી જોઈને હકુમતને બુરી મદદ કરનારાઓને સારી બખ્શેશ કરનારા હોય.
૮. વળી ચાર (જણ) કુનીયાંને ફરાગત (યાને સુખ) આપનારા છે. તેમાં એક—સુખનો સંબંધ ચાલુ રાખવા સાડું, પાણી—આતશ અને બીજાં કુનીયાંની વરૂંધી કરનારાં મુજોને ભલી દીનના કાએદાસર

નાશકારક વસ્તુથી પાક રાખનારો તથા આતશોની જાતન કરનારો અને બીજાં આતમાવાળાં મુળોની ઘટતી રીતે રાખનારો હોય; કે તેથી તેની એલાદ દાનાઈવાળાં આદમીઓની અંદર પ્રતાપ સાથની જાંઘળી ગુજરનારી—તનદરૂસ્તીવાળી—ફતેહ મેળવનારી—પવીત્ર જાતવાળી અને ફેટલોએક સારો સુધારો કરનારી થાયછે.

બીજી—દીનનું જ્ઞાન મેળવનારને તથા દીનતાં કરમાન સહમજનારને, પસંદ કરવાજોગ રીતે દીનની કેળવણી આપનારો ઉસ્તાદ છે; કે જનીથી દીનની દાનાઈના સંભાળ યુરી દીનવાળા ધર્મ ગુરૂઓનાં પાપી નોકસાનથી થાયછે. અને તેથી સાચવટભરેલાં દીનતાં કરમાનથી લોકોને સારી રીતે ચાલવું—હકુમતને જોય અને ફુનીઆંને રોનકદાર બનવું છે.

ત્રીજી—દોલતના સંબંધવાળો પુરૂષ છે, કે જનીથી (ફુનીઆંમાં) ૧૦ મોહટાઈ—સુલેહ અને સખાવત પંથરાએછે. અને ફુનીઆં ચહુડતે દરજ્જેની બનેછે. તથા આદમીઓ સુધરેલાં અને જોય આપનારાં થાયછે. ખલકનાં લોક ખુશ રેહુછે અને યજ્ઞોને ખુશી ઉપજેછે.

ચોથું—ઈનસાફને હાણી પોંહચાડવાનો સંબંધ ફુનીઆંના ૧૧ લોબી તથા જુઠા અને યુરા નીઆધીસોને ફાવવાથી છે. પણ ઈનસાફને જોય ફુનીઆંના ભલા અને સાચા નીયાયાધીસોની ફતેહ થવાથી છે. જે (નીયાયાધીસ) ના તેવા ગુણોથી લોકોને વગર ધાસ્તીએ આબાદ હાલતે અને સારા દેખાવથી રેહવુંછે. અને તેથી આદમીઓનો સંભાલ અને સારી વરૂધી તથા રાજના સ્થંભનો સારો સુધારો થાયછે.

(૧૧૧) સુધારા ગુણો તથા બીગાડાને લગતા (ફરગુણો) વીશે ભલી દીનનો ખોલાસો.

જાણવું કે, સુધારાને લગતા ગુણો, સેવટની જાંઘળીના સંબંધને વાસ્તેના છે. અને જે (ગુણો) યજ્ઞોને લગતા છે. તથા તે દરએક (માણસની) આતમાવાળી જાતને ખાટેના છે. અને તેથી યજ્ઞો (માણસની સાથે) જોડાયલા રેહુછે. ખાટે ચકલને લગતો વીચાર જે

સેવટની જીંદગીને સાડું આતમાવાળી જાતને લગતો નહી હોય તો, તે (વીચાર) ને (ખાણસે) છોડી દેવો.

- ૩ નેક લોકોને મારે સેવટની જીંદગીને લગતાં કામો, અકલને લગતા વીચારના સંબંધથી છે. ખોદાની તાબેદારીના વીચાર સેવટની જીંદગીની
૪ કલ્પિતનો સંબંધ મેળવવાને મારેનો છે. અને સેવટની જીંદગીનો
૫ સંબંધ ખોદાની તાબેદારીના વીચારથી છે. (ખાણસને આગે ફુતીઆંમાં) સેવટની જીંદગીને લાયકનું બનવું, પોતાને તપાસથી રાખવાએ છે. અને (પોતાને) ચોકસાઈથી રાખવું, સેવટની જીંદગીનો ઘટતો સંબંધ હોવા સાડું
૬ છે. સેવટની સંતોષી જીંદગીનો સંબંધ ઉદ્દિઓગથી છે. અને સેવટના
૭ ઉદ્દિઓગનો સંબંધ તેને લગતી સંતોષી જીંદગી ગુજારવાએ છે. નીતીવાળી હીલચાલથી આવતી જીંદગીનો સંબંધ મેળવવો, (પડતાં ડુખને) સહેન કરવાની શક્તિથી છે. અને સહેન કરવાની શક્તી, નીતીનાં કામ કરવા સાડું છે.

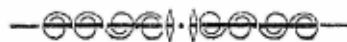
- ૮ (દોનખથી) છુટકારો મેળવવા મારેની સેવટની જીંદગીનો સંબંધ, નીતીનાં કામ કરવાએ છે. તેમજ સેવટની જીંદગીનો સંબંધ નીતીના
૯ કામ કરવાથી દોનખથી છુટકારો મેળવવા સાડું છે. સેવટની જીંદગીનો સંબંધ ખોદાએતાલાની તાબેદારીના વીચાર રાખવા સાડું મોટું દીલ રાખવાએ છે. તેમજ ખોદાની તાબેદારીના વીચારથી સેવટની જીંદગીનો સંબંધ મોટાં મનને સાડું છે.

- ૧૦ સેવટની જીંદગીનો ચહુડતે દરજ્જોનો સંબંધ સખાવતથી છે. તેમજ સખાવતથી સેવટની જીંદગીનો સંબંધ ચહુડતા દરજ્જાને મારે-
૧૧ નો છે. સેવટની જીંદગીને લગતી અકલ મેલવવાનો જાથુકનો અભી-આસ, સંતોષના ઉપરીપણાથી છે, તેમજ સેવટની જીંદગીનો સંબંધ-વાળું સંતોષનું ઉપરીપણું, અકલ મેળવવાના જાથુકના વીચારે અને એકીનદારીનાં કામ કરવાથી છે.

- ૧૨ સેવટની જીંદગીનો સંબંધ દીનનાં ફરમાનોને પસંદ રખાવાએ છે. તેમજ સેવટની જીંદગીનો સંબંધ ચહુડતે દરજ્જાનાં ધમાનથી દીનને
૧૩ લગતાં ફરમાનો કયુલ રાખવાએ છે. સેવટની જીંદગીનો સંબંધ તેની મતલબને લગતાં કાંમનો અકલથી શોક રાખવાએ છે. તેમજ
૧૪ સેવટની જીંદગીનો સંબંધ ઈજ્જતને સાડું છે. સેવટની જીંદગીનો

સંબંધ વગર ગુનાહે રહેવાથી છે. અને સવાબને માટેનો ઉદ્દેશ્યોગ સેવટનાં સંબંધને માટે પવીતર રહેવા સારૂ કરવાથી છે. બીજા દરમ્મિક સેવટની જીંદગીને લગતા સારા ગુણો માણસની અંદર હોવા, તેના આત્માને લગતા સારા ખવાસથી છે.

નાકસાન કરનારા કુરુગુણો, પાપી (અંધમીનીઉશ) ના વખતે ૧૫ વખતના સંબંધે કરીછે. (માણસ) દરમ્મિક કુરુગુણવાળું, તે પાપીના કુરુ-ગુણનાં રેહકાણથી છે. જે માણસની જાત દીનનાં જ્ઞાન વગરની હોય્મય, તે તેનામાં દાનાઈની જગોએ અતીઅન્તગુમરાહી, અને દીઆનત-દારીની જગોએ ખરાબ ખસલત હોય્મયે. તથા ખોદાની તાબે-દારીના વીચારની જગોએ વેરી (અંધમીનીઉશ) નો વીચાર, (આવતી કુનીયાંની) બળવન્ત શક્તીની જગોએ, ગોસ્સા ભરેલો વીચાર, અને લીઆકતની જગોએ ઉલટો વીચાર રેહછે. સીકત કરવાની જગોએ ગીબત કરવી. ધીરજ રાખવાની જગોએ આગસુ થવું. ઉદ્દેશ્યોગ કરવાની જગોએ લોભ કરવો; નીતીની જગોએ, બદકામ કરવું. સારી મદદ આપવાની જગોએ, ચોરી કરવી. પરહેજગારીની જગોએ, લુછાઈ કરવી, નીતીથી ચાલવાને ઠેકાણે, પાપ કરવું. અહુડતે દરજ્જેની નેકીનો વીચાર રાખવાની જગોએ, નેકીની વાત સાંભળવાથી કુર રેહવું. ખોદાની તાબેદારીનો વીચાર રાખવાની જગોએ, હીન-પસ્તીમાં આવવું. સખાવત કરવાની જગોએ, બખીલી કરવી. વધા-રાની જગોએ, ઘટારો કરવો. દીનની દાનાઈને જાણક અભીયાસ કરવાની જગોએ, ઉલટી ચાલચલણના થવું. અકલનો અભીઆશ કરવાની જગોએ, દીનની સહમજ વગર રેહવું. અકલની પસંદગી તથા દીનને ચાહવાની જગોએ આપમતલબથી રેહવું. કારણને લગતાં કામો કરવાની જગોએ, મકર અને જાદુઈનાં કામો કરવાં. અને શરમની જગોએ શોખાઈ, દોલતની જગોએ મુફલેસી. ફરમાનબરદારીની જગોએ, સરવેથી સરસ બેઈમાની. આતમ ઈમાનદારીની જગોએ, બેવકાઈ. બેગુનાહ રેહવાની જગોએ, સવાબનો અટકાવ કરવો. સવાબનાં કામ કરનાર થવાની જગોએ, સવાબનો નાશ કરનાર થવું. એ સીવાએ બીજા સારા ગુણના સંબંધની જગોએ પાપીના જેવા કુરુગુણો ધરાવવાછે.

- ૧ (૧૧૨) જે વસ્તુની મતલબ તેની પેદાએશની પછી જણાયછે, તથા જે વસ્તુ તેની પેદાએશનાં કારણ ઉપરથી જણાયછે, તે વીશે બહી દીનને લગતો ખોલારો.

- ૨ જાણવું કે, દરએક જણની આંખે જે વસ્તુનું દેખાવું નથી, તે તેની હયાતી છે. દાનાવ લોકોને માણસની છંદગીને લગતો સખબ
- ૩ ઘણીએક રીતે જણાયલોછે. માણસની (છંદગીને) નાલાએક બનવું, તેની અંદર એહુરેમનના વસીલાને જણાવાથી છે. જેમકે દાનાઈવાળા ખોદાની હયાતી દાનાઈના સખબથી છે. અને તે દાદાર અહુરમનનું અસલીઅતપણાનું જણાવું, બેહુદ આદમીઓની હયાતીથી છે. અને તેથી તે (દાદાર) ની શક્તી તથા તેની દાનાઈના ગુણને જણાવાનો સખબ છે. આદમીની પેદાએશની હયાતી હોવાથી તે ખોદાએતાલા (તેના) હાકમ તરીકે જણાયલોછે. તેમજ તે (ખોદાવંદ) પોતાની ઈચ્છા પ્રમાણે તેની પેદાએશને (જેટલી અને જેવી જોઈએ તેટલી) મેળવનારોછે. તેણે એખલાએ તેની જગત બનાવીછે. તેજ ઉપરથી તેને લગતાં ઘણાં કારણો આપણને જણાયછે. જેની હયાતીની સહુમજ આદમીને જણાવેઅમાં, નથી આવી, તેનાં ઘણાંએક કારણો દાનાવ લોકોને જણાયલાંછે. જેમકે એક યુરી બુદ્ધીવાળાની પોતાની હયાતી યુરી બુદ્ધીથી છે. અને તે યુરી બુદ્ધીની યુનીઆદનું જણાવું, તેને લગતા ઘણાએક (યુરા) સખબથી છે. તેમાંનો એક સખબ તેને લાએકની પેદાએશ, લાએકની નહી હોવાએ છે. વળી તે (પેદાએશ) હાજતથી એએનીવાળી હોવાને લીધે લોબી આલચલણને દાખી નાખનારી બનતી નથી. અને તેની પોતાની એકબીં (પેદાએશ) સવચ્છ સંબંધ રાખનારી નથી; પણ તેના પોતાના સંબંધને લાએકનીજ રેહવાની.
- ૪ દાનાઈનાં મુલવાળા તથા યુરી બુદ્ધીનાં મુલવાળાએમાં, (દાનાઈનાં મુલવાળા) યજ્ઞી આતમાએના સંબંધવાળા તથા તેએના હમશરીક જેવા છે. અને નેસ્તીની પેદાએશવાળાએ, યજ્ઞોની માફકતા સંબંધવાળાં મુલ ધરાવનારા નથી. પણ તેએનાં (યુરાં) મુલને લગતો સંબંધ ધરાવનારા તથા તેના ભાગીઆ તરીકેના છે.

જે ધરમશુરૂએ એક ખોદાનાં મુલવાળી હયાતી ધરાવનારા છે, ૫
તેઓનો ધરમ તેઓને હમેશાં ધન્યત આપનારો છે. તેથી (તેઓએ) જે
ધરમ દેખાઈતો ખોટારાંવાળો કેલવાયે છે, તેથી દુર રેહવું. અને પોતાના
આત્માનાના સંબંધવાળાં મુલવાળા ધરમને સમજી વખત વલગી
રેહવું અને તેના હમશરીક થવું.

(૧૧૧) આદમીની નેકી તથા હલાકી અને તેના મુળ તથા ૧
પ્રજ વીશે ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.

જાણુવું કે, હયાતીવાળાં આદમીઓને, તથા બીજી ભલી પેદાએશને, ૨
નીતીના વીચારથી નેકી છે. તથા તેઓને અનીતીના વીચારથી ધન્ય
ભોગવવી છે. જો આદમી કેલવાયેક પ્રકારની નીતીથી પોતાને (આએ
કુનીઆમાં) ચલાવે છે, તે તેઓની નેકીને સાડું છે. અને જે કોઈ
અનીતીથી પોતાને ચલાવે છે, તે તેઓને ખાટીની હલાકીને સાડું છે.
નીતીવાન માણસની નેકીનું મુળ, દાનાઈ છે. અને અનીતીવાન ૩
માણસની હલાકીનું મુળ, જુરી જુદી છે. જે દાનાઈ આદમીની ૪
ઉપરી છે, તે નીતીને લગતી છે. અને તેનું મુળ દાનાઈવાળા (દાદાર) ની
જાત છે. અને તે દાનાઈની જુનીઆદ દાદાર અદુરમજદની
પોતાની હસ્તી છે.

જે જુરી જુદી માણસની ઉપરી છે, તે અનીતીને લગતી છે. અને ૫
તેનું મુળ જુરી જુદીવાળા (અંબ્રમઘનીઉશ) ની પોતાની જાત છે.
તથા તે જુરી જુદીની જુનીઆદ, જે નીતીવાન છે, તેને લાયકની
નથી. કારણકે તે (નીતીવાન શખ્સ) સ્વછ અને જુરી જુદી
વગરનો છે. અનીતીવાળાનું કામ, સારી કરણીવાળાથી હરગેજ
થઈ શકે નહી. નીતીનું ફળ નેકી છે. અને તેથી (માણસને)
સારા પ્રતાપવાળું બનવું છે. અનીતીવાન માણસને હલાકી છે.
અને તેથી વખતોની અંદર તે પાપી બને છે. જે કોઈ આદમી છે,
તે આદમીને તથા ભલી પેદાએશને ફાયદો કરનાડું છે. અને અનીતી-
વાળી હલાકીનું ફળ નીતીવાળી નેકીને તોડનાડું તથા આદમી તથા

બીજી ભલી પેદાશને નોકશાન કરનાર છે. નીતીવાળી નેકીથી માણસ ખોદાનું તાબેદાર અને સારા પ્રતાપવાળું રહે છે. અને અનીતીથી (માણસને) હલાકી પાંહચે છે. માણસ અને બીજી ભલી પેદાશની તરફથી ખલકના લોકોને સ્વછ ફાંખેદથી ને રેહવું છે, તે ક્ષકેરેતિના ભલા વખતને સારું છે.

૬ ને ધરમગુરૂઓ છે, તેઓને એક (દાદાર) નાં ધરમી મુળ વગર રેહી શકવું નથી. કેમકે (નહી તો) તેઓનો ધરમ ને નીતીવાન દાનાઈવાળો છે, તે અનીતીવાળી યુરી યુદ્ધી સાથે જોડાએલો કેહવાએ છે. યુરી યુદ્ધીવાળાં મુળના સંબંધથી ને અનીતીવાળાં મુળનો (ધરમ છે તે) નીતીવાળો ધરમ કેહવાએ નહી. પણ તે (ધરમ) દેવનાં ઉપરીપણાવાળો કેહેવાએ છે.

૧ (૧૧૧) આદમીની ચહડતે દરજ્જેની જાતની અંદર જે જાત સરવેથી ઓત્તમ અને યુલંદીવાળી છે, તેમાંની મધ્યમ દરજ્જાવાળી જાત કેહી છે ? તે વીશે તથા આદમીની સરવેથી ઊતરતી જાતની અંદરથી (મધ્યમ) ઊતરતી જાત કેહી છે ? તે વીશે ભલી દીન ને લગ તો ખોલા સો.

૨ જાણવું કે, ને આદમીની જાતનાં ઉપરી અમેશાસ્પંદો છે, તે (આદમી) ની જાત દાંનાઈમાં ઘણીજ ચહડતા દરજ્જાવાળી છે. અને ને આદમીની જાત (અમેશાસ્પંદથી) ઘણી પછાત પડેલી હોય છે, તે જાત દાનાઈવાળાં ગોસ્પંદથી ઉતરતા દરજ્જાવાળી છે. અને આએ જે જાતોની વચ્ચેનો જાતવાળું આદમી ને સરવેથી ચહડતે દરજ્જેની ખોદાઈ અકલવાળું છે, તે નીતીની સહમજમાં ઘણું સરસ તથા કેળવણી લીધેલી અકલથી (ફનીઆમાં) ઘણુંજ દીપી નીકલેલું હોએ તે છે. અને તે (કેળવણી તથા જાતી બુદ્ધિ) થી આદમીઓની અંદર ખોદાનાં તાબેદાર તરીકે પોતાના ખવાસને મુધારનાર હોએ છે. તથા તેની અંદર અમેશાસ્પંદોની દાનાઈના પોંહચવાએ, તે ઘણું ઓત્તમ દરજ્જાવાળું બને છે.

આદમીની જાતની અંદર સરવેથી ઉતરતે દરજ્જેની જાત તે ૩
છે, કે જે પોતાની જાતી બુદ્ધિનો, વીઢ્યા શીખવનાર ઉસ્તાદથી એલમ
મેલવીને વધારો નહીં કરે. અને અંતકરણના ખવાસને નહીં સુધારે;
તો તેનાં અંતકરણના ખવાસો ઘણા હીનપસ્તીભરેલા રહેછે. અને
આદમીઓની અંદર તે ગોસ્પંદની માફકની વગર અકલવાળી
જાતના જેવું છે.

(૧૧૦) આદમીઓની અંદરનાં ચહડતી, મધ્યમ અને ઊતરતી ૧
કીમતવાળાં તથા કીમત વગરનાં અને આઘાદીને ઊજદ
કરનારાં આદમી વીશે, લલી દીનને લગતો ખાસાસો.

જાણુવું કે, જે (આદમી) દીનને લગતી સરવેથી ચહડતી અકલ- ૨
વાળું તથા ગાથાનું ગાયન કરનારું હોય, અને મજદ્યસની દીનની
સરવેથી ચહડતે દરજ્જેની સહમજ (લોકોને) આપનારું હોય, તે
(આદમી) મોટી કીમતવાળું છે.*

જે આદમી લલી દીનવાળું, મોટી અકલવાળું અને ગાથાનું ૩
ગાયણ કરનારું તથા મજદ્યસની દીનને લગતી મધ્યમ સહમજ લોકો-
ને આપનારું હોય તે મધ્યમ કીમતવાળું છે.†

જે આદમી અંતકરણના ખવાસને સુધારનારું, જાતી બુદ્ધીવાળું ૪
અને ગાથાનું ગાયેન કરનારું તથા મજદ્યસની દીનની ઘણી થોડી
સહમજ લોકોને આપનારું હોય તે ઘણી થોડી કીમતવાળું છે.‡

વગર કીમતવાળું તે આદમી છે, કે જે સારી ખાસીઅતવાળું ૫
તથા લલી દીનની અકલવાળું હોય, પણ જુરી દીનવાળો ધરમગુરુઓની

* આએ સીકૃત પેગમખર અશો જરતોશ્ત અને કુદરતની યજ્ઞદી ખેશાર-
તથી દીનની સહમજ મેલવેલા જેવાકે અરદાએ વીરાઈ, દશ્તુર આદરઆદ મારામપંદ
ઇત્યાદી દીનના પેશવાઓને લાગુ પડેછે.

† આએ શીકૃત દીનનો એલમ શીખેલા અને દીનનો એલમ ટોળાના
લાએક લોકોને સીખવનારા દીનદાર તથા દીનઆગાહ દશ્તુરો અને દીનના
અભીઆપી એરવદો તથા ખેહદીનોનોને લાગુ પડેછે.

‡ આએ સીકૃત દીનદાર માએદો તથા ધરમી ખેહદીનોને લાગુ પડેછે.

અધિકાર સહમજથી નજીસ બનેલું અને ડગાયલું હોય. તથા જુરી દીનવાળા ધરમગુરની મળેલી જુરી બુદ્ધિથી જુરા ધરમગુરઓના ચહડતે દરજ્જેના વીચારને તે મદદ કરનારું હોય.*

- ૬ આખાદીને ઉગદ કરનારું તે આદમી છે, કે જે જુરી દીનવાળા ધરમગુરના સંબંધથી ડગાયલું તથા જુરા ધરમગુરઓની અકલ મેળવેલું હોય. અને તેથી મજદીયસની દીન પાળનારાઓને નોકસાન પોહ્યાડનારું થાય. તે દોજખી આદમીને કતલ કરવું. કેમકે, તે જુરી દીનવાળા ધરમગુરના જેવું ડગારું, તથા બીજા દરેક મરગરજની ગુનેહગારની માફકનું છે. અને ચહડતે દરજ્જેના વીચાર ધરાવનારું નથી.

- ૧ (૧૧૧) હદવાળા (યાને આએ ફુનીઆંની હયાતીને લગતા) ચાલુ વખતના સંબંધની અંદર, જે ચીજનો શ્રેષ્ઠાર થવો નથી. તથા જે ચીજનો શ્રેષ્ઠાર થવો છે. તે વીશે ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.

- ૨ જાણવું કે, હદવાળા ચાલુ વખતના સંબંધની અંદર, જે (શાખ્શ) અહુરમજ્દની ઇચ્છાવાળો, અને પોતે ઘાત વગરની હાલતમાં રેહનારો
૩ હોએ તેનીથી પોતાને ખાટેનો ફેરફાર થતો નથી. આએ ફુનીઆંની ઓલાદ, ઘાતવાળી સ્થીતીમાં જન્મ લેનારી છે. આએ ફુનીઆને લગતી જે ઓલાદ ભલી દીનવાળી છે, તેને ભલાઈથી (આએ ફુનીઆંમાં) દર વખતે ક્તેહમંદ હાલતે રેહવું છે. અને જે જુરી દીનવાળી ઓલાદ છે, તેને જુરાઈથી રેહવું છે. જે ભલો (દાદાર) વખાણ કરવાળો છે, તેને લગતો સવાબ કરવાથી (ખાણસને) નેક બદલાવાળું બનવું છે. અને જે

* આએ સંકેત જે જરતોશ્તીઓ આપણા ધરમને લગતી કેળવણી લેવા છતાં ફુનીઆઈ માંન તથા લાલચ તથા જરતોશ્તી ધરમના બંધારણના કાએ દાની છુટ મેળવવાની મતલબથી, દેવપ્રસ્તી ઊલટા ધરમના રૈવાજ તથા ફરમાનોને આપણા ટોળામાં તેની અડ રાએઆ વગર ચલાવવા માંગતા હોએ અને તેવા પોતાનાં અધરમી કામમાં સુધારા સહમજતા હોએ તેઓને લાગુ પડે છે.

ધીકારવાંજેગ યુરો (અંબ્રમધનીઉશ) છે, તેને લગતું પાપ કરવાથી (માણસને) સજા ભોગવવીછે. એજ પ્રમાણે બીજી ચીજોનો વખત પ્રમાણે ફેરફાર થવો તથા ઘણીએક રીતે કામને લગતો ફુનીઆમાં કારોબાર ચલાવવો છે. તેજ પ્રમાણે (માણસનાં) બદનને બાળપણથી જવાનીમાં, તથા જવાનીથી જઘડીમાં, અને નાદાનીથી વાકેફગારીની હાલતમાં, તથા બદીથી ભલાઈમાં, અને અપવીતરાઈથી પવીતરાઈમાં ફેરફાર થવોછે. જે વસ્તુ ફેરફાર થવા જોગ નથી. તે તેને લગતી કુશેશ (યાને હીલ-આલ) થી હુમેશાં તેમ થાય્છે. જેમકે અંદ્ર પોતે તેને લગતા વખત ઉપર જુદી જુદી રીતે ફેરેછે. જે પ્રમાણે તે અંદ્ર, અંદર માહ (યાને બીજના આંદ)ની હાલતમાંથી, પુરમાહ (યાને અરધ આંદ)ની હાલતમાં અને પુરમાહની હાલતમાંથી, વીરુપેતથ માહ (યાને પુનમના આંદ)ની હાલતમાં આવેછે. સુનેરી વખત રૂપેરી વખતમાં, રૂપેરી વખત ફેલાદી વખતમાં અને ફેલાદી વખત લોહડાંતા વખતમાં મળેછે. ત્યારે ધરાની (યાને જરતોશતી મજદીયસનાન)ઓની સ્થીતીમાં ઘણીએક રીતનો ફેરફાર થવો છે. અને જેમ ઘણાંએક માણસોની, તેમજ બીજાં જાતવરોની, હાલત એ વેળા તેની આગળી આંખે ફુનીઆને લગતી જે હાલત હતી તેમાંથી નેસ્તીમાં આવવું થશે.*

જે ધરમજુઓનો તરીકો, ધરમી ઇચ્છાવાળા (લોકોના) આતમાને હુમેશાં ભલાઈની ઉલટમાંથી યુરાઈની ઉલટમાં ફેરવવાનો છે. તેઓનો ધરમ ખરેખરી યુરી ઇચ્છાવાળો છે. કારણકે તેઓ ભલા મજદબની ઇચ્છાને ઉલટી આંખે જોવાથી તેની ઇચ્છા રાખનારને તેથી મના ધરનાર છે. તેઓ આજની ઇચ્છાને કાલે ઉલટી જોવાથી પસ્તાવો કરનારા કેહવાયછે.

* આંખે ઉપર જણાવેલા અંદરમાહના ફેરફારની વીગત માહ બીઆ-એશના પાક અવસ્તામાં જણાવેલીછે તથા વખતના ફેરફારની ખીના જદે બેહમન યસ્તમાં આવીલીછે.

- ૧ (૪૧૧) જોતી શક્તીવાળું (યાને સહમન ધરાવનારું) આદમી,
પોતાને સુધારનારું તથા ચહડતે દરજ્જેનું બનાવનારું છે.
અને ઊલટી શક્તી (યાને ખુરી ખુદિ) વાળું આદમી,
પોતાને ઘટાડનારું તથા કાએદાસરનાં લોકોમાં પોતાને
કંગાલ બનાવનારું છે, (તે આદમીનીઓ) નું, ભલી
દીનનાં લખાણ મુજબનું જીકું જીકું વરણન.

- ૨ જાણુ' કે, આદમી જેવાની શક્તીવાળું, તેનામાં જાતી અકલ
હોવાથી છે. અને તે (જાતી અકલ) તેના આતમાને હયાતીને લગતી
આંખ છે. અને તે (આંખ)નો સુધારો તેનાં અન્તકરણની ઉપર
બેહમનનું જોર હોવાએ છે. તથા તેના ચહડતા દરજ્જાનો વધારો, દીનને
લગતી દાનાઈના કલામો સાંભળવાથી છે. અને તેનો ઘટાડો દીનને
લગતી દાનાઈના કલામો સાંભળવાથી કુર રેહવાએ (યાને દીનને લગતી
માહીતગારી નહીં મેલવવાએ) છે.
- ૩ (આદમી) ચોરાએલી અલકવાલી કહ્યતનું, અકોમનનાં ઉપરી,
૪ પણાંની તેની ઉપર જાસ્તી હોવાએ છે. (આદમીની સહમન શક્તી-
વાળી આંખ ત્રણ તરેહની છે). તેમાંની એક (આંખ) સઘળી રીતે
૫-૬ ખોલવી હોએ છે. બીજી આંખ તેથી વધારે ખોલવી છે. અને ત્રીજી
૭ આંખ અરધી ખોલવી છે. અને આએ તરીકાથી કામ કરનારાં આદમી
૮ નીચે જણાયા મુજબ પાંચ તરેહનાં છે. એક સઘળી ખોલવી આંખવાળું,
૯-૧૦ બીજું વધારે ખોલવી આંખવાળું, ત્રીજું અરધી ખોલવી આંખવાળું,
૧૧-૨૨ ચોથું ઘણી બંધ થએલી આંખવાળું. અને પાંચમું સઘળી બંધ
થએલી આંખવાળું.
- ૧૩ સઘળી ખોલવી આંખવાળું (આદમી), તેનાં અન્તકરણ ઉપર
બેહમનનું (યાને ભલા વીચારવાળી જેમી શક્તીનું) રેહડાણ પુરતું હોવાએ
છે. અને (માણસને) કુખી થવું તેનાં અન્તકરણની અંદર અકોમન
૧૪ (યાને ઉલટા વીચારવાળી શક્તી)નો વીચાર હોવાથી છે. માણસ—દીનની
દાનાઈથી મોહટાઈવાળું, દીનના કલામોના સંબંધથી (યાને દીનને
૧૫ લગતી પુરતી સહમનથી) છે. આએ દરજ્જે ચહડતી અકલ—
૧૬ અગમજુદ્દી—અને જેમી વીચારના સખબવાળો છે. (માણસને)

અકલની આંખનું વધારે ખોલવાપણું, તેનાં અન્તકરણમાંથી અંધકાર
અકોમનનો વીચાર તદ્દન દૂર કરી પોતાનાં અન્તકરણની ઉપર બેહુમનની
બલુકદાર રોશની રાખવાએ, તથા અકલનાં બળથી દીનની દાનાઈને લગતા
કલામોનો સંબંધ રાખવાએ (યાને અવસ્તા પઢવાએ) છે. આએ મરતખો ૧૭
હયાતીને પીછાણવાનો, ચહુડતો દરજ્જે મેળવવાનો, અને આગેવાન
કીરતી હાસેલ કરવાનો છે.

(અકલને લગતી) અરધી આંખનું ઊંઘાડું રેહવું, (ખાણસનાં) ૧૮
અન્તકરણની અંદર બેહુમનની આંખી રોશનીમાં (તેની રોશનીનો)
વધારો કરવાથી તથા અન્તકરણની અંદર પંથરાએલા અકોમનના
સાચાવાળા (અંધકાર) વીચારને વધારે દૂર કરવાથી છે.

(ખાણસ) દીનને લગતી મધ્યમ દાનાઈવાળું, તે દીનના કલામોના ૧૯
સંબંધથી (યાને દીનની દાનાઈવાળા અવસ્તા પઢવાથી) છે. આએ પદવી
હયાતીને લગતી દાનાઈ અને ઈમાનને લગતી સહમજબી છે.

(આદમીની) અકલવાળી આંખનું વધારે બંધ થવું, અન્તકરણની ૨૦
ઉપર બેહુમનની રોશનીનો પ્રકાશ નબલો હોવાથી અને અકોમનના
વીચારનો સાથે અન્તકરણની અંદર વધારે નાખવાથી તથા દીનની
દાનાઈવાળા કલામોનો ઘણોજ થોડો અભ્યાસ કરવાથી છે. આએ ૨૧
પદવી આએ ફનીયાની હયાતીને લગતી જાતને ખોટું ફરમાવવાના
સમજાને લગતી છે.

(આદમીની) દાનાઈની સઘળી આંખનું બંધ થવું, તેનાં અન્ત- ૨૨
કરણમાંથી બેહુમનની આંખી રોશની જતી રેહવાથી અને અન્તકરણની
અંદર શખતી ઉપજવનારા અકોમનનો વીર (પુરેપુરો) આલુદે થવાથી તથા
તેની સાથે દીનની દાનાઈના કલામો નહીં પઢવાના હોવાથી છે. આએ પદવી ૨૩
તેની હયાતીને હાણી પોંહચાડનારી, ધુળ કરનારી, દુઃખ તથા સખતી
ઉપજવનારી અને નુકશાન પોંહચાડનારી તથા અકલની શોધને
બંધ કરનારી છે.

- ૧ (૮૧૮) ખલકના પાદશાહો કેવી તરેહના છે, તેને લગતી સહમજ ભલી દીનના ખોલાસા ઊપરથી.

- ૨ જાણુ' કે, ખલકના પાદશાહો, નીચે જણાવેલી ચાર તરેહના
૩ છે. જેમાં એક સુધરેલો, બીજો ઉમેદવાર, ત્રીજો ધાસ્તીવાળો અને
૪ ચોથો બેચેનીવાળો કહેવાય છે, તે વીશેની સહમજ. જે સુધરેલો
પાદશાહ છે, તે પોતાની રૈયતને લગતા બુરા વખતની સહમજ ધરાવ-
નારો અને તેની રૈયતનો નાશ થવાની આગમજ તેને લગતા ઉપાયને
સાડી ફીકર રાખનારો હોય છે.

- ૫ જે ઉમેદવાર પાદશાહ છે, તે પોતાને લગતાં નુકસાનના વખતની
સહમજ ધરાવનારો છે, અને તે પાદશાહ દાનાઈથી તે હુલાકીને લગતા
૬ વખતને સારી હાલતમાં આવવાની ઉમેદ રાખનારો છે. જે પાદશાહ
ધાસ્તીવાળો છે, તે પોતે બુરી બુદ્ધીવાળો છે. અને તે પાદશાહની બુરી
બુદ્ધીથી, તેને લગતા બુરા વખતની ધાસ્તી રાખવાએ તેનો સારો
૭ વખત હોવા છતાં, તે હુલાકીને આધીન થાય છે. જે બેચેનીવાળો
(યાને ગભરાતવાળો) પાદશાહ છે, તે પોતે બુરી બુદ્ધીવાળો છે. અને તે
પોતાની હકુમતની અંદર હુલાકીને લગતા વખતને પેહેલાંથીજ
(રહમતને સાડી) સુધારનારો નથી.

- ૧ (૮૧૯) દાદાર, આએ ફુનીઆના લોકોને મીનાઈ ફુનીઆના
સુધારાને લગતાં કામ કરવા સાડી પેદા કરનારો છે. અને
એમ આપનારો (અમ્રમઈનીઝિશ), આદમીઓને
અંધે ફુનીઆમાં નુકશાન કરવાનું કામ કરાવનાર
વરીલા તરીકે છે. તે વીશે ભલી દીનને
લગતો ખોલાસો.

- ૨ જાણુ' કે, આએ ફુનીઆની અંદર દાદારે આદમીઓને પેદા
કીધાં છે, તે મીનાઈ ફુનીઆને લગતી જાતને જેદાર કરવાનાં કામ કરવા
સાડી છે. વળી તે (આદમી) ની જાતને (આએ ફુનીઆમાં) છ'ંછગી આપવાનો

સખ્ય માણસની અંદર ઇતસાનીઅતને લગતી દાનાઈ બખ્શવાથી છે. આત્માને માટેની ઇચ્છા કબુલ રાખવા, (યાને સરંજમ પોંડ્યાડવા) સાડ, આએ ફુતીઆને લગતાં બદનતું પાલણુ કરવા સાથે અહુરમઝદની દાનાઈવાલાં સવાબનાં કામો કરવાં છે. કેમકે તેની હુયાતીને લગતો વીચાર, બંધે ફુતીઆના કારોબારને સાડ લાએકનો છે.

એબ આપનારો (એહરેમન), લોલની મારફતે માણસની પાસે બેઠ ફુતીઆમાં હાંણી તથા નોકસાંન પોંડ્યાડનારાં કામ કરાવનારો છે. તે સખ્યથી (માણસ) યુરાં મોતવાળું, યુરી બુદ્ધીવાળું, બદકાર, દીનની સમજ વગરનું, લોભી, અપ્રમાણીક ઇચ્છાવાળું અને ઉલટા વિચારવાળું રહે છે. અને તેવાં ઇતસાનો એહરેમનને લગતી જીંદગી મેળવનારા છે. તથા તેઓ પોતાના દેવ અને દરજનાં કામોથી આદમીએને ઘણા નજીશ તથા યુરા દેખાવનાં બતાવનાર છે. કારણકે લોલની ઇચ્છા, આત્માને લગતાં અપ્રમાણીક કામ કરવાથી આદમીને બેહેસ્તના કાયદાથી બેનસીબ કરનારી છે. જે આદમી મીનાઈ ફુતીઆમાં ઇજ પામવાને લગતાં તથા બેઠ જેહાનમાં આત્માને નોકસાન પોંડ્યાડવાનાં આએ ફુતીઆમાં કામ કરનારું તથા બદનને લગતી જીંદગી ગુજરનારું છે, તે યુરા (અંબ્રમઘનયુશ) ની ઇચ્છાથી પાપી બનવાને માટેનું છે. તેનું કામ જાણીએઘને બદકારીને સાડું દીનનાં રાન વગર મારામારી કરવાનું, યુરી બુદ્ધીથી ગુનાહ કરવાનું, સવાબને માટેનો ઢોંગ કરવાનું, અને આવતી ફુતીઆને માટે પોતાને સુધારવા તથા રવાનને છુટકારો આપવાનાં બંધે કામથી, પોતાને નકામું કરવાનું છે. જેથી તેહને મીનાઈ ફુતીઆમાં પોતાને ઇજ ભોગવવી અને રવાનને હાણી પોંડ્યાડવી તથા રાહમાડ ઇચ્છાથી દોખખમાં ફુખ ભોગવવું છે.

લોલને મારવા સાડું ધીરજ છે, (કારણકે તે ધીરજ) આત્માને માટેની જે ઇચ્છા તે આત્માને નીમખહરામ બતાવવાને માટે લુટ કરનારી છે, તેને દાબી નાખનારી છે. યુરા વીચારની શક્તિને (માણસની અંદરથી) હાંકી કાઢાડવા સાડું, ભલા વીચારવાળી શક્તિ છે. તે ભલા વીચારવાળી શક્તિ, નીમખહરામ બતાવનારી યુરા વીચારવાળી શક્તિ જે અહુરમઝદની ઇચ્છાની લુટ કરનારી છે, તેને દાબી નાખી (માણસનાં) અંતઃકરણ ઉપર પોતાની જગા કરનારી છે.

- ૭ જે આદમી જાતે અકલમંદ હોયછે, તે અકલવાળું માણસ બુદ્ધી-
વાન રવાનને લગતા આત્માની અંદરની ઇચ્છાથી ધીરજની મારફતે
લોભને કુર કરનારૂં છે.
- ૮ (માણસ) ભલા વીચારવાળી શક્તિની હમેશની દોસ્તી રાખવાથી,
બુરા વીચારવાળી શક્તિ, જે અંતરણ્ય અંને ઇચ્છાને (માણસની) અંદર
(સવાખનાં કામને સારૂં) સુસ્ત કરનારીછે તેને કુર કરનારછે. અંને તે(ભલા
વીચારવાળી સક્તી) અંતરણ્ય તથા ઇચ્છાની મારફતે આત્માની પ્રમા-
ણીક ખાહેશ મુજબનાં કામો આપ્ને કુનીઆમાં કરાવનાર તથા તેનાં
બદનને (નિકીથી) પાલનાર છે.
- ૯ (માણસે) દીલની અંદર ધીરજ રાખવાથી, તેની ઇચ્છાની અંદર
સવાખનાં કામોની સહમજ પેવસ થાયછે. અંને તે (આદમી) તેની
ઇચ્છા, વીચાર, અંને વચનથી આ કુનીઆમાં ધરમને લગતાં કામ કરનારૂં
થાયછે. અંને તે આપ્ને કુનીઆમાં બદનની પરવરશીની તથા દીનની
દાનાઇવાળાં સવાખનાં કામો કરવાની ઉલટ લીએછે. આવતી કુની-
આને સારૂં પોતાને જેબદાર બનાવવાને મારેનાં કામ કરેછે—અંને
(પોતાનાં) રવાનને સુખી હાલતમાં લાવવા સારૂં તેને લગતા અવસ્તાના
ભાગો પહેછે. અંને તેથી દોષખથી છુટકારો મેલવેછે અંને ખુશી રહેછે.
- ૧૦ વળી આત્માને લગતી ઇચ્છાની અંદર, સુસ્તી-સહમજ વગરની
કેળવણી—આલસાઇ—અંને ચોરીની બુરી સહમજ, રાહજણો (દિવદરજો)-
ની તરફથી હોય તેને માણસે હાંકી કાઢવી. માણસ તેને લગતા લોભથી
બદકાર બનેલુંછે. અંને તે જાલમ લોભવાળી આલમને લગતી ઇચ્છાથી,
માણસ અપ્રમાણીક ફરેહબુતના જેવું થાયછે. તથા બુરી બુદ્ધીના
જેસ્સાથી, બદકારીવાળાં—દીનની સહમજ વગરનાં પાપી માણસ તરી-
કેતું બનેછે. અંને બુરી બુદ્ધીથી મારામારી કરનારૂં અંને કુઃખકારક
ખવાસનું થાએછે. જ્યારે માણસની અંદર કુઃખની ઇચ્છા પેવસ થાયછે,
ત્યારે તે બુરી ઇચ્છાથી પાપ કરીને ગુનેહગાર થાયછે. અંને આપ્ને
કુનીઆમાં તે માણસ અપ્રમાણીક અંને એબવંતું બનેછે. માણસ
મીનાઇ કુનીઆનો પોતાને સીતગાર આપવા સારૂં, દીન ઉપર ધ્યાન
આપવાય છે. અંને તેથી પોતાનાં રવાન તથા બદન એ બેહુને ઇજા,
ગમ અંને નુકસાનથી કુર રાખનારૂં છે.

(૧૦૦) દાનાઈ અને યુરી યુદ્ધીની સહમજ—તેને લગતો ૧
 સીનગાર—તેનું મુળ તથા અપ્પશેશ—કયુલાત—સુધારો અને
 વધારો તથા દાનાઈને લગતી મોટાઈ અને યુરી યુદ્ધીને લગતાં
 ઊનડપણું વીશે, ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.

જાણુવું કે, દાનાઈને લગતી સમજ, જે કોઈ તેના આત્માની ૨
 પક્ષવાળો હોયછે, અને તે આત્માને લગતી આંખને (યાને અંદરખાનેની
 જેથી અકલને) અદનને લગતી વસ્તુઓને ચોકસાઈથી જોવા સારું
 ખોલ્લી રાખનારો છે તેમાંછે.

દાનાઈને લગતો સનગાર—દાનાઈવાળું માણસ જે પ્રમાણે ૩
 પોતાની ઇચ્છા ઉપર દીનનો સુધારો કરનારી—તથા આદર્શોની
 અંદર સારા ગુણો—સવાબ—પરહેઝગારી અને નેકતામીના વધારો
 કરનારી હકુમત ચલાવેછે તેથી છે. અને કુનીઆની અશોઈનો વધારો
 કરનાર વસીલા તરીકે હોવાથી છે.

દાનાઈનું મુળ—દાદારની જાતી દાનાઈ છે. અને દાનાઈની પોતાની ૪
 પેદાએશોની અંદર અપ્પશેસ કરનાર, દાદાર પોતેછે. દાદાર પેદાએશને પોતાની ૫
 તરીકે કયુલ રાખનાર, તે (પેદાએશ) ની અંદર તેની પોતાની કહમ્મત
 હોવાએછે. તે (પેદાએશ) ને ભલો બેહમન (યાને નેક વીચારવાળી જેથી ૬
 શકતી) મીનોઈ કુનીઆને માટે સુધારનાર તથા અગમએતી આપનારછે.
 વળી દાનાઈનો (કુનીઆમાં) દરેક ઠેકાણે એવી રીતે ફેલાવો થાયછે. કે ૭
 જે કોઈ ધરમી દાનાઈવાળો હોયછે, તે આએ દાનાઈને લગતી સમજથી
 પોતાને ચઢતે દરજ્જેનો બતાવેછે. વળી દાદારની અસલ જાતની ૮
 મારફતે રોશન મીજેની અંદર કેટલેક દરજ્જેની સમજ, રોશનીવાળા
 (યજ્ઞદો) થી રીડેછે. જે આદર્શ સચાઈવાળું હોયછે, તે તેને લગતી
 કેટલીએક સાચા લોકોની સમજથી, સરવેથી ચઢતે દરજ્જેની જાતવાળું
 બનેછે. એજ પ્રમાણે માણસને સખાવત, સેહનશક્તિ અને બીજા
 ભલા ગુણવાળું બનવું છે.

વળી યુરી યુદ્ધીને લગતી સમજ, જે કોઈ પોતાના આત્માની ૯
 પક્ષવાળો હોયછે, તે તેના આત્માને લગતી આંખની નજરને આત્માને
 વાસ્તેની વસ્તુઓને જોવાથી બંધ કરનારો છે તેથી છે. જે પ્રમાણે

અંધારાને લગતી સમજને જે કોઈ તેની હયાતીને લગતી પક્ષવાળો હોયછે, તે (જેમ) તેની બદનને લગતી આંખને તનને લગતી નજરે (ચીજોને) જોવાથી બંધ કરનાર છે તેમ.

૧૦ જુરી બુદ્ધીને લગતો સનગાર, જુરી બુદ્ધીવાળું ઈનસાન પોતાની ઈચ્છા અને અંતકરણ ઉપર જે પ્રભાણે માણસની અંદર બદી, કુરગુણો, પાપ, અપવીતરાઈ અને બદનામી ઉત્પન્ન કરનારી સત્તા ધરાવનારી વસ્તુ તથા ફનીઆતી નેકીને હાંણી પોંહ્યાડનારો વસીલો હોવાથી છે.

૧૧ જુરી બુદ્ધીનું મુળ, પેલી જુરી બુદ્ધીવાળા (અંબ્રમધન્યુશ) ની જાત છે. જુરી બુદ્ધીવાળો (અંબ્રમધન્યુશ) દાદારની પેદાએશમાં બેલાવાની નજર રાખનારો છે. જે આદમીની અંદર તે (અંબ્રમધન્યુશ) ની જુરી બુદ્ધી છે, તે આદમી (પોતાના) આત્માની સમજની આડે આવનારા સખબ તરીકે છે. અને તે આદમી પોતાની ઈચ્છા ઉપર જુરી બુદ્ધીથી કંગાલીઅતભરેલી હકુમત ચલાવનારું છે. તે આદમી પોતાને સુધારનારું તથા વધારનારું તેની અંદરની જુરા મનવાળી ગેબી જુરી શક્તિથી છે. અને તે (જુરી બુદ્ધીવાળા) થી દરેક ઠેકાણે કુઃખ એવી રીતે ફેલાયેછે, કે તેની જુરી બુદ્ધીના કુરગુણોથી (લોકો) નજીસ બનેછે. અને તેને લીધે માણસ દેવદરજની માફક આ ફનીઆતી હીલચાલ કરેછે.

૧૨ જે ધરમશુર્યો ડહાપણ વગરની જુરી બુદ્ધીથી આદમીઓનાં અંદર દાદારના વસીલા તરીકેનું કામ કરનારા છે, તેઓના ધરમ દેખાવમાં દાદારની દાનાઈવાળા ધરમને લગતો છે. પણ જુરી બુદ્ધીને લીધે તે (ધરમ) ફનીઆતી અંદર માણસનો ઘટાડો કરનારો, નાશ કરનારો અને તેઓની ખરાબી કરનારો છે. અને તે (ધરમશુર) પેલા જુરી બુદ્ધીવાળા (એહરેમન) નું કામ કરવા સાડ આદમીઓની અંદર વસીલા તરીકે છે. તથા આદમીઓને અને ફનીઆને નુકસાન કરનારો છે. જે (ધરમ) જુરી બુદ્ધીને લીધે આદમીઓને તથા ફનીઆના લોકોને ઘણાં કંગાલ બતાવનારો અને બેહુ ફનીઆમાં કુઃખ ખમનારાં કરનારો છે. જેને લીધે જે કોઈ દાનાઈવાલો છે, તે જુરી બુદ્ધીને મેલવનારો નથી. પણ દાનાઈથી આદમીઓની અંદર કામ કરવા એ, આદમીઓને આબાદ હાલતવાલાં કરનારો તથા તેઓના આભાર મેલવનારો થાયછે.

તેઓમાંથી (યાને ઉપર જણાવેલા ધરમગુરુઓમાંથી), જેઓ કહે છે ૧૩
કે, આદમીની અંદર રાત પેલા યુરી બુદ્ધિવાળાની તરફથી
અપાયલું છે. અને તેનીથી આદમી બનેલું છે. તો જે યજ્ઞાંને લગતું
આદમી છે, તેની અંદર યુરી બુદ્ધિ કેમ રહી શકે. તેમજ યુરી દીનતા
સખુત યજ્ઞાંની દાનાઈવાળા કેમ થઈ શકે! જ્યારે આદમીના કરવાથી
તેની અંદરનો આત્મા થઈ શકતો નથી, ત્યારે વગર જાનવાળું બદન
યજ્ઞાંની તરફથી કેમ કરાઈ શકે? અને તે વાળથી કેમ કહેવાય?

જે કોઈ, આ તરીકાને માટે પેદા થયલું હોય, તો તે આદમીને ૧૪
લાયકનું નહીં હોય. દરજની સહુમજવાળું આદમી યજ્ઞાંને લગતું કામ
કરવાને કેમ શક્તિવાન થાય? નહીં જોઈ શકનારું આંધરું માણસ
છુટકારો મેલવવા માટેનું કેમ કહેવાય? જો તે નહીં જોઈ શકનારું
આંધરું માણસ, તેને લગતાં કામો કરવાથી યજ્ઞોનું સાથી કહેવાતું હોય
તો, પેલો યુરી બુદ્ધિના સખબવાળો (અંબ્રમર્દન્યુશ) યજ્ઞોના જેવો ચઢતા
દરજનું જોતારો ગણાય. અને વગર દીનતા કામોવાળા સાથીઓથી
જોવાને લગતી આંખ હોવી જોઈએ. જે ઉપરથી દેખાઈતું છે કે જોવાની
આંખ આ બંધે શક્તીના સખબવાળાં કામોથી એટલેજ માણસની
અંદરની દાનાઈ અને યુરી બુદ્ધિથી છે.

આદમીની અંદરની યુરી બુદ્ધિના વસીલાથી કરાયલું કામ ૧૫
યજ્ઞાંની તરફથી જણાયલું નથી. આદમીની અંદરની એ પ્રમાણેની
(યુરી બુદ્ધિ) થી થાયેલું કામ આત્માને લગતું નથી. તેનો સખબ
એ કે આત્માને લગતું કામ માણસની અંદરની યજ્ઞાંને લગતી
દાનાઈવાળી કૌવતના વસીલાથી છે. ધરમી કામ પવિત્રાઈ અને ૧૬
નીતીથી બનેછે, તે એબને બતલાવનારી યુરી બુદ્ધિથી જણાયલું નથી.
કારણકે જેમ માણસની અંદરની દાનાઈવાળો વસીલા, તેનાં મુળને
લગતું જે કામ કરવાનું છે, તે શક્તિને લગતું કરનારો છે. તેજ પ્રમાણે
માણસને એબીઅલ કરનારી શક્તિનું મુળ, આદમીની અંદરની યુરી
બુદ્ધિની શક્તિ ધરાવનારા વસીલાથી છે. માણસની અંદર જે દાનાઈનો
પ્રતાપ આપનારો ઉપરી (યજ્ઞ) છે, તે દરેક ઠેકાણે તેને માનદ્યસની
દીનને લગતી સહુમજ આપેછે. કે જે દાનાઈવાળા સ્પેનામીનાની
તરફની જાતી બુદ્ધિ છે. અને આદમીની અંદર જે યુરી બુદ્ધિનો ૧૭

લોભ આપનારી શક્તિ છે, તે દરેક કેકાણે દેવની દીનને લગતી સહમજ આપે છે. જેની યુરી યુદ્ધી યુરી યુદ્ધીવાળા અંધમધન્યુશને લગતી છે.

૧૮ એજ સમયથી જેથી વરધીના કરનાર દાદારની પક્ષવાળાં આદમીઓ સવાબનો વીચાર રાખે છે, સવાબને માટેનું ખોલે છે, અને સવાબના કામો કરે છે. અને (ખોદાતાલાનો) આભાર માને છે. અને તેને આખા હાલતમાં રાખનારો ઉપરી ખોદા તેનાં તે કામોનો નેક બદલો તેને આપનારો છે.

૧૯ જે આદમીઓ પાપનો વીચાર રાખે છે, પાપી વચન ખોલે છે અને પાપી કામ કરે છે, તે ખોદાનો આભાર માનનારાં નથી; તેઓ તે તનને લગતાં (યુરો) કામ કરવાથી, સજ્જને લગતાં થાય છે. અને તેથી તેઓ વગર મુજવાળાં (યાને પોતાના પેદા કરનારથી જુદા પડેલાં) કરે છે.

વળી પેલા ધરમગુરુઓનું કેહવું છે કે, આદમીઓની અંદર તે યુરી યુદ્ધીવાળા વસીલાની કહ્યતને ખોદાએતાલાએ કરેલી છે. ત્યારે ખોદાએતાલાએ, જે જુનેહગાર માણસો પાપને વીચારે છે, ખોલે છે અને પાપ કરે છે, તેઓને તેને માટેની સજ્જ કરવા તથા દુઃખ દેવા અને કંગાલ બનાવવા સાડ કેમ કહેલું છે? વળી અહુરમઝદને લગતો સવાબ કરનારાં આદમીને તે આદમી સવાબ કરે છે તેથી ખોદાનો આભાર માનનારી દાનાઈવાળો તથા તેને આખા રાખનારા ઉપરી યજ્ઞોની તરફથી તેને મહુડતે દરજ્જોનો બદલો આપવાનું શા વાસ્તે કરમાવેલું છે?

૧ (૫૦) જે આદમી દરજ્જને લગતું છે, તેની હીલચાલ તેને લગતી હોય છે. તે વીશે બલી દીનને લગતો ખોલાસો.

૨ જાણવું કે, દરજ્જ (યાને દુરગુણી શક્તિ), પોતાના સંબંધવાળાં આદમીને પોતાને લગતી કુશેશ કરનાર બનાવે છે. આદમીનું સ્વાભાવિકાટવાળું છે. અને તે સ્વાભાવિક પોશાક (તેનું) શક્તિવાન બદન છે. ગોસ્પંદ અને આએ ફુતીઆને લગતી બીજી પેદાએશની હયાતીનું બનવું માણસની માફકનું નથી. (માણસની અંદરની) નુરી શક્તિ

(યાને યજ્ઞ), તે દરજના સંબંધથી માણસને જીવંત રાખવાના વીસીલા તરીકે છે. કારણકે પેલા (દરજ) ને લગતો શોક રાખનારાં આદમીને તે (હરગુણી) થી એમવાણું બનવું છે. નુરમંદ (યાને યજ્ઞદી) શક્તિ, આદમીને વગર હયાતીનું બનાવનારી શક્તિ, એકદમ તેની ઉપર નહીં પોંહ્યે, તેટલાંમાં તેને દાખી નાખેછે. જેથી તે (વગર હયાતીનું બનાવનાર)ની કોઈ (ધજ) તે (માણસ) ને થઈ શકતી નથી. અને તેથી કોઈથી (હરગુણી શક્તિ), તે (આદમી) ને હયાતીમાં મોતની હાલત આપી શકતી નથી; એજ તેને મારેની સારી અને કયુલ રાખવા જોગ સાક્ષી છે. વળી પેલા સખી પોંહ્યાડનારા (દરજ) ની સખી ઉપજવનારી કદમ્બતની હીલચાલને, માણસની અંદરથી દૂર કરવાને મારે, ખોરેહવાળા યજ્ઞ શક્તીવાળા છે. તેને લીધે આતમાને પોતાને બીમાર થવું નથી—તથા (દરજના) બંધ વગર (યાને ગુનાહની કસુર વગર આતમાને દોષખમાં) કેદ થાવું નથી. સઘળાં આદમીઓના આતમાને હમેસની હયાતીવાળાં રેહવું, યજ્ઞોની જાતથી છે. તેમજ (દરજને આદમીની અંદરથી) જીવે કરવાના સંબંધવાળી યજ્ઞ શક્તી આદમીની અંદર હોવાથી, તેને હલાક થવું નથી—બલકે તે યજ્ઞ, બંધે કુનીયાનાં સંકટથી માણસને સુધારનારા અને (સંકટની તરફ) તેને નહીં જવા દેનારા છે. અને તેઓની હમેશની સંગતથી, માણસ પોતાનો સંબંધ, પેદા કરનારનાં મુળ (રૂપેનામીના) ની સાથનો રાખેછે. (યજ્ઞોથી) સુધરેલું માણસ, ચહડતે દરજનો ઉપાએ કરનાર તથા તેને મારેનો મરતમો મેલવનાર અને તેની અંદરના દરજને લગતી વગર કાએદાની હીલચાલથી પોતાને જાલવનાર તથા કંગાલીઅત અને બેહુંદાપણું વગરની હીલચાલ કરવાથી રોશનીવાળી (યાને યજ્ઞદી) મરદાનગીથી દરજને હાંકી કાહડનાર થાયેછે. માણસ દરજથી છુટકારો મેલવવાએ, પોતાને પેલી કુનીઆમાં ચહડતે દરજનાં સુખવાળાં મકાંતમો ઘણી મજાહથી રાખનાર છે.

જે કોઈ પોતાના કાએદાને સાર, દરજની કંગાલીઅતથી તથા તેને લગતી બેહુંદી મેહનતની હીલચાલથી અને તે દરજના સંબંધથી પોતાને સાચવેલો રાખેછે, તે પોતાથી દરજને હાંકી કાહડેછે. અને દરજની કદમ્બતવાળી હીલચાલ કરવાથી માણસને નીચાં અને કુખલરેલાં દરજનાં મકાંતમાં બંદીવાન તરીકે રેહવું છે. ભલી દીનની અંદર જણાવેલું છે કે, કશકેરેતિ (યાને છેલ્લા સુધારાના વખત) સુધી, (માણસને) પેલાં દોષખના દરજ (અંત્રમધનીઉશ) થી ખોરે રસ્તે ઉતરવું છે. અને તે

કશકેરેતીના વખત ઉપર, એવ આપનાર (એહરેમન) ને (કુનીઆનાં લોકો-
માંથી) હાંકી કાઢવામાં આવશે. તથા (તે વેળા) ખલકનાં લોકોને દાદારની
કહ્યતવાળા ધરમી પ્રતાપનું મેલવવું છે. જે વેળા દોળખથી છુટકારો
મેળવનારાઓને (અશો લોકોથી) મોટાઈનું મેલવું છે. તથા કેદીઓના
દોળખથી છુટકારો થવો છે. આતમાની જે શક્તીઓ (આએ કુનીઆનાં
બદનથી જુદી પડેલી છે, તે (રીસ્તાબેનના વખતમાં) યજ્ઞદોની મદદથી કાએમ
રેહનારી છે. અને તેની જુદાગીનું પાછું એક થવું છે. (એટલેજ રવાનની
સાથે જીવ—બોધ—અપો અને ફરોહરને પાછું જોડાઈને મીનાઈ જેહાનમાં
જવું છે.) અને (તે વેળા) નુરી રવાનને તેને લગતાં બદનનો શક્તીવાળો
પોશાક (યાને યજ્ઞદી કહ્યત ધરાવનારું બદન) આખ્યામાં આવશે. તથા
તે વેળા દરએક જણને પુરતી ખુશી સાથે આરામ અને જુએરગીથી રેહવું છે.

- ૧ (૫૦૧) રૂપેનામીનોની તરફથી તેને લગતી કહ્યતની
સહમજ, એ તરેહની બુદ્ધિથી અપાએ છે. તે વીશે
ભલી દીનને લગતો ખુલાસો.

- ૨ જાણવું કે, રૂપેનામીનોની તરફથી (જાણસને) ખોદાઈ બુદ્ધિવાળી
શક્તીની સહમજ, એ તરેહથી અપાએ છે; તેમાં એક અગમબુદ્ધિની
૩ અને બીજી ચહુડતો દરજે મેળવવાની સહમજ છે. જે અગમબુદ્ધિને લગતી
સહમજ છે, તે પુરતી કુશેશથી એવ આપનાર દરજને હાંકી કાઢવા સાડું,
ખલકને સેવટની ફતેહ મેળવવાને લગતી તથા તનપસીનને વખતે સઘળી
પેદાએશને હમેશની નેકીથી સુધારવાની છે. અને જે ચહુડતો દરજે
મેળવવાને લગતી સહમજ છે, તે છેલ્લા સુધારાને ખાટની કહવતનો વધારો
કરવા સાડું લોકોનો વધારો કુનીઆમાં ચાલુ રાખવાને લગતી છે.*

* જરતોશતી ટોળામાં દીનનાં ફરમાન મુજબ જ્યારે અને મરદનું જોડું
શાદીને લગતા દીનના તરીકાથી ૧૫ વરસની ઉંમરે ખનાવવાનું છે, તે ફરમાન
મુજબ જરતોશતીઓના મોટા ભાગ હાલમાં બેદરકારીથી ચાલે છે. અને બપલાં
ફરમાન મુજબની ઉંમરે શાદી કરતા નથી. અને જ્યારે તની તરફથી પધસા
મેળવવાના લોકમાં પોતાની જાનદગી ખરાબ કરે છે, તેઓ ખોદાના તકરીરવાર
થાય છે. અને પોતાની આએ કુનીઆની ઓળાદનો વધારો નહીં કરવાથી તેઓ
કશકેરેતીના મુખ અને દરજન વગરના છે.

જે ધરમગુરુઓનો ધરમ, આએ કુનીઆનાં લોકોને એક બીજા સાથે ખારાખારી કરાવવાને લગતો તથા લોકોને કંગાલ—બીમાર અને હુમેશની ઇજાવાળા બનાવવાનો તથા સઘળા લોકોને હુમેશનાં દોષખી કરવાનો છે, તે (મજહૂબ) ઘણાંએક માણસોને (દોષખના) બંદીવાન કરવાને મારેનો તથા તે મજહૂબ કુનીઆનો નાશ કરવાને લગતો છે. કારણકે તેઓ જેને ધરમ તરીકે ગણે છે, તે અગમબુદ્ધિ તથા અહડતે દરજેની બુદ્ધિની સહમજ આખ્યા વગરનો છે. એટલું જ નહીં પણ તે, (કુનીઆનાં) લોકોનો ઘટાડો કરવાની બુરી સહમજ આપવાને મારેનો છે. જે લોકો ધરમ કહેવાએ છે, તે હુમેશની લલાઈવાળો અને દેવની સઘળી બદી વગરનો છે. અને તેજ અહડતે દરજેનો (ધરમ) કહેવાએ છે.

(૧૦૧) રોશનીવાળી તથા અંધારાવાળી વસ્તુને (એકથી બીજીને) ૧
જવા વગર એકદમ પોહ્યવું નથી. તથા આએ કુનીઆમાં
એકે બીજા સાથે બેલાવું નથી. અને એક બીજાની
સાથે પોતાને પ્રકાશવું નથી. તે વીશે ભલી
દીનને લગતો ખોલાસો.

જાણવું કે, રોશનીવાળી તથા અંધારાવાળી વસ્તુને, (એકથી ૨
બીજીને) દુર થવું છે. અને એક બીજાની સાથે બેલાવું નથી. તથા આએ
કુનીઆની વસ્તુનું જણાવું, તેજ આપનારી તુરી વસ્તુ (યાને રોશની આપનારી
ચીજો ખોરશેદ—અંદર—અને આતશ) ની મારફતે છે. આતશની રોશની
એકદમ નીકળવાએ, તે (આતશ)ની અંદર ધુમારાનું બેલાવું નથી.
ધુમારો જે છે, તે એજ આપનારા (એહેરેમનની તરફના) આતશની (યાને
દોષખના આશતની) રોશનીને સારું છે. અને તેને આતશની રોશનીનું
કારણ જણાવેલું છે. વલી આતશ બહેશત અને દોષખની નીશાન તરીકે છે.
તેની પોતાની જે રોશની સારા દેખાવવાલી, બામદાદને લગતી, પેદાએશ
ને ઉધરભાવ આપનારી અને ખુશી બખશનારી તથા ગરમીવાલી
છે, તે બેહશતને લગતી છે. અને દોષખ કે જેની અંદર બુરી—સજા-
ના કાએદાવાલી જાતને ઘટાડનારો કરનારી તથા કુખ આપનારી બદબોએ
ધુમારા સાથની રોશનીવાલો આતશ છે, તે એજ આપનારા એહેરેમનને

લગતો આતશ છે, જેની ગરમી ગુનેહગારોને બારનારી, નોકસાત કરનારી અને હાણી પોહ્યાડનારી છે, તે દોળખને લગતી છે.

- ૩ જે ધરમગુરુઓ પોતે દેવાનગીથી, જે દોળખનો આતશ કહેવાયેછે, તેને બેહશતને લગતી રોશની જે પેદાએશને મહુડતે દરજેની બતાવનાર, ખુશનોમાં મલકાટ આપનાર, (પેદાએશનો) વધારો કરનાર અને ખુશી બખ્શનારછે, તેની સાથે સરખાવે છે. અને તેને લગતી વીગત દોળખને લગતા આતશની ગરમીને સાડ આપેછે; પણ બેહશતને લગતુ રાત પેલાં દોળખને કેમ લાગુ પડે!

- ૧ (૧૦૬) યજ્ઞદો અને દેવોની માફકનાં (આદમી)ઓ વીશે,
ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.

- ૨ જાણુવું કે, ગણતરી અને ધારણાની અંદર, જે આદમીઓ યજ્ઞ અને દેવની માફકનાં જાણવામાં આવેલાંછે. તેમાં જુરી દીનવાલા ધરમ-ગુરુઓથી વેગલા, અથોરનાનો; જુરી દીનવાળા પાદશાહ અને પેહલવાનોથી વેગળા, અગ્રેશતારો, બખીલ કુતબીઓથી એહલાએદા, નરતોસ્તી ખેડુતો, અને બદકારીથી એહલાએદા, ભલા પેશેવરો, યજ્ઞદોનું કામ કરનારાછે.
- ૩ જુરા ધરમગુરુઓથી નજસ અનેલા પાપી અથોરનાનો—જુર. પાદશાહ પેહલવાનોથી નજસ અનેલા પાપી પાદશાહ પેહલવાનો—બખીલ ખેડુતોથી નજસ અનેલા પાપી વાસ્તીયુશો અને બદકારીથી નજસ અનેલા પાપી પેશેવરો, દેવનું કામ કરનારા છે.
- ૪ ગણતરીની અંદર નેક સાયાવાળો (યાને યજ્ઞાંથી પ્રતાપ મેલવેલો) હાકમ—સાચો નીઆધીસ—પરહેઝગાર—નેક સખાવત કરનાર—દીનતી ઉપર નજર રાખનાર—સંતોષી—પેદાએશની અંદર સખાવતથી માત ભોગવનાર અને નાપાકોને ધીકારનારો છે.
- ૫ આબાદ દોલતવાળો શખ્સ, ખોદાના તાબેદાર વીચારવાળો અને તેજ પરમાણેની બીજી ચાલથી ખોતાને મલાવનારો તથા જે કોઈ સંકટમાં હાય તેને સખાવત કરનારો, વીચાર શક્તી ઉપર દબાણ હોવા છતાં સાચું ખોલનારો—અને હકુમતના વખતની અંદર ખોદાનો આબાર માનનારો છે.

વેર રાખનારો નીઆધીસ, ખોટો ચુકાદો કરનાર—દોલતમંદ હોવા છતાં કંગાલ અને વગર સંતોષવાળો—ઘણા યુરો બખીલોને શક્તિવાન કરનારો—અને લોભ વગરના માણસને ધીકારનારો—તથા જે કોઈ દોલતમંદ તથા તેવીજ હાલતના વગર દીનવાળા હોય, તેઓને દોલતની અંદર વધારનારો—અને જે કોઈ ચુગલી કરવામાં ખુશીના વીચારવાળા તથા હુકુમતની અંદર વેર રાખીને ઈજા દેનારા હોય, તેઓ દેવ તથા દરજની મીસાલનાં આદર્શો છે.

જે આદર્શોની અંદર દેવનું મુતલક ભેલાણુ નથી, તેઓ ખાલેસ યજ્ઞોની માફકના પવીત્ર છે. બલકે યજ્ઞોની કેટલીએક દાનાઈ તથા સારા ગુણવાળા છે. વળી જે આદર્શો કેટલીએક યુરી બુદ્ધિ તથા બીજા કુરગુણોવાળાં છે, તેઓ દેવની માફકના છે.

જે ધરમગુરૂઓ દેવનાં મુલને મલતા છે, તેઓનો ધરમ તેજ યુરી બુદ્ધિવાળાં મુલને લગતો કેહવાયે છે. તેથી ખચીત, તે ધરમવાળા, તેઓની યુરી બુદ્ધિને લીધે દેવની માફકના કેહવાયે છે.

(૫૦૦) આદર્શોને ચહુડતે દરજેની દાનાઈ તથા સહમજ
મલવા વીશે, ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.

જાણુ કે, આદર્શોને દાનાઈ તથા સહમજનું મલવું, નીચે જણાવેલી એઆર તરેહથી છે. એક આતમાને લગતી બુદ્ધિવાળાં માણસને પ્રતાપી થવું, પેદાના કરનાર દાદારથી છે. બીજું—દીનના કલામોની સહમજનો વધારો કરનાર આદર્શ, આતમાને લગતી બુદ્ધિથી છે. ત્રીજું—આતમાને લગતી અકલના કલામોથી, (એટલેજ દીનના કલામોની સહમજથી બંદગી કરવાયે), એલાદની સગાઈ (દીનની સાથે) ધરાવનારાઓને કીરતી છે. ચોથું—આયે તરણે વસ્તુઓને મદદ કરનાર તથા તેઓને ખોરાક આપનાર, માણસનાં અંતરણ ઉપર રેહઠાણુ રાખનારો એહમન અમસાસ્પંદ (યાને ખોદાઈગણી આંખશક્તી) છે. જેનામાં આતમાને લગતી દાનાઈ છે, તે અહુરમઝદની સહમજ (લોકોને) સારી રીતે આપનારો અને ભલી દીનની સહમજથી, આતમાને લગતી સરવેથી સરસ અકલનો વધારો કરનારો છે.

- ૮ આતમાને લગતી અકલના કલામોથી, (એટલેજ દીનના કલામોની સહમજથી અંદગી કરવાએ), તેઓનાં અનંતકરણ ઉપર ભલા વીચારવાલી ઓલાદને જાલવવાની શક્તી રેહવાથી, તેઓને તરેહવાર રીતની સરદારી મલેછે. અને તેથી તેઓમાં ગેબી દરજ્જાને (પોતાની) અંદરથી હાંકી કાઢવાની સહમજનો વીચાર જોડાએલો રેહછે. તથા તેવો તે પોતાની અંદરની ચહડતે દરજ્જેની દાનાઈ તથા સહમજથી, બેહુ ડુનીઆની બુજેરગ નેકીને પોતાની કરવાથી, સરદારોની અંદર માન ભોગવેછે.

- ૧ (૬૦૫) જુદી જુદી તરેહના પાદશાહો વીરો, ભલી દીનને લગતો ઓલાસો.

- ૨ જાણુ કે, જુદા જુદા વખતની રીતભાતવાલા પાદશાહો, નીચે જણાવેલી ૮ તરેહના છે. એમાં ચાર વખાણુ કરવા લાએકની અને ચાર બદગોઈ કરવા લાએકની પદવીવાલા છે.
- ૩ વખાણુવાળેગ ચાર પદવીવાલા પાદશાહોમાં એક અગમ-બુદ્ધિવાલો; બીજે સઘલા લોકોનો સંભાલ કરનારો; તરીજે ઘણો સંભાલ કરનારો અને ચોથો આતમાની જાળવણી કરનારો (પાદશાહ) છે. જે પાદશાહ પોતે અગમબુદ્ધિવાલો છે, તે દાનાઈવાલા (અહુરમજ્દ) ની શક્તીવાલો અને વખતને પીછાણુનારો છે. (જે પાદશાહ) સઘલાએનો સંભાલ કરનારો છે, તે (પોતાની) ગોસસાને લગતી શક્તીને ખારવાએ, પોતાની હકુમતને બલવાન કરનારો છે. અને તે(વા ગુણ) થી તે પાદશાહ પોતાની રચતની હયાતીનો નાશ કરનારી તથા તેને ખરાબ કરનારી જે વસ્તુઓ છે, તેને સુધારનારો છે. જે પાદશાહ આતમાને લગતી શક્તીઓથી વાકેફગાર છે, તે હલાકીના વખતમાં (પોતાની રચતનો) ઘણો સંભાળ કરનારો છે. વળી તે પાદશાહ આતમાને લગતી તે દુરઅંદેશી સાથે, જે કાંઈ દાણાઈને લગતી શક્તીઓ છે, તેની મદદથી હકુમતને પાએદાર રાખનારો છે. અને તેની રહઅત તેથી ઉલટભરેલી રેહછે. જે પાદશાહ તેના આતમાને લગતી દાનાઈથી, તેને લગતી દાનાઈ ધરાવનારા લોકોની શક્તીઓને

ઉલટમંદ રાખનારો છે, તે તેને માટેની હલાકીને, નેકીના વખતની અંદર ફેરવનારો તથા તેની હકુમતમાં પુરતા સુધારો કરનારો છે.

જે પાદશાહ પોતે કુરચ્ચંદેશ હોએછે, તે જુરી બુદ્ધિવાલા કમ-
અકલોનો નીચ વખતમાં સધલી રીતે બચાવ કરનારો છે. તથા જેથી
મદદથી તેઓને લગતો વખત નેકીની અંદર ફેરવાઈ શકતો હોએ, તેવી
પોતાની કુરચ્ચંદેશીથી (તેઓનો) તે સંભાલ કરેછે. અને તે પાદ-
શાહની હકુમતથી તેની રચત મોટી ઉમેદ રાખનારી (યાને ચહુડતે
દરજેની જીનદગી ગુજારનારી) છે.

વલી જે પાદશાહ તેને માટેની નેકીના વખતથી તથા આતમાને
લગતી કુરચ્ચંદેશીથી ચહુડતે દરજેના ઉલટવાલો રહેછે, તેની સહમજ
શક્તીને દાનાઈ તથા હકુમતને લગતા પુરતા સુધારાથી કાયમ રહેવું છે.

જે પાદશાહ આતમાને લગતી કુરચ્ચંદેશીવાલો છે, તે જુરી બુદ્ધિ-
વાલી મન શક્તીઓથી તથા હલાકીવાળા વખતથી આતમાનો સંભાલ
કરનારો છે. અને તેને લીધે તે પાદશાહ અગમબુદ્ધિનો ખેતાબ ધારણ
કરનારોછે. તથા તેની ઉલટવાન રહ્યવતની મદદથી તેનું રાજ કાએમ
રહેનારું છે. જે પાદશાહ પોતાની રચતને માટેનાં સુખનો ઉમેદવાર
છે, તે પોતાની અગમબુદ્ધિથી તેની શક્તીઓને ડાહપણુની અંદર તથા
વખતને નેકીની અંદર અને હકુમતને પુરતા સુધારાની અંદર ફેરવનારો છે.

આર (તરેહના પાદશાહો) રચતની સંભાળ કરવાની ગીબત અને
નાલેસીને લાએકનાછે. જેમાં એક (રચતનો) સંભાળ નહીં કરનારો અને
તેને વારેઘડીએ નોકસાન કરનારો (પાદશાહ) છે. બીજો—સંભાળ કરવામાં
નબલો અને થોડું નોકસાન કરનારોછે. તરીજો—વગર એકીનવાળો અને
વારેઘડીએ રચતને કુખ કરનારોછે. અને ચોથો—આતમાને સંભાળ કર-
વાથી છોડી દેનારો અને તેને નોકસાન કરનારોછે.

એમાં, જે પાદશાહ આતમાને લગતી અગમબુદ્ધિ વગરનો છે, તે
જુરી બુદ્ધીની શક્તીવાળો—નોકસાનવાળા વખતમાં રચતનો નહીં
સંભાળ કરનારો—અને પોતાનાં રાજને જલદીથી હાણી પોંહચાડનારો છે.
તથા તેની પક્ષનું જલદીથી ખરાબ થવું છે.

જે પાદશાહ બીહકન હોએછે, તેની રચત ધાસ્તીભરેલી રહેછે.
આતમાને લગતી વગર કુરચ્ચંદેશીથી, તેની શક્તીઓ જુરી બુદ્ધિવાળી

બનેછે. અને તેનો વખત હલાકીને લગતો હોયછે. તથા તેનું રામ વગર આરામને લીધે જલદીથી હાંણી પોંહચવા ભેગ બનેછે.

૧૯

જે પાદશાહ આતમાને લગતી અગમબુદ્ધિ વગરનો હોય, પણ તેની મનશક્તીઓ ડાહ્યપણવાળી હોય, તો તે હલાકીના વખતમાં નબલા લોકોની બનતી પાસબાની કરનારો છે. જે (પાદશાહ) તેની રચતનો સંભાળ કરવામાં નબલો હોય, તેની હકુમત તેની દાનાઈવાળી શક્તીઓથી નોકસાન કરવામાં મધ્યમ જોરવાળી છે. તથા તે પાદશાહ તેના આતમાને લગતા તેમજ હલાકીને લગતા વખતને માટેની પદ્મબુદ્ધિને લીધે પોતાની રચતનો ઘણોજ ડર રાખનારો છે. માટે તે પાદશાહ તેને લગતી અગમબુદ્ધિ વગરની સહમજને—તથા તેને લગતા ઘણા ધાસ્તીવાળા વખતને અને પેલા યુરી બુદ્ધિવાળા (અંધમધનીઉશ) ની ઉલટી સહમજ શક્તીઓને પોતાથી પાછી ફેરવવી. તેમજ ખરાબી કરનારા યુરા તાબેદારોને લગતી વગર સંભાળવાળી હકુમતને સુધારવી સંજવાર છે.

૨૦

જે પાદશાહ આતમાને લગતી અગમબુદ્ધિ વગરનો છે, તે યુરી બુદ્ધિવાળા (અંધમધનીઉશ) ની સહમજ શક્તીવાળો છે. અને (પોતાના) યુરા તાબેદારોની ખરાબીથી, (પોતાની રચતને) જાળવનારો નથી. તથા યુરા વખતમાં રચતનો મજબુત બચાવ કરનારો નથી; પણ જલદીથી તેઓને હાંણી પોહચાડનારો છે. જોકે તેણે પોતાની ઉલટી બુદ્ધિને હલાકીને માટેના વખતની અંદર તુરત ફેરવવી જોયે, પણ તેનામાં અગમબુદ્ધિ નહીં હોવાથી, તે હલાકી પોહચાડવાને માટેના વખતને, તેણે જલદીથી કેમ ફેરવવો ? તે તેને જણાતું નથી. જોયું તેની હકુમતને હાંણી પોહચવાની તેની રચત ઘણી ધાસ્તીમાં રહેછે. અને તે પાદશાહને તેથી

૨૧

ઘણો ભય રહેછે. જે પાદશાહ આતમાને લગતી દુરઅંદેશી વગરનો છે, તેને તેની યુરી બુદ્ધિવાળી મનશક્તીને લીધે હલાકીવાળા વખતને તથા તેની વગર આરામવાળી હકુમતને પોંહચેલાં નોકસાનને પાછું ફેરવવાની ઘણી ધાસ્તી રહેછે.

૨૨

જે પાદશાહ આતમાને લગતી અગમબુદ્ધિ વગરનો હોય, પણ તેની સહમજશક્તીઓ દાનાઈવાળી હોય, તે (પાદશાહ) વખતને જોઈને ખરાબીથી આતમાનો સંભાળ કરવા સાથે તેની અંદરની દાનાઈવાળી કહાવોના પ્રતાપી જોરનાં ઉપરીપણામાં તેનામાં જે તેની

હકુમતને ખરાબ કરવા માટેની અગમબુદ્ધિ વગરની કઠિનતા હોય છે તેને છોડી દીધે છે. અને તે પોતાની રૈયતને લગતી ધાસ્તી રાખનારો પાદશાહ, તેની હકુમતની સંભાળને સાડું, તેને લગતો ખુબીવંતો વખત (ખોદાની હજુરમાં) ચાહે છે. અને તેથી, તેને લગતી પેલી યુરી બુદ્ધિને, અગમ બુદ્ધિવાલી શક્તીની અંદર ફરવું તથા હલાકીવાળા વખતનું તેનીથી ઉલટાવું છે. તથા તેની હકુમત જે વગર આરામવાલી અને ખરાબી પોહ્યવાની ધાસ્તીમાં છે, તેનો ફેરફાર થાય છે.

(૧૦૧) દરૂનની (યાને અંધમઈનીઉશની) સખતી ઉપજાવનારી કોશેશને લગતા વખતનું, રપેનામીનોની પેદાએશની અંદરથી (સેવટે) નાબુદ થવું છે. તે વીસે ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.

જાણવું કે, ભલી દીનની અંદર જાણાવેલું છે કે, દરૂન (અંધમઈનીઉશ) ને વખતની હદ જાણવાની આગમ્ય, (એટલેજે એહરેમનને પોતાની હારનો વખત નહીં જાણવાને લીધે), પેદાના કરનાર દાદારનો અને તેની પેદાએશને લગતી (યજ્ઞ અમેશારૂપંદો) શક્તીએનો ધીકાર કરવાએ તથા પોતાને સાડું ખોટું વીચારવાએ, (યાને ખોટું અભીમાન રાખવાએ), તે સરવેથી ચહુડતે દરજ્જેની શક્તીવાળા દાદારની તથા તેની પેદાએશની સામણે તે (પેદાએશ) ને હૈયાતી વગરની કરવાની લડાઈ કરનાર થાયેઓ. અને તેથી તેને સરવે વાતની સહમજ ધરાવનારા દાદારે પીછાણેઓ. તેથી તે દરૂનને પુરતી રીતે આજેજ થવા વીશે લડાઈ કરવાની હદ આપી. તથા તે દરૂન સાથે કેટલીએક મુદત મુઢીની હદ કીધી. અને તે મુદતવેર દરૂનને તેની ખોટી કઠિનતાવાળી લડાઈની અજમાએશ ચાલુ રાખવાની છુટ આપી. તથા તે હદને માટેના વખતનું પુરું થવું ખોરશેદને લગતી આસમાની ચાલ અને તેને લગતા એશદા (યાને દોર) ની પુરવણીથી (મુકરર કીધી) છે. દરૂનની લડાઈનો નાસ થવો, સુરયની ચાલની વારેઘડીએ ઢીલ થવાએ છે. અને ખોરશેદને તેને લગતું ફરવાની વારેઘડીએ ઢીલ કરવાએ, સખતી ઉપજાવનારા દરૂનની સરૂઆતમાંની સખતી ઉપજાવનારી લડાઈ કરવાનું પડી ભાગવું થઈ હતું. શરૂઆતમાં, ૭૦ દાહડા અને રાત પુરી થઈ તાંબુવેર, દાદારની કઠિનતા (યાને યજ્ઞ અમેશારૂપંદો) ની મારફતે, (દેવો અને યજ્ઞ અમે-

શાસ્ત્રદાને) એક બીજ સાથે લડાઈ કરવાથી, દરૂજની (યાને અંધમંદ-
નીહિસની) હાર થઈ હતી. એ વેળા ખોરશેદ આસમાની એરાદાથી (યાને
આલથી) અટક્યો હતો.

- ૪ બીજું—જરતોશતને માટેનો હજારો, (યાને જરતોશતના દોર) ની
આગમચનો વખત પુરો થાતી વખતે, (યજ્ઞદો અને દેવો વચ્ચે) ફરીને એક
બીજ સાથની લડાઈ થઈ હતી. અને તે સપ્ત લડાઈ કરવાની હુક ૧૦ દાહડા
અને રાત સુધીની હતી. જરતોશતના હજારાની આખેરીએ, હોશેદર-
ના હજારાનું શરૂ થવું છે. અને તેને (યાને હોશેદરને) અહુરમજ્દની સાથે
(દીનને લગતી) પુછપરછ કરવી છે. તે વખતે ખોરશેદને આસમાની દોર (યાને
બુરૂજની) આલની અંદર, અહુરમજ્દની કહિઅતને સાડું ઉભું રેહવું છે.
અને તે (વખતની) લડાઈથી, દેવોની હાર થશે. આએ વખતે
૫ ખોરશેદનો તેની આલમાં અટકાવ થવાથી જ દીલ થવી છે. તે હોશેદરના
હજારાની આગમચનો (જરતોશતનો હજારો) પુરો થાવાના વખતને લગતી
છે, અને તે (જરતોશત) ના (હજારા) પછીની લડાઈ ઘણી સખત રીતે
થવાની છે. અને તે ૨૦ દાહડા અને રાતની હુકવાળી છે.

- ૬ હોશેદરનો હજારો પુરો થતાં હોશેદર માહુનું અહુરમજ્દની હજુરમાં
દીનની પુછપરછને સાડું જવું છે. એ વેળા ખોરશેદને આશમાની એરાદાથી
(યાને આલથી) તેનાં મઠકની અંદર રેહવું છે. અને દાદારની ચહડતે
દરજની કહિઅતથી તે લડાઈથી (દેવોની) હાર થાશે. અને ખોરશેદને
તેટલો વખત તેની ઘટતી રીતની આલમાં દીલ થાશે.

- ૭ એ પછી હોશેદરમાહુનો હજારો પુરો થવાની આગમચ (યજ્ઞદો
અને દેવો વચ્ચે) પાછી એક બીજ સાથે ઘણી સખત લડાઈ થવા-
ની છે. તે લડાઈની હુક ૩૦ દાહડા અને રાત વેરની છે. હોશેદર-
માહુનો હજારો પુરો થતાં, ફતેહમંદ સોસીયોશનું અહુરમજ્દની હજુરમાં
દીનને લગતી પુછ પરછ કરવા સાડું જવું છે. એ વેળા ખોરશેદને આસ-
માની એરાદાથી (યાને આસમાંની દોરની આલથી) તેનાં મથકની અંદર
રેહવું છે. અને (એ વેળા) દાદારની ચહડતે દરજની કહિઅતથી (દેવ
દરૂજોને) તેએની લડાઈમાં પુરતી હાર થવી છે. અને ખોરશેદને તેના
આસમાની એરાદાથી આલવામાં કહિઅત મલસે. અને દાદારના
ફપરીપણાનું કહિઅત મેળવવાએ તે સોસીઓશ તેની ૫૭ વરસની હુકમ-

તની અંદર, (લોકોના) સુધારાને સારું સઘળા દરજાને હાંકી કાઢડશે. અને દરજ (યાને અંધમધનીકિશ) તેનું કહ્યત કુટ્ટી જવાથી તથા પોતે નકામો થવાથી પોતાને દોષખનાં મકાનમાં નાખશે.

દરજને લગતી સઘલી લડાઈની અંદરની ખોરશેદની ચાલને લગતી હીલ, ઉપર લખી જણાવયામાં આવેલી છે. તે દરએક (હીલના) વખતમાં, દરજને લગતી સંકટ ઉપજાવનારી લડાઈથી, તે વખતને લગતી ધજા ખાણસોની અને અહુરમજદની બીજી પેદાએશની ઉપર ઘણી પોહચશે.

(૫૦૮) પેદાના કરનાર (દાદાર) નું આદમીને માટેનું શરૂઆતની એક ગણતરીથી કરવાનું કામ, તેની પેદાએશને લગતી નવ સુધીની ગણતરીના વીચારે, સરંજામ પોહચીકાં છે. તે વીશેની ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.

જાણવું કે, દાદારનું પેહલું કામ, આદમીને આએ ફતીઆને સારું હયાતી આપવાનું છે. બીજું—તેને (આએ ફતયાંની) કાયા આપવાનું છે. તરીજું—તેને કામને લગતી હીલચાલ કરાવવાનું છે. ચોથું—જાંઘીને જાળવી રાખનારાએના સંભાળને સારું, આદમીનાં બદનની અંદર જોધએ એટલી ખુબી આપનારાં તત્વો જાહેર રીતે આપવાનું છે. પાંચમું—તેનાં જાંતદાર બદનને જવારનારાં તત્વોની ખાહેશ પુરી પાડવાથી (યાને તેને થોગીય ખોરાક આપવાથી) તેને ઉધરલાવ આપવાનું છે. છઠું—(આદમીને) તેના આતમા અને બદનનાં જોડાંણની મારફતે તેની જાનફગી ગુજારવાની સહમજ અજ્ઞવાને લગતું છે. સાતમું—(આદમીને) બદી વગર રેહવાની સહમજ આપવાએ, આતમા અને બદનને એક બીજાની સાથે એક મલતાં રેહવાથી અમરગ રેહવાનું કારણ બતાવવાનું છે. આઠમું—અમરગીને લગતું છે—જેનો અરથ (રીસ્તાખેજના વખતમાં) સઘળાં જીવતાં આદમીએને ગયોએદીર*ના સંબંધથી દાદાર વગર મોતનાં કરનાર.

* ગયોએદીર—આએ પેહલવી લોગતની ઉત્પન્ની અવસ્થાના અર્થને લેઈને, યાને “ લોમખી હયાતી ” ઉપરથી થાએલી ધારેઆમાં આવેલે. અને રીસ્તાખેજના વખતમાં દાદાર અહુરમજદ સઘળાં જાંતદાર આદમીએને જે ખોરાકથી વગર મોતનાં બનાવશે, તેને આએ વીશેષ નામ લાગુ પડેલે.

૧૦ છે તે વીશેનું છે. નવમું—રપીથયને લગતું કામ છે. જેનો અરથ, સવધ સુખવાલી કેટલીએક દાનાઈ તથા સુખ મેલવવાને માટેની પુરતી ખુશીનો વીચાર, જે પાક દાદારની નેક પેદાયશ છે તેને સેવરને લગતાં સારાં કામ કરવા સાડું આપવાનો છે, તે વીશેનું છે.

૧૧ જે ધરમગુરૂઓ, દાદારનાં પેદાએશને લગતાં પેહલવાં કામનો નાસ કરવાને માટેના છે, તેઓ પેદાયશની અંદર બીભારી અને પાપને આપનારા તથા યુરાઈથી જનમ લેનારાં મુળની મારફતે, મોત અને પાપને (આદમીઓની અંદર) નાખવાએ પેદાયશનો નાસ કરનારા છે. અને તેથી તેઓ ઘણાંએક આદમીએને હમેશનાં દોષખી કરનારા છે. તેઓનો આએ મુળને લગતો મજહુબ, પેદાના કરનારને માટેની વગર દુરઅંદેશીથી યુરૂં કામ કરવાને લગતો, તથા સેવરને લગતાં યુરાં કામ કરવાનો અને ખલકના લોકોને દુખ દેવાનો તથા પસ્તાવો કરવાનો સબખવાળો કેહવાએ છે. સેવરની ક્તેહવાળો લલો મજહુબ, જે સવાખનાં કામને લગતો કેહવાએ છે, તેથી તે મજહુબ વેગલો છે.

૧ (૫-૧) (માણસ) ભલું અને તેજવાલું કોણથી છે? તે વીશે ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.

૨ માણસું કે, તેજને અવસ્તાની અંદર હુન રએ—કરીને કેહ છે. અને તેનો અરથ દીનનું ખોરેહ એવો થાએ છે. તેમજ તેનો અરથ (યજ્ઞદી) તેજ તથા પ્રતવનો થાએ છે. જેની મતલબ (દીનને લગતું) બળ અને કહઅતની છે. ભલાને અવસ્તામાં અજબ વંધુ—કરી કેહ છે. અને તેનો અરથ આબાદીવાળી કીરતીના સબખવાળો થાએ છે. કીરતીનું કારણ સારા ઉદીઓગે છે. વળી એ ખોલોની ભેગી મતલબ કોશેશ અને ઉદીઓગની છે. રએ—એ અમર્ગીને માટેનાં કામની કુશેશને લગતી ગેબી કહઅત છે. જેનું રેહકાણુ માણસની અંદર દાદારની તરફની ફૂગાઈ અર્વદ—નામની મીનાઈ શકતીનાં (રેહકાણુ) ની મારફતે કેહવાએ છે.

૪ ઉદીઓગને લગતું ખોરેહ, ઉદીઓગને લગતી સઘળી શકતીઓને પીછાણવાને લગતું છે. અને પેદાએશની અંદર તે (ખોરેહ) દાદારની

તરફથી છે. અને તે અર્વદને નામે ઓલખાયે છે. તથા જે હદીઓગતી કીરતીવાળો છે, તે તેથી જાણીતો થાયે છે.

આએ (ઉપર જણાવેલા) એ ગુણો, બીજી દરએક નેકીને જનમ આપનારા છે. તેજ અને કીરતી—દાદાર અહુરમઝદ જે તેજવાળો અને કીરતીવાળો છે, તેની તરફથી છે અને નુરવાળી જાત અને ચળકાટનું પેદાએશની અંદર પેવસ થવું છે. અને તે તેજ અને ચળકાટથી માણસે ફરવું એમ આપનારની તરફ પોતાને ચલાવવાએ છે. તેમજ તેને (યાને એહરેમનને) (અહુરમઝદની) પેદાએશને ઈજા દેવાથી ફરવું, ક્રશોકેરેતીના વખતની તરફ (આદમીઓને) ફરવનારા પેગામબરોના વીચારથી છે. જેમકે અહુરમઝદને માટે ભલી દીનમાં કહેલું છે કે :—“ તારા આએ ગુણોના સખખથી, પેદાએશ સેવટે (તારી તરફ) ફરેલી થશે. અને જે વખતે તેને લગતી સેવટની જે કાયા અમરગીને પીછાણવાને માટેની છે, તે સઘળી હયાતીવાળી બનશે. વળી તે પેદાએશ સઘળા અમરગી બખશનારા લાએક યજ્ઞદાની પીછાણ કરશે. અને ખોદાએતાલાની તરફથી તેને અમરગીને લગતું સુખ પોંહચવાએ તે ખુશ રહેશે.”

જે ધરમગુરૂઓ—સઘળા લોકોને પોતાના ધરમથી કશકેરેતિને લગતું દરએક કુઃખ અને ઈજા બતલાવનારા (યાને આપનારા) છે, તેઓ ઘણાંએક આદમીઓને હુમેશનાં દોષખી બનાવવાને માટેનાં છે. તેઓના ધરમ દાદારની તરફ જુરાં કામ કરવાને માટેના અને જુરાં સેવટવાળો કહેવાએ છે. અને તેને તેઓ ભલો મનબ કરી કહે છે.

(૫૧) જે ભલી દીનવાળો ધરમગુરૂ છે, તે સરવેથી અશો છે. અને જે જુરી દીનનો ઠગારો ધરમગુરૂ છે, તે સરવેથી પાપી છે. તે વીશે ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.

જાણવું કે, આદમીઓની અંદર જે દાદારને ઘણો ખુશ રાખનાર છે, તે સરવેથી અશો (માણસ) છે. દાદારને ઘણો ખુશ રાખનાર તે (શખ્સ) છે, કે જે દાદારની ખલકને ઘણો ક્રાએદો કરનારો હોએ. દાદારની ખલકને ઘણો ક્રાએદો કરનારો તે (શખ્સ) છે, કે જે લોકોને દાદારની

ભલાઈવાળી જાતની તરફ ધણો એતેકાદ રાખનારાં બનાવનારો છે. અને તે લોકોને દાદારનાં સંબંધવાળાં કામ કરવામાં ઘણાં જ ઉલટવાન રાખનારો છે. આદમીઓની અંદર તે ભલી દીનવાળો ધરમગુરૂ પોતે ડાહ્યપણવાળો (ગણ્ય) છે. તથા તે દાદારની તરફની ઘણી ખુશી મેળવનારો અને પવીતરાઈએ કરી ઘણાં જ પવીતર છે.

- ૩ જ (માણસ) કુનીઆમાં પેદાના કરનાર (દાદાર)ને ઘણું જ દુઃખકારક છે, તે ઘણું જ પાપી છે. દાદારને ઘણું જ દુઃખ દેનાર તે શખ્સ છે, કે જે દાદારની ખલકને ઘણું જ નુકસાન કરનારો છે. દાદારની ખલકને ઘણું જ નુકસાન કરનારો તે શખ્સ છે, કે જે લોકોને દાદારની હસ્તી (યાને હયાતી) ને માટે ઘણાં જ શકમંદ કરનારો અને કુનીઆનાં લોકો જે કાંઈ કામ કરે તે કામ બુરા જોહાકના સંબંધને લગતાં કરાવનારો છે. અને જે બુરી દીનનો તામેદાર ધરમગુરૂ છે, તે કુનીઆમાં પાપીઓની અંદર ઘણાં જ પાપી છે.

- ૧ (૫૧) કેહી તારીપ્રલાએક વસ્તુ, અશો લોકોને નોકસાનવાળી છે? તથા કેહી ધીકારવા લાએકની વસ્તુ, અશો લોકોને પ્રાએદાભરેલી છે? તે વીશે ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.

- ૨ જાણુ કે, જે વખાણવાળેગ વસ્તુ અશો લોકોને નોકસાનવાળી છે, તે સાચું ખોલવાને લગતી છે. વળી એ વીશે (દીનમાં) જાણાવેલું છે કે, જેહાં ખેહુંદા (અંબ્રમધનીઉશ)નું (આદમીઓની અંદર) ભેલાણ હોએછે, ત્યાં સાચું ખોલવાથી અશો લોકોને નોકસાન પોંહએછે. અને કુનીઆની પવીતરાઈને હાંણી પોંહચવી છે.
- ૩ જે ધીકારવાળેગ વસ્તુ અશો લોકોને ફાએદાવાળી છે, તે ખોટું ખોલવાને લગતી છે. વળી એ વીશે (દીનમાં) જાણાવેલું છે કે, જ્યાં આદમીઓની અંદર અંબ્રમધનીઉશનું ભેલાણ હોએછે, ત્યાં ચહડતે દરજેના વીચારવાળા દીનના દસ્તુરોને અશો લોકોના ફાએદાને સાડ ઉલટી અકલથી ખોટું ખોલનાર તરીકે થયું છે. અને કુનીઆની પવીતરાઈને નજીસ બનાવવી છે.

(૫૧૨) જે માણસ ખોદાએતાલાને ઘણું જ ચાહનારૂં અને ૧
ખોદાએતાલાને ઘણું જ ખુશ રાખનારૂં છે, તે બેહશતની
અંદર ઘણીજ મોટાઈ ભોગવનારૂં તથા ઘણીજ ખુશી
સાથે રહેનારૂં છે. અને જે (આદમી) ખોદાએતાલાની તરફ
ઘણીજ કુશમની રાખનારૂં તથા તેને ઘણું આજેરદેહ
કરનારૂં છે, તે દોષખની અંદર ઘણી નીચ હાલતવાલું
અને ઘણું જ દુઃખી રહેછે. તે વીશે ભલી દીનને
લગતો ખોલાસો.

જાણવું કે, જે આદમી ખોદાએતાલાને ઘણું ચાહનારૂં તથા ખુશ ૨
રાખનારૂં છે, તે બેહશતની અંદર પોતાનાં રવાનને ઘણીજ મોટાઈ આપ-
નારૂં અને ઘણું જ સુખથી રાખનારૂં છે. અને તે પોતાની કેટલીએક
દાનાઈથી (બેહશતને લગતી) કઢવત આપનાર સવાખનાં કામ
કરનારૂં છે. અને તેની ઈછા એવી હોએછે કે, આરાધના કરવા ભોગ
ફરોહરના જરતોશત સ્પીતમાનની માફક, તેણે તે સવાખ વધારે કીધો
હતે તો સારૂં.

જે આદમી ખોદાએતાલાનું ઘણું જ કુશમન તથા તેને ઘણો આજેર- ૩
દેહ કરનારૂં છે, તે (દોષખની અંદર) પોતાનાં રવાનને ઘણી નીચ અવસ્થા-
વાલું તથા ઘણું જ દુઃખી હાલતે રાખનારૂં છે. અને તેનામાં જટલી
દાનાઈ છે, તેથી તે પાપ કરવામાં શકતીવાન થાએછે. અને તેની એવી
ઈછા રહેછે કે, ટુરકી પાદશાહ અફરાસીઆખની માફક તેણે તે પાપ
વધારે કીધું હોત તો સારૂં.

જે વસ્તુની ઉપર દરૂજ (પાને અંગ્રમઈનીઉશ) ની કોશેશ (ધાને ૪
હીલચાલ) રહેછે, તે વસ્તુ તેનીથી (આદમીને) ઘણી સખી ભોગવાવનારી
થાએછે. જરતોશતી વડા ધરમચુરૂએની હકુમતને લગતું (કયાન) ખોરેહ,*
(પોતાની) હકુમતની મારફતે કુનીઆની તેવી વસ્તુએને સુધારનારૂં છે.

* જરતોશતી વડા ધરમચુરૂને લગતું કયાન ખોરેહ—એની મતલબ રાજની
તરફથી દસ્તુરાંન દસ્તુરને સત્તા સાથે મલેલી ધરમને લગતી હકુમત છે. આગલા
વખતમાં ધરમને લગતી હકુમતનાં બલથી, તે ધરમચુરૂ, જરતોશતીએને ધરમના
ફરમાન મુજબ ચલાવતો હતો. અને જે જરતોશતીએ ધરમના ફરમાનથી ઉલટા
ચાલતા હતા તેએને તે વડા દસ્તુર પોતાની હકુમતનાં બલથી સજા કરાવતો હતો.

અને તે કયાન ખોરેહની મારફતે રાજનો સુધારો થાએછે. (એટલે જ દીનની હકુમતથી રાજને લગતો સુધારો થાએછે.)*

- ૫ અહુરમઝદની પેદાએશ મઝદીયસ્ની દીનની મદદથી એમ આપનાર (એહરેમન)નો નાશ કરનારી છે. અને મઝદીયસ્ની દીનનું ફુનીઆમાં ચાલુ રેહવું, જરતોશતી વડા ધરમશુઝ્ઓના યજ્ઞથી પ્રતાપથી છે. જ્યાં કયાન ખોરહેના પ્રતાપ વગરનું રાજ હોએછે, તે રાજ (ચતને) નોકસાનકારક થાએછે. અને તે (એટલેજ જ રાજા અહુરમઝદી દીનની કહવત વગરનો હોએછે) તેથી ચતનો ઘટારો થાએછે. યજ્ઞાંની તરફથી પ્રતાપ મેલવેલા જરતોશતી વડા ધરમશુઝ્ઓની મારફતે, મઝદીયસ્ની દીન (ફુનીઆમાં) ચાલુ રેહવાએ, અહુરમઝદની પેદાએશ એમ આપનાર (એહરેમન) નો નાશ કરનારી છે. અને તેથી પેદાએશની અંદર ઘૂંચની ધંચાનું પોંહચવું તથા ઘૂંચનું તેમાં રેહવું થતું નથી.

- ૧ (૧૮૩) ધેઆન આપવા જોગ દોલત વીશે,
ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.

- ૨ જાણવું કે, ધેઆન આપવા જોગ દોલત, ખેમરગીને લગતા (સવાબના) વસીલાવાળી છે. અને તે (દોલત) ચહડતે દરજ્જેના છેલ્લા સુધારા
૩ તથા છેલ્લો કાયા મેલવવાના ભલા વખતને લગતી છે. તથા તે સેવટને લગતા વસીલાવાળી જ જાહેર દોલત છે, તે ચહડતે દરજ્જેની કાયાને લગતા ભલી શોહરતવાળા વીચારને લગતી છે. અને તે જાહેર વીચારની અંદરનો અમરગી મેલવવાને મારેનો વીચાર પેલા સરવે શક્તીવાન તથા સરવેથી સરસ અગમ બુદ્ધિવાળા દાદાર અહુરમઝદની તરફથી ક્ષકેરેતિ (યાને છેલ્લા સુધારા) ને સાઝું (જાણસોને) આપ્યામાં આવેલો છે.

* પેશદાદીયાં શેહનશાહ જમશેદે રાજની લગામ પોતાના હાથમાં લેતી વખતે પોતાના વજીરે અને અમીરોને પોતામાં રાજને લગતી કયાન ખોરેહની શક્તી હતી તે વીશે નીચે જણાવેલા મંજુનો કહ્યા હતા કે:—

هم شهریار و هم سوبدی
روانرا سوی روشنی را کنم

منم گفت با فری ایزدی
بدانراز بدوست کوته کنم

**આએ પુસ્તક આઠમાને છપાતાં થએલી ભુલને લગતું
શુદ્ધરાતી શુદ્ધી પત્રક.**

સાંકલ્ય.	સર્ક.	સત્ર.	અશુદ્ધ.	શુદ્ધ.
૪૬૯	૭	૭	દરેન	દરેન
૪૭૨	૫	૫	દુઃખ ભગન	દુઃખ ભનન
૪૭૬	૨	૨	નીચી	નીચે
૪૮૨	૫	૫	“પીછાણનાર” આગળ વધારે	(પાને ખુશ કરનાર)
૪૮૨	૧	૧	“બુર” કરનાર” આગળ વધારે	(એહરેમન)
૪૮૬	૨	૨	આદમીએને	આદમીએ
૪૮૬ (નોટ)	૫	૫	તે તે ગોશ્ત	તે ગોશ્ત
૪૮૬ (નોટ)	૭	૭	અને તે ફરમાન	પણ તે ફરમાન
૪૯૦	૮	૮	લગતી હતી	લગતી દીન હતી
૪૯૦	૨૪	૨૪	તેની હકુમતની	તે ધરમ શુદ્ધી હકુમતની
૪૯૩	૨	૨	મુજોની	મુજોને
૪૯૩	૨૨	૨૨	મુધારા	મુધારાને લગતા
૪૯૬	૧૫	૧૫	જાણવેઆમાં	જાણવેઆમાં
૪૯૬ (નોટ f)	૩	૩	બેહદીનેાને	બેહદીનેાને
૫૦૨	૫	૫	(તે આદમીનીએ)	(તે આદમીએ)
૫૦૮	૧૭	૧૭	દુનીઆમી	દુનીઆમાં
૫૧૩	૨૭	૨૭	ઘટાડનારે કરનારી	ઘટાડનારી
૫૧૪	૧૭	૧૭	બુર	બુરા
૫૨૧	૧૧	૧૧	વીશિની	વીશ
૫૨૫	૧૩	૧૩	આરાધના	આરાધના

CONTENTS.

Page.

Which thing is endowed with life and has relation with life? Why	
is He the giver of life and of this relation with life? ...	425
The source creating the soul—the helper of its good qualities—things	
that pave the way for the soul into the seed of this world and	
nourish and protect its source in the seed of the body—the pro-	
tector of the soul—the distributor of souls among the creation—	
the actions whereby the soul is rewarded by Ahurmazd and	
meets its original source	428
Speech benefits the soul and prevents harm from coming to it ...	429
The origin of existence and of this material body.	430
The life and death of the soul and the indication of its loss of lustre...	432
Light and darkness and the benefit and harm accruing therefrom ...	433
The faithful through the superior strength of Ahurmazd avert the	
calamities of the times	434
The parts of the body and of the soul	434
The superiority of divine worship	436
The thoughts of the creation regarding the power of God	437
The three orders of men among the Mazdyasnāns who are deemed	
perfect and worthy of confidence	438
The faith of Ahurmazd and the religion of Ahriman—their garment	
and their improvement—their continuance and the names of	
their votaries	438
The Drujas who inflict the first, second and third calamity on men at	
their birth and the means whereby Ahurmazd defeats the Drujas.	439
The indications of rain and the inferences therefrom	440
Smoky and smokeless fires	441
The sufferings of Ganāmīnō and the superiority of Spenāmīnō to	
Ganāmīnō	441

The consequences of following Spenāmīnō and the consequences of following Ganāmīnō	442
The creation of Spenāmīnō is fully adorned, the creation of Ganāmīnō is full of harm	442
The fear of Ganāmīnō—the continuance of the race of men in the midst of his oppressiveness...	443
Men should regard themselves as servants of God	444
Which of God's creatures are the most powerful?	445
The source of righteousness and the source of sin	446
The abode of the righteous and the abode of the sinful in the next world	447
The reasons why man reaps no advantage from undesirable qualities—the reasons of his success in obtaining various advantages through one single good quality [<i>i.e.</i> the good influence of Zoroaster]	449
The religious man is not polluted when he observes the laws of virtue but he is polluted when he follows the ways of the demons	450
The appointment of men to religious offices after due examination	451
The lawful and unlawful killing of men	452
The seven excellent gifts bestowed upon king Gustasp to enable him to spread the good religion everywhere	453
Who is it that confers benefits on the world? Who deals harm to it?	455
The good and evil qualities of men	457
Things the end and purpose of which are known after creation and things the end and purpose of which are fixed before creation	460
The source and consequences of happiness and misery.	461
Which men have the most exalted, which a middling and which the lowest rank?	462
The men who are of great value, and the men who have no value and who destroy prosperity	463
Substances liable to change and substances which are not liable to change in this finite time	464

The man of understanding who improves himself and the man of evil genius who ruins himself...	466
The various sorts of kings in this world	468
Ahurmazd has created men to enable them to perform deeds for the good of the spiritual world. Ahriman instigates men to evil deeds in both the worlds	468
Knowledge concerning wisdom and evil intelligence—their adorn- ment—their source—the gifts bestowed by them—their improve- ment and increase—the dignity of wisdom and the dreariness of the evil intellect	471
The man influenced by the Druja conducts himself like the Druja	475
The two ways by which the influence and strength of Spenāmīnō are increased	477
Light and darkness do not change places with each other, do not mingle with each other nor do they appear at the same time	478
The men who are like unto the yazads and the men who are like unto the demons	479
How man obtains superior wisdom and knowledge	480
The various sorts of kings in this world	481
The final disappearance of Ganāmīnō from the creation of Spenāmīnō	484
The creation of man and its nine stages	487
How man is made virtuous and full of lustre	488
The priest of the good religion is the most pious of men and the hypocrite priest of the evil religion the most sinful of men	489
The praiseworthy virtue which is not of advantage to the pious and the odious vice which is of advantage to the pious	490
The man who loves God and with whom God is pleased enjoys happiness in paradise and the man who hates God and with whom God is displeased suffers misery in hell	491
Which wealth is most worthy of attention?	492

(۳۶۲) Exposition in the good religion as to what thing is 1
 endowed with life and has relation with life ; and
 why He is the giver of life and of this relation
 with life.

Be it known that all existence in this world is because 2
 of the invisible strength-giving and foresight-inducing
 faculty. And this (existence) is (received) from the Creator,
 bestowing life unseen. All material bodies in this world
 subsist in mutual relation with their souls because of the
 life-bestowing Creator who keeps them in union.

That kind (*i. e.* creation) which in every action fights a 3
 battle with the kind in which the blemish-giving enemy
 (*i. e.* Ahriman) shows himself is making for righteousness.
 And this kind is destructive of the work of Ahriman
 immediately it uses the powerful eyes of this world (*i. e.*
 the eyes of the faith). And by always thwarting Ahriman
 with the greater force of the spiritual understanding it
 meets with the original source (of Spenāminō). Because
 the work of reforming all from (the effects of) the work
 of the Blemish-giver, on the occasion of the last reforma-
 tion, will be done by the kinds which obediently serve the
 Creator. And every man in this world, by reason of the
 soul-faculty (received) from the source of this world and
 (by reason) of the strength of divine inspiration generally
 prefers the Law (*i. e.* religion). It is noted in the good
 religion that because of the purity of the soul (men) acquire
 a body in inward communion with the original source
 (*i. e.* Spenāminō) and because of this communion the soul
 becomes immortal and adorned with the ample light of

eternity in the second life*. (On the occasion of the last day) they will by no means side with the destructive (Ahriman), but (they) will be able (at least) to keep off the destroyer, because Ahriman cannot be bound in fetters by any substance, nor can he acquire existence in communion with the life-bestowing, wise Creator, who is self-existent and endows others with life. Those substances which in their very nature (are given to) destroy and do harm as much as possible—how can these substances be law-abiding (in themselves) and worthy to exist in conjunction with the law-abiding soul (*i. e.* with the religious man)? Earth, water and grass are without law (*i. e.* have nothing in common)—how can these be bound together? The existence of those without the law is akin to that of Ahriman. No creation with a bodily organism is without the connexion of the soul from God; but by reason of the perverse nature of Ahriman every such (creation) becomes harmful. The soul and those others which hold kinship with it (*i. e.* Rawan, Boi, Akho, Farohar) are not such (*i. e.* harmful) but generally they become perverse owing to their contact with Ahriman.

- 4 The priests who are of the nature of Ahriman assuredly take themselves bound before the destructive (Ahriman). And without doubt they lead a life (in the next world) in the woful abode of Ahriman along with harmful objects. How can the harm-doer be of the religion of that life-giving Creator? He who is of God is as he should be; everything belonging to him has

* *i. e.* Spenāmīnō dwelling in the conscience of man keeps him from sin and vice whereby he enjoys eternal happiness in heaven and thus his second life is on that account replete with honour and splendour.

nothing in it of the principle of that destructive (Ahriman), and he keeps aloof from doing work like unto that of Ahriman. Moreover he who is unfit (*i. e.* as he should not be) exists as it were for doing the work of Ahriman. The man who is become unfit is without any charity owing to his destructive work. The man who is become unfit is, because of his destructive actions, like that destructive (Ahriman) and in every matter uniformly takes his (*i. e.* Ahriman's) place and becomes his instrument on every occasion. Moreover he who is unfit does everything, like the destructive (Ahriman), through base strength (*i. e.* his actions are always on a low moral plane). The man who is become unfit calls every object created through wisdom of a superior order an object of evil creation and its creator an evil creator. Those who live deep in hell describe the creation of the destroyer as being full of wisdom. In these days (*i. e.* of the good religion), to confound the wealth (*i. e.* creation) of the possessor of life (*i. e.* God) with (that of) the destructive Ahriman is not a little to be wondered at. Evil people perversely say that the commandments of the objectionable and destructive Ahriman have been given by the life-bestower (God). Like-wise they say about the soul brought into being by God that it (is not created but) exists of itself. So also through enmity with God they call Him the Destroyer.

- 1 (۳۶۳) Exposition in the good religion regarding the source
creating the soul regarding the helper of its good
qualities, regarding those that pave the way for
it into the seed of this world, nourish and protect
its source in the seed of the body and direct its
(soul's) distribution; and regarding the fact that
(the soul) by its actions gets its reward from its
kin Ahurmazd and meets again (with the original
source).

- 2 Be it known that Ahurmazd is the Creator of the
soul. The soul has been sent by the Creator (into this
world) from within the resplendent light of Garothman.
- 3 The fire, water and earth belonging to the spiritual world
(i. e. the invisible substances in the body) help on the
good qualities of the invisible soul. And the fire, water
and earth belonging to this world help on the material
- 4 bodies of this world. It is the invisible Yazads that by
the lawful commandments of God pave the way for the
soul into the seed (i. e. the fetus) belonging to this (material)
- 5 world. It is by the grace of God that the source of the
body (i. e. the soul) enters into it (i. e. the body). The
soul does its appointed work by making the body work in
harmony with its own (i. e. the soul's) original source.
- 6 The soul is protected and maintained by its superiors who
preside over the understanding within the body (i. e. by the
Yazads). Truth, charity, gratefulness, contentment and
energetic effort (are the qualities which) give freedom and
salvation to the soul and make it revered and honoured in
both the worlds. The soul maintains its position through
- 7 several divine invisible substances. The soul gets its reward
for its actions and becomes exalted through its adorning

source (the Yazads). (The soul) which possesses good qualities returns to its kin (*i. e.* its creator Ahurmazd). The bodies of (men of) good birth which are to be rewarded for their good actions at the time of the Frashōkērētē will do glorious deeds at the Frashōkērētē. Those who will lead the van in the work of the Frashōkērētē will at the epoch of the Tanepashin be rendered fortunate by the omniscient and almighty Ahurmazd in all the regenerated world.

(۴۶) Exposition in the good religion regarding the benefit to the soul from speech and regarding the necessity of overcoming all hurt to the soul (by means of speech). 1

Be it known that (the holy God) has given the tongue as a weapon to man. By its speech, men derive great benefit for themselves. And it is of the greatest advantage (to this world) to keep the tongue away from perverted understanding, greediness, wrath and other evil passions which (from their place) in the body always endeavour to turn (the soul) from its right course. When this weapon of the soul can be kept from evil intentions, that is to say, when men prevent this weapon of the tongue from speaking ill, they by their good speaking ward off all harm from it (*i. e.* the tongue) and by their words lead the world aright. 2

(The holy God) has bestowed on man, in his body, the good-thought-understanding, humility, obedience and other invisible good qualities for the work of the tongue, in order to protect it from the evil wishes of the Drujas (*i. e.* evil qualities). Moreover man is like a ruler to rule over his 3

soul-possessing body. Wherefore good invisible powers (*i.e.* the Yazads) love him as a friend. And thus man prevents his tongue from giving utterance to evil wishes and he carefully considers and ponders over words which he holds in readiness for utterance. And he prevents the tongue from giving utterance to evil wishes by the force of his understanding and by the directions of other good invisible powers. If man under the influence of evil thoughts and being incited (thereto) by other (evil)-hopes-inducing invisible powers (nevertheless) pulls in his tongue he benefits his soul by his tongue and overcomes all hurt that might befall the soul. But if he speaks without due deliberation, he is in perpetual fear, keeps off all the superior advantages incident to speech and considerably harms the soul by the contempt into which he falls (among men).

-
- 1 (۳۱۵) Exposition in the good religion regarding the origin of the soul and this material body.
-
- 2 Be it known that, the power which has been created by God from out of His infinite light in order to deliberate about the good religion is called in the Avesta, Athornan* and (the power) is made up of two kinds. Thinking over (the matter) we find that one of these is a spiritual kind (*i.e.* the invisible soul) and the other is the body relating to this world (*i.e.* this perishable body). In its invisible kind (*i.e.* the soul) is seated the faculty of comprehending
 - 3 the spiritual-knowledge-giving religion. The invisible faculty of the soul which induces knowledge of the faith, dwells in the material body, and so the invisible power has

* Zoroaster is meant here.

endowed the body with sufficient understanding. It is due to the proper powers belonging to the soul that the latter is strengthened in its power of fully deliberating about the work relating to its material body. And it is the heavenly Yazads having the knowledge of spiritual things that infuse into this man (*i. e.* Zoroaster) (the knowledge of the religion) for the good industry of mankind. The strength derived from religion, the yearning after God and the presence (in man) of the power of doing good and wise deeds are due to the powers which induce spiritual knowledge. The soul being in union with the material body makes man full of hot ardour (*i. e.* very eager to do good deeds). The name of the religion which expounds the first of these creations (*i. e.* the soul) is Avestak. The people of the world know it as the tripartite religion. The three parts of the scriptures of the good religion are made up each of a third of the whole (*i. e.* 21 nosks) and are separately named (Gāthā, Dādē and Māthrē). The Scriptures which are divided into these three parts and which are called the Avesta are for teaching the people to do good deeds. People (now-a-days) also call them (*i. e.* the scriptures) the exposition of the new religion. In this (Avesta) is given spiritual knowledge concerning the work of life. Through the zeal (inspired by) the instruction in good deeds set down in this religion, people learn the mysteries of the new religion and thereby acquire knowledge. (The scriptures) should be recited in the form of prayers and spread among people by means of sermons. Life is in the body in order to make it attached to religion. He who acquires a name for spreading, by means of sermons, the knowledge of virtue among the people, does (so) owing to the

spiritual understanding (in him). The angel who is most specially in communion with him is known in the Avesta as Ras or Khoreh—who is said to help the creation in times of affliction. Again (the priest) who relieves the sufferings of men by his sermons is regarded as a reliever of sufferings. Those sprung from his loins are full of light like the sun, the moon and the stars; all the world is at their feet and among successful men they are naturally the most successful. Moreover, by the grace of the spiritual-foresight-bestowing and zeal-inducing inspiration from God, they, like the wind, drive off the Drujas owing to their

6 spiritual-foresight-giving power. Those from among the people born in this world, who lead their lives guided by Akoman are looked upon as having been born for a life of evil deeds; just as, in this world, among men and the brute creation there are beings which live and move about in (spiritual) blindness under his (*i. e.* Akoman's) evil influence.

-
- 1 (२५५) Exposition in the good religion regarding the life and death of the soul and the indication of its loss of lustre.
-

- 2 Be it known that the soul lives through wisdom and foresight and dies through evil thought and obstinacy.
- 3 The soul becomes luminous through friendship and questioning-intercourse with wise and foresight-increasing men
- 4 and loses its lustre through friendship, intercourse and conversation with evil rulers of evil genius who depopulate
- 5 the world and turn a deaf ear to the religion of God. And it is accustomed to do deeds of goodness through the

wisdom of the excellent (religion) of holy commandments and it acquires the strength to do deeds of evil through evil and deceitful anger.

(۴۹۷) Exposition in the good religion regarding light and 1
darkness and the benefit and harm accruing there-
from.

Be it known that the soul is benefited by the light 2
(*i. e.* the Yazadikhoreh, the active influence of angelic powers) which discloses (to the soul) to an unbounded extent, faith in immortality, cheerfulness, light, love, deliberation and deeds of piety and merit. Just as wisdom and truth are beneficial for immortality, so also the sun, moon and stars are beneficial to water, the vegetable and brute creation, men, rain and other good creations, by averting the damage of Ahriman. Their light possessing as it does this beneficial virtue is known as the reliever of suffering. The light of the sun clears off the obstacle of the sinful (*i. e.* keeps off unholiness) and the light of the sun (also) loosens the fetters of the rain (*i. e.* sends down the rain which was held back). Through (spiritual) darkness the 3
immortal soul suffers harm in (the shape of) fear and terror and dread of blindness, and setting (*i. e.* dying) without doing any work and ignorance (of spiritual knowledge). People are excessively damaged by ignorance, falsehood, the stoppage of the sun in its course, the passing away of (the sun's) heat and by other evils. And this damage is repaired by the working of the Yazads in their midst (*i. e.* in the midst of the evils.)

- 1 (३१४) Exposition in the good religion regarding the superior strength of Ahurmazd by virtue of which the faithful avert the calamities of the times.
-

- 2 Be it known that Ahurmazd has given the Mazdayasnān faith to men to keep off and disable Ahriman down to the Frashōkerētē. Through (this religion) Ahriman is always being broken down in his blooming condition (*i. e.* vigour). And through it (also) the good creation will be continually smiting Ahriman down to the Day of Judgment, without (even) waiting to see him. And people of the good religion will so get the better of each and every intention of Ahriman that he will at that time stand in fear of being disabled and withered up through the good religion and the faithful belonging to it. It will be considered the superior strength of the creator Ahurmazd to subdue and drive out Ahriman and He will thus be encouraged and will (finally) succeed in regenerating the world and exalting the Mazdayasnān faith. These times have been described in the good religion ; so also the other parts of the scriptures of the faith contain the particulars as to the times when the good creations of the Mazdayasnān religion will be under the influence of Spenāminō, and when under that of Ganāminō and when they will reach the most exalted state and when the lowest.
-

- 1 (३१५) Exposition in the good religion regarding the parts of the body and the soul.
-

- 2 Be it known that the life (of man) springs from the first or the spiritual world, and the union of the soul with all bodies is due to (life), and the union of the soul

with the material bodies of this world is through the limbs of the body. The limbs remain in (normal) order through health and the normal body is the abode of (the soul). Again 3 there are two particulars regarding (the soul). The first is about doing the work relating to the figure, the second about doing the work relating to the wish. The work of the figure is done through the union of the soul with the (potential) body, just as metal is (potentially in) the earth, trees (potentially) in earth and water, and fruits (potentially) in the roots of the trees, and (just as) animals get milk and every other comely thing of life such as feet, blood, skin and hair from vegetable food and water. In like 4 manner other things (are produced) through the instrumentality of the wish, just as the figure-framer-out-of-wood (*i. e.* the carpenter) makes the musical pipes and other things, and the potter makes earthen vessels through wish, and the goldsmith through his wish to make them, makes golden armlets, anklets, nail-pairing knife, ear-rings and finger-rings. In like manner other things are produced by the joint 5 action of the figure and the wish, for instance, man, with (the peculiar human) features, and wheat and other similar grains (the figure of which is potentially in) the earth.* (In such things) the real wish of the maker is to be seen 6 from the face or figure and the limbs.* The sugar-cane grows from the earth and (people grow it because it) is liked for its sweetness, just as, people in these days like to eat clarified butter because of the well-proportioned mixture of sugar with it. The wish (*i. e.* mind) (of man) becomes purer and fresher by the sight (*i. e.* contemplation) of the objects of the universe. It is 7 stated in the religion that man acquires spiritual lustre and

* Somewhat unintelligible.

glory through the presiding influence of angelic powers. In the same manner magician rulers move in the darkness of evil glory through the influence of demons. The knowledge of all kinds regarding this and the other world is derived from this source (the soul ?) as it has been said by the wise men of old that the soul and its parts contain in them all knowledge concerning (the soul).

- 1 (rV) Exposition in the good religion regarding the superior rank of divine worship.
-

- 2 Be it known that, the Yazds shine in men owing to (their) goodness and cease to shine owing to (their) evil.
- 3 There are good men to increase the welfare of the world and wicked men to harm the goodness of the world, hence
- 4 (men) cannot attain to perfection. The most exalted rank of the believer in God is due to two causes. First through the communion of Ahurmazd with the man's soul from the very commencement, his wisdom and Farohar act for the benefit of all. Secondly, it is stated in the religion that at the epoch of the Tanepashin he will obtain a final and complete victory over Ahriman. And by driving out Ahriman once for all (from the world) and by depriving him of his lustre all animated bodies will be regenerated and saved from hell and people of the world will lead useful lives, and at the time of the last reformation all men will be rid of (the reign of) injustice and will live as citizens in the presence of the creator Ahurmazd.
-

(३४) Exposition in the good religion regarding what the 1
creation thinks of the strength of God.

Be it known that every (creation) has thoughts about 2
each of its acts and is in motion for that act. The move-
ments of all creation for each of their good and evil acts are
different, one from the other. The craving of man is 3
towards objects of the most exalted existence, that is to
say, the soul. Every living man has a wish either for
meritorious or for sinful acts. No creature either of the
spiritual or of this world is without such a wish. No man
can think or do anything without this wish. Man becomes 4
exalted because of the thought of the presiding influence
of the angelic powers, for he thereby leaves off the idea of
the work of the one (*i. e.* the idea of sin). He, who when
he has thoughts about the work of his life, is influenced by
the (good) powers of this and the other world, is devoid
of the strength of that other (*i. e.* Ganāmīnō). By moving 5
uniformly with Ahriman man is placed by Ahriman under
the influence of his (own) stars. And he who in the
industry of his work is as it were an agent of Ahriman
is continually stirred by Ahriman as the latter's own crea-
tion. Just as there is a distinct path for the heavenly
bodies among the sun, moon and stars or just as in the
heavens there are some stars which move in the path of
Ahurmazd and others in the path of Ahriman, so also that
man moves in the path of Ahriman. In like manner fire 6
and water gather strength from the winds; this strength
was primarily given to them to help them in their appro-
priate work and not to enable them to abuse it but by
wishing to move about (violently) for their work (*i. e.* by
not confining themselves within proper limits) they have

- 7 gone astray and have turned towards evil acts. Those men in whom their wishes prompt them to work for the supremacy of the most far-seeing, exalted and holy Yazads are always doing acts of a superior kind, as being creations in communion with the Yazads.
-

- 1 (r̥v̥r) Exposition in the good religion regarding the three sorts of men of the Mazdayasnān faith who among workers are considered perfect by Ahurmazd and are worthy of confidence.
-

- 2 Be it known that among the workers, three sorts of men of the Mazdayasnān faith who are considered full (*i. e.*
 3 perfect) by Ahurmazd are worthy of confidence. Their particulars are as follows: One is (the judge) doing justice impartially in the sight of God and where the evidence is clear, never injuring any body at all by a false decision.
 4 The second is (the priest) giving after perfect deliberation the necessary instruction to every man through pure fore-
 5 sight derived from God. And the third is (the king) with the lustre of justice (*i. e.* the divinely gifted king) who shines out (in the world) through the grace of the perfect inspiration of Ahurmazd.
-

- 1 (r̥v̥r) Exposition in the good religion regarding the faiths of Ahurmazd and Ahriman—their garment and their improvement—and their continuance—and the names proper to their votaries.
-

- 2 Be it known that the religion of Ahurmazd is the wisdom of Ahurmazd. Its garment is goodness, its adorning

is truth, and its worthy servants are the Yazdanparasts (i.e. worshippers of God) and its end is belief in God. And those who serve it obediently are called Yazdanparasts. And men of wisdom, the wise king and the pious Zoroastrian headpriest are the persons who keep the faith alive in the world. The faith of Ahriman is the evil genius of 3 Ahriman; its garment is virtue-injuring teaching; its adorning is falsehood and deceit; its votaries are the worshippers of demons; its end is faith in the demon and its obedient servants are believers in demons. Its end is demon-worship and it is kept alive in the world by the wicked king and the hypocrite priest who among clever men turn a deaf ear to the teaching of the good religion.

(rv*) Exposition in the good religion regarding the Drujas 1
 who inflict the first, second and third calamities on
 men at their birth and the intentions of Ahurmazd
 opposing the Drujas.

Be it known that the being to inflict the first calamity 2
 on men at their birth is the Druja Akoman. And before
 the act of being born is fully completed he inflicts the
 misery of pain and gives man a foretaste of what he is
 to suffer at the Tanepashin. And this is indicated by the 3
 infant crying at its birth. Vohuman the opponent of
 this Druja shows man the final eternal life (to be obtained)
 at the epoch of the Tanepashin by (the practice of)
 virtue. And this is indicated by the child spending its 4
 time in merriment. The second calamity is inflicted
 by the Druja Âz (Greed). He is the power weakening
 the body of the child by hunger and thirst. The child

by the sustenance of the delicious hunger—satisfying and thirst-allaying milk gets its due deliverance from its creator Ahurmazd and wins a victory over that (Druja). And this food which fully satisfies the cravings of the body is the smiter of the Druja Âz (*i. e.* Hunger). The Druja who inflicts the third calamity is the Druja who harms the body and makes (man) indolent by dishonest (*i. e.* immoderate) slumber. The harm done by him is checked by honest (*i. e.* necessary) and body-refreshing rest.

1 (𐬕𐬕𐬀) Exposition in the good religion regarding the indications of the object (*i. e.* rain) and the inferences therefrom.

2 Be it known that there are four kinds of indication
3 regarding the object in the sky. First is the object itself
4 without any indications, second is the object itself, with
5 (indications) in (the sky), the third is the object itself, with-
6 out (indications) in the sky, the fourth is the absence of the
7 object itself and the absence of any indication in the sky.
8 The object itself without any indications is the rainy
9 season during which the sky ought to be clouded; but
when there are no movements of the wind and clouds
which two are indications of rain, it is to be understood
that the rain has passed away. The object itself may be
with indications in the sky; for instance, when during
summer there are clouds and the wind does not blow and the
clouds are stationary, it is to be understood that this is an
indication of rain. If the object is without indications in
(the sky), for instance, when it is the rainy season and the
birds have built their nests, it must be understood that it
is an indication of rain, that is to say, rain will be falling

down from above. If there is no object itself in (the sky) 10
 nor any indication concerning it in the sky, as when
 during summer the birds have built their nests as an indi-
 cation of rain (*i. e.* protection against expected rain) it must
 be understood that though the sky is not clouded still rain
 must come.

(Pvq) Exposition in the good religion regarding smoke- 1
 less and smoky fires.

Be it known that the smokeless fire shines with purity 2
 and has connexion with the worthy Yazads and the 3
 smoky fire contains impure substances and shines with
 a dark lustre—less smoke. For this reason of all smoky
 fires, the fire of hell is the most smoky. The smoky fires 4
 burn in the arable land for dryness, and act as dry heat
 to dry (the land). The fires for drying moisture are (the
 sun and the moon) shining in the sky.

(Pvv) Exposition in the good religion regarding the suffer- 1
 ings of the lying Ganāmīnō and the superior rank
 and superior strength of Spenāmīnō.

Be it known that the evil-speaking Ganāmīnō (has 2
 to) suffer, that is to say, he is worsted in the fight with
 the creation of Ahurmazd and turns back to hell. And 3
 Spenāmīnō gets the better of him in that Ganāmīnō
 suffers on account of the defeat of his creation and his
 creation is defeated on account of this suffering. Spenāmīnō
 obtains a victory over Ganāmīnō because Ganāmīnō is
 defeated and his creation is rendered unworthy. The

creation of Spenāmīnō remains united to him in order widely to spread the good religion (in the world) at the last reformation. And Spenāmīnō guides (his creation) by knowledge and foresight. Some of the distresses and pain of Ganāmīnō which are an index, throughout life, of this Druja are suffered by (man) when he guides his soul to evil by the blind eyes of Ganāmīnō, in other words, if the evil genius of Ganāmīnō were not to enter (the soul of) man, man would never fall into the deep pit of hell.

- 1 (३४४) Exposition in the good religion regarding the understanding of the strength of both the Mīnos (i. e. Spenāmīnō and Ganāmīnō).
-

- 2 Be it known that (man) is enabled so to understand both the spiritual powers that he who (thoroughly) knows Spenāmīnō reaches his presence and attains to heaven and he who knows Ganāmīnō goes to him and to hell leaving victorious heaven.
-

- 1 (३४५) Exposition in the good religion regarding the creation of Spenāmīnō being fully adorned and that of Ganāmīnō being hurtful.
-

- 2 Be it known that the creation of Spenāmīnō is in every way adorned because of its life being to a certain extent always duly virtuous and the creation of Ganāmīnō is to a certain extent (ill) adorned through (Ganāmīnō) and is desolate and harmful because of everything relating to Ganāmīnō and also on account of the influence of his dishonest (i. e. evil) strength. Moreover the creation of

Spenāmīnō contains in it the source of the virtuous—thought—power and the creation of Ganāmīnō mars its own interests for its own unhappiness. And so without the creation of Spenāmīnō the creation of Ganāmīnō appears (to men) to be full of dark thoughts.

(३४०) Exposition in the good religion regarding the continuance of the human race in the midst of the most dangerous oppressiveness of Ganāmīnō. 1

Be it known that the creator Ahurmazd has given the ornament of life to His creation in the midst of the oppressiveness of Ahriman and has caused it to move about in this world and wish for the things of this life through desires. The men in this world who are hale and hearty and comfortable are without any connection with Ahriman and never go astray from their (original) strength. And like the Ameshashpands endowed with the strength of righteousness and desirous of averting calamity, they are superior in rank to inflictors of calamity in this world. And through this very cause man is devoid of harm-inflicting desires and like exalted spiritual light succeeds in this world of woe, just as the inward spiritual fire keeps the bodily fire, water and earth alive and active. It is a dangerous (*i. e.* difficult) task (for man) to propagate and continue his species aright in this world surrounded by the oppressiveness of Ganāmīnō. 2

- 1 (३११) Exposition in the good religion regarding the fact that men should regard themselves as servants of God.
-

- 2 Be it known that all men acquire an exalted rank and attain to every virtue by regarding themselves as servants of God. And the good Yazds furnish these men with three principal things of life. The first is to be without want, the second is to be without death, the third is to realize one's wishes. Man acquires freedom from want by satisfying all the proper needs of the body and thus he (is able to) store up proper wealth (*i. e.* righteousness) for himself. Even in adverse times he can do much to satisfy these proper needs by this acquired stock of wealth and thus adds to his joy. And through this, man with needs becomes without wants. The craving (of man) to be without death is satisfied by (the satisfaction of) hunger; it is harmful to feed his descendants (*i. e.* children) with more milk than they require, for the benefit of immortality (*i. e.* with a view to avert death).
- 3 The auspicious time of his (good) stars always enables (man) to realize his wishes, and desire for dishonest wealth becomes intensified (in such auspicious times) in the case of wealth—craving people. The desire for the wealth which brings comfort and strength with it is lasting (*i. e.* always realized), (but) the desire (of man) to harm (others) through wealth is not realized and this disappointment causes increased suffering and grief to him. By attaining to his wishes man acquires merit and joy. The servant of God cannot know Him nor please mankind in
- 4 the midst of the oppressiveness of Ganāmīnō. Man attains to an exalted position by fully knowing God and becomes perfect through the virtues derived from God.

But man in the wicked state lives to please the other (*i. e.* Ahriman) and thus cannot attain to an exalted rank by means of virtues bestowed by God. Hence men cannot be made perfect by the other (*i. e.* Ganāmīnō). If man does not regard the two (*i. e.* Spenāmīnō and Ganāmīnō) as of equal rank or regards the one as superior and the other as inferior, he does not look upon them as of equal rank. In the world the ignorant (*i. e.* Ganāmīnō) cannot equal the Creator. Nor can he (the ignorant) create (anything, either) less or more. Hence (man) cannot please both at the same time. Again how can the oppressive Ahriman be considered the equal of the Joygiver. Bearing all this in mind, men should never argue that he who works harm to the creation is the one who keeps mankind happy and creates all things. But let this be fully understood by men that it is because of God that all live happily together. It is noted (in the religion) that at the epoch of the Tane-pashin that Blemish-giver Ahriman will be driven away from mankind. 5

(۳۸۲) Exposition in the good religion as to what is the strongest in the creation. 1

Be it known that when we see, that sheep and goats are for keeping the graceful race of man strong and well-nourished, we understand that the strength of sheep and goats is of a superior order and when it is seen that the bodies of sheep and goats are well-nourished on vegetation, the strength of the vegetable creation appears to be more important. When we find that trees grow from the earth and that trees invest men and cattle with lustre, we see 2 3

- that the earth is of greater importance for giving comfort.
- 4 When we find that air moves water, the earth, animal, vegetable and human creation, we understand that
 - 5 air gives the greater strength to life. When we find that light moves air, which presides over life, we understand that this light, giving as it does all adequate help, is
 - 6 the strongest. And when we find from the good religion that the victorious Farohar is the presiding object which guides the light (*i.e.* the soul), we infer that these victorious Farohars by their angelic lustre, influence for good the sky, air, water and earth. Again, when the sun, the moon and the stars appear to us full of light, we infer that powerful holy Farohars preside over them. Just as now on the surface of the earth, religious men are the superior rulers and leaders of people of the world, so the strength-giving Yazads enjoy supremacy over the (religious and pious) men of this world.
-

- 1 (१८१) Exposition in the good religion regarding the two sources.
-

- 2 Be it known that men's acts are either meritorious or sinful. Meritorious acts spring from the wish of man to act righteously and their helper is Bahman or the good-thought-wisdom relating to life.
- 3 Sinful acts on the part of men spring from the wish to act sinfully, and they are due to the evil-minded
- 4 perverse intelligence in men. The good-thought-wisdom brings righteousness, piety, advantage and happiness from God to men. And the evil-minded perverse intelligence induces sin, impiety, harm and grief in

men. When men are not for righteousness, piety, religion and happiness of mankind all of which are induced by the good-thought power, the evil-minded perverse intelligence lives in men to induce sin, impiety, harm and sorrow. He in whom the principle of conscience is of the good nature of the body and related to the source of the good-thought wisdom,—his nature is like that of the Yazads who bring righteousness, piety, advantage and happiness to men. It appears from this that of the two sources one is for righteousness, piety, advantage and happiness and is akin to the source of virtue, the other brings on sin, falsehood, harm, sorrow and suffering. The priests, who are of the source of the one (*i. e.* Ahriman) and whose religion is that of the greedy, bring sin, falsehood, harm and sorrow in life for the suffering of mankind and are known as the enemies of the world. Such a religion should never be called, as it is called, a divine religion, meant for the salvation of mankind.

(۳۸۴) Exposition in the good religion regarding the abode of righteousness and the deep pit of sin.

Be it known that the abode of righteous men (in the other world) is owing to (the following) four causes. One is (obtained) by worshipping God; the second, by love of God; the third, by zeal for that love; and the fourth, by love for His worship. The abode for righteousness (of the first sort) is of the most exalted order, that (for the second) is slightly inferior, that (for the third) is slightly inferior to that of the most obedient (of God) and (the last) is akin to that of the most obedient.

- 4 Ahurmazd is worshipped by praising with a loud clear voice the good (Yazad Ameshashpands and virtuous men) for love of virtue. And hence (this man) attains to the highest abode of righteousness.
- 5 That (man) loves Ahurmazd who pleases the good (*i.e.* Ahurmazd, the Ameshashpands, the Yazads and virtuous men) through the love for virtue and thereby obtains due reward for (actions in) this world and hence (the God-loving man) is considered to be (fit for the abode) near to the highest abode of righteousness.
- 6 The man who loves Ahurmazd obtains due reward for his actions in this world by pleasing the good for the sake of his love of virtue, and hence is considered (fit for the abode) near to the abode of righteousness for the most obedient of God.
- 7 The man who has a love for the worship of God attains to the abode of righteousness (reserved for) the most obedient of God by praising the good (*i. e.* the creator and his Yazads and Ameshashpands) with a loud clear voice.
- 8 In like manner there are the following four places for
 9 the sinful man. The first for him who worships evil, the second for him who pleases evil, the third for (him who worships) the evil-minded, and the fourth for him who loves the worship of evil. Of the abodes for sin, (the first) is the lowest, (the second) is nearer to the lowest, (the third) is near to the upper abode (of hell) and (the fourth) is the higher abode of hell for sin.
- 10 The sin of worshipping the evil (*i. e.* Ganāminō) consists in doing harm to the good out of sheer enmity to them and for such a one there is the

abode of sin of the lowest order. The sin of pleasing 11
 evil consists in attempting to obtain worldly advantage
 by doing harm to the good out of enmity to them and the
 abode of hell for this sin is the one near to the lowest. The 12
 sin of worshipping the evil-minded consists in doing harm
 openly to the good for the sake of worldly advantage and
 the hell for this sin is near to the higher abode of sin. The
 sin of loving the worship of evil consists in obtaining worldly
 advantage by doing harm to the good. Considering
 the abode and dignity of righteousness, all the abodes of
 righteousness are full of dignity and splendour. And within
 the abodes of hell for (repentance of) sin, there are abodes
 more or less miserable, according to the degree of intention
 of sinning.

(२८९) Exposition in the good religion regarding the reasons 1
 why man reaps no advantage from undesirable quali-
 ties and why he is said to succeed in obtaining
 various advantages through one other single good
 quality.

Be it known that man is made to govern the body. 2
 And by performing approvable acts, he is able to rule over
 the other creations of this world. (Men) by reason of the
 capacity to perform approvable acts in virtue of this
 supremacy, think, speak and act nobly for the soul and leave
 off everything that is not in conformity with nobility of
 thought, speech and deed (for the soul). They preserve their
 souls from contact with impurities and deliver those under
 their sway from punishment in hell. And other men (capable
 of performing good acts) who are made to succeed by the
 single unique (Zoroaster) through their different good quali-

ties, succeed through the strength of one man (Zoroaster), exactly as it is through the strength of the shepherd that the (shepherd) dog leads the sheep, the creation of Vohuman.

3 If the shepherd as leader of these two (the flock and the dog) leads them in a manner to be approved of—the dog in the front and the flock in the middle—those who hate him, seeing the dog in front, are scared by the superior strength of the latter. Thieves no longer carry away the flock nor do wolves, out of fear, steal away and devour them; and children are benefited and nourished to the full by their milk.

4 If the shepherd, in violation of the (usual) rule, keeps the flock in the front and the dog in their midst, the sheep suffer harm owing to the dog being in their midst and the sheep being in the front are carried away by thieves and devoured by wolves. And thus the shepherd loses his wealth and his soul becomes sinful.

1 (389) Exposition in the good religion regarding the fact that the religious man is never polluted through (observance of) the laws of virtue but he surely becomes polluted through the religion of the Demons.

2 Be it known that the religious man never becomes polluted by (observance of) the laws of virtue, for he performs every act of righteousness enjoined in the religion because it is righteous and avoids sinful acts because they are sinful.

3 Again, the man who follows the religion of (the Demon) by avoiding righteous acts because they are set down as

sinful in his religion and performing all those sinful acts which are laid down as righteous in his religion becomes polluted through the religion of the Demons.

(३८४) Exposition in the good religion regarding the appointment of men to religious offices after due examination. 1

Be it known that before a man is appointed to govern 2
or to administer justice, (his qualifications) must be tested;
then only should he be appointed governor or judge so
that he may not turn out a wicked ruler or a deliverer of
wrong judgments any-where. Thus the state is strengthened
by the man appointed to govern and to administer
justice and wars are averted by the proper administration of
justice. For when people have personal experience of
wicked rule and partial justice they purposely withhold their
support from and overthrow the wicked ruler and the partial
judge in the very commencement of their tyrannical (career)
without enduring their tyranny. The wicked ruler and the
partial judge are for doing harm to the world. For the
same reason the head of the state-religion must be tested
and examined before his appointment so that the state
and its strength and prosperity may continue for ever and
the religion (of the state) may nowhere be considered false.

The glory and the splendour of the state are darkened, 3
in the sight of men, by the degeneracy of the state-religion
but they are attracted to the state by the purity of the state-
religion. The dress of its administration (*i.e.* good admin-
istration) ought to make people regard it with a kindly
eye. When they see the state in a fallen condition they are

not disposed to look upon its defects as virtues. They who examine it minutely find it wicked and lifeless so that they naturally repent of having been attracted to it and wish to turn against it. All who live in such a tyrannical state suffer harm and their souls become sinful.

- 1 (੨੮੮) Exposition in the good religion regarding the lawful and unlawful killing of men.
-

- 2 Be it known that to kill a man unlawfully is to kill through sheer passion. And all (those who do so) are of the nature of Demons and Drujas. The qualities pertaining to Demons and Drujas, greed, evil-thought, anger, spite, jealousy and other evil passions which lead men on to sin and the infliction of harm, proceed from Demons. Men with the (evil) strength of wolves and ferocious animals are the Demons and Drujas of this world.

- 3 To kill lawfully is to kill with the approval of wisdom. For as among men who benefit the creation and men who do harm to mankind, there are those who lead a godly life and are of God and others who are of the strength of Demons and turn away (from God), it is just and lawful to kill these (latter,) as enjoined by religion and ordered by the king. When men of superior wisdom kill sheep (and goats) of a certain age for the more important ceremonies of religion without the (formal) permission of good people and the heads of religion they perform an act which must be understood as

strengthening men and the good Yazads and inflicting serious harm upon the Demons.*

The priests who in the name of religion kill sheep 4
and goats unlawfully do a deal of harm through their evil
and vicious acts, and are without the infinite advantages
(conferred by) the pure religion and (heedless of) the moni-
tions of virtue and goodness.

(۴۸۹) Exposition in the good religion regarding the seven 1
excellent gifts bestowed upon king Kai Gushtasp
to enable him to spread the good religion in all
parts and to secure a high dignity for it.

Be it known that according to the scriptures seven 2
excellent gifts were conferred (by Ahurmazd) on the wise
Kyanian king Gushtasp to enable him to surpass his prede-
cessors. So also were they conferred on those of his line
who were to succeed him to enable them to govern (well).
These (gifts) are even now to be found among wise kings in
order to spread the justice of God among men.

The first excellent gift bestowed (upon him) security 3
and increase of empire and dignified spiritual virtue.

The second excellent gift had reference to spreading 4
his justice among the people of the world and keeping them
satisfied with their allegiance to his exalted supremacy.

The third excellent gift conferred valour and suc- 5
cess of the highest order.

* On Ghambar and Jasan days, pious Zoroastrians are enjoined to par-
take of the flesh of sheep and goats over three years old, after it has been
duly consecrated by Yojdathregar mobeds; this practice, it is believed,
pleases the Yazads and baffles the Drujas.

6 The fourth excellent gift had reference to giving food to all (the needy) that came every day (to beg) at the threshold of the door.

7 The fifth excellent gift enabled him to have (about him) a strong armed cavalry to baffle the foe.

8 The sixth excellent gift bestowed upon him a queen of the most excellent character (adorning) the royal palace.

9 The seventh excellent gift had reference to the appointment, according to their different grades, of virtuous men adorned with all manner of wisdom (*i. e.* the dasturs and mobeds) to preserve the fire and keep the water pure, in all the fire-temples throughout the length and breadth of his dominions. So that every one of the faithful may, in accordance with (the king's) wishes, continue to maintain his body and soul in a pure state and thus enable the king to administer the affairs of his kingdom in constant communion with the higher influences of the spiritual world.

10 When men love and help one another to the best of their power they derive the greatest pleasure from loving their fellow-men.

11 When men do not let evil qualities dwell in them and drive out those that attempt to invade their bodies, they acquire the best virtues which enable them to take heart and be successful (in their efforts); and thus they are always encouraged (*i. e.* confident of success in their efforts against evil). He who at his door gives to the pious dervishes food and water enough to supply their wants, obtains an excellent thing (in return)—supreme

command over this world and dignity in the next. When 13
 a man continues to give food and water all the while to
 (poor) people at his door, he maintains an admirable system
 for the distribution of the necessary provisions at his door.

He who spends a portion of his life in performing 14
 meritorious acts and in abstaining from sin, exalts his soul.

He who performs great and virtuous acts in this world, 15
 obtains the gift of a large army of great strength to destroy
 the enemy.

He who is hospitable towards the good and entertains 16
 (his guests) with what has been given him is regarded as
 endowed with higher gifts than the (other) good men of
 his city.

He, who by means of his authority at home preserves 17
 the sheep and goats, fire and water in his house, is by this
 excellent deed, superior to the holy men who preserve only
 the fire of Ahurmazd and the virtuous men who keep only
 the water pure.

He who loves each of these seven practices as best as 18
 he can and makes them his own, obtains for himself the
 reward of greatness equal to (the greatness of) the above-
 mentioned seven gifts conferred on the Kyanian king
 Gushtasp.

(۳۹۰) Exposition in the good religion regarding the benefit- 1
 conferrer and the evil-doer of this world.

Be it known that everything in this world has in it 2
 the principle both of the benefit-conferrer and of the harm-
 doer. Of all things (in this world) that which has nothing 3

to do with the harm-doer is related to the benefit-conferrer. For instance heat and moisture promote the growth of vegetation, and the presence of cold and dryness in the trees threatens to dry up vegetation. In the good religion four persons (or sets of persons) are mentioned as inflicting harm on the world. The first of these is (the group made up of Ahriman) of the evil religion doing harm to water, fire and to the other life-promoting-and-multiplying sources and of the men who ruin and harm the world through his influence.

5 The second is the religious teacher who imparts undesirable religious instruction and who expounds evil precepts; for it is he who instructs the priests of the evil religion in the evil practices of subverting the supremacy of God and destroying the all-wise religion.

6 The third is he who helps thieves with his wealth and destroys all the property of the Iranians, (*i. e.* the men of the good religion) which they may have received from God.

7 The fourth set is made up of the justice-destroying judges who get the better of (good) judges of the world by their wrong judgments and who are the patrons of those that render the world desolate and deliberately offer evil help to the government (*i. e.* lead the government astray).

8 Again, there are four persons who confer ease (*i. e.* happiness) on the world. The first is he who, to continue the state of happiness, keeps the fire, water and the other life-promoting sources of the world pure and unpolluted by harmful objects, in accordance with the requirements of the good religion and takes good care of the fires and duly preserves soul-possessing objects; so that his descendants in the midst of wise

men, lead a glorious, healthy, successful and holy life and to a certain extent ameliorate (the world)..

The second is the teacher who imparts desirable instruction in the faith to the seeker after religious knowledge and commandments and protects the all-wise religion from the sinful harm done by the priests of the evil religion. And hence people conduct themselves aright by the precepts of the true religion and the government acquires lustre and the world becomes graceful. 9

The third is the wealthy man who spreads greatness, peace and generosity (in the world), (by whom) the world is exalted, men reformed and made to shed lustre (on their race) and (through whom) people of the world live contented and the Yazads are pleased. 10

Fourthly: Justice is impaired by the success of corrupt, false and evil judges and justice is adorned by the successes of good and impartial judges. Owing to these virtues (of the judges) people live prosperously and well and without fear; they are protected and they multiply, and the pillars of the state are strengthened. 11

(۴۹۱) Exposition in the good religion regarding good and bad qualities. 1

Be it known that good qualities are for the final life. They belong to the Yazads and every soul-possessing creature should have them. Through them the Yazads are in communion with men. Hence any thought in the mind that has no reference to the (happiness of the) soul in the final life should be abandoned. 2

3 Deeds which procure the final life to virtuous men are
 (done) through the understanding. The thought of obe-
 4 dience to God is for obtaining the strength of the final life ;
 5 and the final life is (obtained) through thought of obedience
 6 to God. One is qualified for the final life by carefully
 7 living a virtuous life and carefully living a virtuous life is
 8 for obtaining the final life. A contented final life is
 9 through industry (in good deeds) and industry is for a con-
 10 tented final life. To obtain the next life by virtuous
 11 movements (actions) is through the power of endurance
 12 (*i. e.* enduring the ills that befall man) and the power of
 13 endurance is for doing virtuous deeds.

8 The final life for deliverance (from hell) is through
 virtuous deeds and virtuous deeds are for deliverance of the
 9 final life from hell. The final life is (obtained) through
 10 ready and willing obedience to God and ready and willing
 11 obedience to God is for the final life.

10 An exalted final life is through charity and charity is
 11 for an exalted final life. The constant study for acquiring
 a knowledge of the final life is through the presiding influ-
 12 ence of patience and patience presides (in man) for
 13 acquiring a knowledge of the final life and performing
 14 religious deeds.

12 The final life is through an acceptance of the pre-
 cepts of religion. So also the final life is (obtained)
 through acquiescing in the precepts of religion with an
 13 exalted faith. The final life is through an intelligent love
 14 of deeds that have the final life for their end. So also the
 final life is for honour. The final life is through living a
 sinless life and a striving after righteousness leads on to
 holiness for the final life. All the other good qualities

(necessary) for the final life abide in men owing to the excellent nature of his soul.

The harmful qualities are owing to the frequent influences of the sinful (Ganāmīnō). Every evil quality is through the abode of that sinful one (in man). He who is without the knowledge of religion, has in him foolish vanity instead of wisdom and evil nature instead of honesty, the thought of the spiteful (Ganāmīnō) instead of obedience to God, thoughts of wrathfulness instead of a contemplation of the supreme power (of the next world) and evil thought instead of worthiness. (He is given to) slander instead of to praise; to be idle instead of being contented; to be grasping instead of being industrious;* to be vicious instead of being virtuous; to be thievish instead of being helpful for good; to be a rogue instead of being a pious man; to sin instead of leading a moral life; to turn a deaf ear to virtuous talk instead of feeding on virtuous thoughts; to fall into disgrace instead of being obedient to God; to be miserly instead of being generous; to be diminishing instead of augmenting; to be perverse and evil instead of constantly studying the all-wise religion; to go without a knowledge of religion instead of cultivating the understanding; to live selfishly instead of loving religion and (living) in conformity with reason; to practise magic and deceit instead of performing reasonable actions. He has impudence instead of modesty; poverty instead of competency; the best (i. e. shameless) faithlessness instead of obedience; ungratefulness instead of faithfulness; the obstructing of righteousness instead of living without sin; 15

* The epithets in this and the preceding clause seem to have been interchanged (to be idle instead of being industrious; to be grasping instead of being contented).

destroying righteousness instead of practising it. Besides these he has other evil qualities of the sinful instead of good qualities.

- 1 . (२१२) Exposition in the good religion regarding the things the object of which is inferred (from their observed qualities) after creation and regarding the things which are known by the purposes for which they were created.
-

- 2 Be it known that what is not visible in a thing to the eyes of man is its life. Wise men have known in more
 3 ways than one the why and the wherefore of man's life. Just as the wise God exists through His wisdom so unworthiness in the life of man is due to the influence of Ahriman over him. The self-existence of the Creator Ahurmazd is apparent from the existence of innumerable human beings and this also reveals the power of the Creator and His wisdom. The existence of the creation, man, shows the sovereignty of God (over man.) He can regulate His creation (as occasion requires) according to His wishes. He alone has created the universe and this fact enables us to infer many of His attributes. There are many reasons, which the wise know, why man cannot know God (as He really is). The existence of the evil-minded is through evil nature and such evil nature shows itself through various causes. One of these causes is that originally a good creation he (subsequently) became evil; moreover, being uneasy through want, he has

not the power to repress his ambitious spirit. And not a single one of his creations is pure but will continue to be like him.

Among those who proceed from the source of Wisdom 4
and those who proceed from the source of evil, (the former)
are in inward communion with the Yazads and are as it
were their equals and those who proceed from the power of
destruction are not like the former in communion with the
Yazads but are in communion with the evil source (from
which they proceed) and are as it were his partners.

The priests who are of the source of the one God are 5
always honoured because of their religion. Hence they
should abstain from the religion which is manifestly false
and should always cleave to the religion which pertains to
the soul and become its partners (votaries).

(२१२) Exposition in the good religion regarding the source 1
and fruit of the happiness and misery of mankind.

Be it known that animate human beings and other 2
good creations are happy through thoughts of virtue and
are miserable through thoughts of vice. He who conducts
himself (in this world) with some degree of virtue does so
for his happiness and he who conducts himself with vice
does so for his misery. The source of happiness to the 3
virtuous is wisdom, and that of misery to the vicious is
evil intellect. The wisdom which reigns over man makes 4
for virtue and its source is the All-wise (God) and the origin
of this wisdom is in the Creator Ahurmazd.

5 The evil intellect reigning over man makes for vice and its source is the evil-minded Ganāmīnō and this source is not for him who is virtuous, for (the virtuous man) is pure and without the evil mind. The work of the vicious can never be done by the virtuous. The fruit of virtue is happiness and by it (man) acquires power for good. The vicious man reaps misery and becomes sinful in course of time. He who is a (good) man benefits mankind and the good creation. And misery the fruit of vice destroys happiness the fruit of virtue and harms mankind and other good creation. Through virtue man is obedient to God and has power for good and suffers misery through vice. It is for the good times of the Frashōkērētē that mankind have to live in purity as regards men and the good creation.

6 Those who are priests cannot live without the religious source of the One (God) for (otherwise) their religion which is full of virtuous wisdom would be said to be united to the vicious evil intellect. The religion of vice which proceeds from the evil-minded source cannot be called a religion of virtue and is called the Demon-presided religion.

1 (३१५) Exposition in the good religion regarding the men who have a middling rank among those who are the most exalted and regarding those who have a middling rank among those who are the lowest among mankind.

2 Be it known that the class of men who are under the protection of the Amésháspands have wisdom of a very

superior order and the class of men who are far away from (their) protection are inferior to the sagacity-possessing sheep and goats. And the man between these two classes, who is endowed with godly wisdom of the highest order, has excellent knowledge of virtue and shines out (in the world) through natural wit improved by culture. And through his (culture and innate intelligence) he advances in moral development as a servant of God among men and reaches an exalted position by means of the wisdom of the Amésháspands entering into him.

Among mankind the lowest is one who does not cultivate and add to his innate understanding by learning acquired from a knowledge—imparting teacher. Unless such a man reforms his heart and conscience, his propensities are very disgraceful and he is among men like sheep and goats devoid of sense and understanding. 3

(११०) Exposition in the good religion regarding the man of great, middling, inferior and no value and the man desolating prosperity. 1

Be it known that he who has the best knowledge of religion and who sings the Gathas and instructs (the people) most fully in the Mazdayasnān faith is a (man) of great value.* 2

* This is applicable to Zoroaster and other divinely inspired leaders of the faith like Arda Viraf, Adarbad Maraspand &c.

- 3 He who is of the good religion, has great sense and sings the Gathas and instructs the people ordinarily in the Mazdayasnān faith is a man of middling value.*
- 4 He who reforms his moral nature, has innate intelligence, sings the Gathas and instructs the people somewhat in the Mazdayasnān faith is of less value.†
- 5 Of no value at all is he who, though innately good and possessing sense enough for the good religion, is duped and rendered impure by the dark expositions of the priests of the evil religion and helps the specious (*i.e.* seeming noble) thoughts of the wicked priests with the evil education he has received from the priests of the evil religion.‡
- 6 He turns prosperity into a desolate waste who, being duped by the priests of the evil religion, has imbibed their instructions and does harm to the followers of the Mazdayasnān faith. Such a hellish man must be slain for he is as deceitful as the priest of the evil religion and is as guilty as those who are guilty of mortal sin. (Such a man) never entertains higher thoughts.

- 1 (३११) Exposition in the good religion regarding substances not liable to change in this finite time and substances which do so change.

- 2 Be it known that the man who in this finite time conforms to the will of Ahurmazd and lives secure from

* This is applicable to the learned and religious dasturs and ervads and behdins who impart religious instruction to the people of their community.

† This applies to pious mobeds (priests) and behdins (laymen).

‡ This applies to those Zoroastrians who on the pretext of reform introduce practices and customs from other religions which are not in consonance with the spirit of the Zoroastrian faith.

calamities never alters his original state. In this world 3
 men are born in an environment of evil. Those of this
 world who are of the good religion continue to live in
 this world prosperously through goodness and those who are
 of the evil religion live on in evil. By meritorious acts
 (pleasing to) the good Creator, unto whom be all praise,
 (man) obtains due reward; he suffers punishment by
 committing sins which pertain to the hateful evil one
i.e. (Ganāmīnō). Just as other things change in course of
 time and (just as) the affairs of the world are being carried
 on in various ways, so also the body (of man) changes
 from infancy to youth, youth to old age, ignorance to
 knowledge, evil to goodness, and from impiety to holiness.
 Those substances which ought not to change can never- 4
 theless change by endeavours after such change. For
 instance, the moon turns in various ways (*i.e.* has
 various phases) according to its age, as it passes from the
 crescent to the half-moon and from that again to the full
 moon. Golden ages pass on into silver times, and the silver
 age passes on into the steel age, and the steel into the iron
 age; so then a good deal of change must come over the
 state of the Iranians (*i.e.* the Mazdyasnān Zoroastrians).
 And men as well as other animals will pass in this period
 from their original state in this world into a state of
 nonexistence.*

The religion of those priests whose principle it is to 5
 turn the souls of the religiously inclined from zeal for
 righteousness into a craving after evil is really evil, for
 through perverted vision of the good faith they turn a man

* The particulars regarding the phases of the moon are mentioned in
 the Mah Niyash and those about the different ages in the Behman Yasht.

away from yearning after it. They repent when they see their evil wish of to-day in its proper light tomorrow.

- 1 (191v) Description according to the scriptures of the good faith, respectively of men who through power to see (*i. e.* being endowed with intelligence) improve and elevate themselves and of men who through evil power (*i. e.* evil intelligence) lower themselves and render themselves miserable among law-abiding people.
-

- 2 Be it known that man has the power to see through his innate intelligence and this innate intelligence is the eye of the soul. The melioration of the eye is through the influence of Vōhuman over his conscience. Its position and rank are increased by listening to the wise precepts of religion and diminished by refraining from listening to the wise precepts of religion.

- 3-4 Man has the strength of the stolen (*i. e.* false) wisdom through the tyrannous influence of Akoman over him.

- 5-6 (The eye of intelligence is of three kinds). One of these

- 7 is open in all possible ways, the second is more open and the third is half open. And on this principle men are

- 8 divided into the five following classes. One is with fully

- 9 open eyes, the second with eyes more open (than what

- 10 they were before), the third with half open eyes, the

- 11-12 fourth with eyes considerably shut, and the fifth with eyes completely closed.

- 13 The man with fully open eyes is so through the abode of Vōhuman in his conscience. And man is rendered miserable through Akoman reigning in his conscience.

- 14 By (a knowledge of) the precepts of religion man is

dignified with the wisdom of religion and this dignity 15
 confers superior wisdom, foresight and spiritual knowledge.
 The eyes of intelligence are more open (than what they 16
 were before) when the man allows the overpowering light
 of Vohuman to fall on the conscience after having removed
 from it all thought of the dark Akoman and when he is in
 touch with the precepts of the all-wise religion through the
 force of his understanding (*i. e.* when he recites the Avesta.)
 The dignity (enjoyed by such man) confers knowledge of 17
 life, superior rank and supreme glory.

The eye of intelligence is half open by the man mak- 18
 ing the dim light of Vohuman in the conscience shine more
 brightly and by removing the clouded (*i. e.* dark) thought
 of Akoman which is spread over the conscience.

(Man) has middling knowledge concerning the faith 19
 by being in touch with the precepts of that faith (*i. e.*
 by reciting the Avesta). This dignity confers knowledge
 of life and of faith.

The eye of intelligence is considerably shut by the 20
 light of Vohuman in the conscience being weaker and the
 cloud of the thought of Akoman being more thickly over-
 spread therein and (it is considerably shut) through a most
 superficial study of the all-wise precepts of religion. (A 21
 man in) this position leads men astray in this world.

The eye of intelligence is completely closed by the 22
 dim light of Vohuman in (the man's) conscience passing
 away altogether and by the thought of the pain-inflicting
 Akoman being completely blended with the conscience and
 (it is also completely closed) by not reciting the wise words of the
 faith. This state harms his life, drags it through the mire, 23

inflicts pain and suffering, causes damage and clouds the understanding.

1 (२१८) Exposition in the good religion regarding the various sorts of kings of the world.

2 Be it known that the kings of the world are of the
3 following four sorts. Of which one is said to be a reforming
king, the second a hopeful king, the third is always dreading
(evil) and the fourth is ill at ease. The following are the par-
4 ticulars regarding these. The reforming king has an insight
into the evil times of the subjects and is anxious to
concert remedial measures before his subjects are ruined.

5 The hopeful king understands full well his evil times
and hopes to change the bad times into good by his wisdom.
6 The king who is always dreading is of evil intelligence and
through his evil intelligence, being constantly in dread of
(coming) evil even in the midst of prosperity, becomes
7 miserable. The king, who is ill at ease, is of evil intelligence
and during his reign does not attempt to nip evil times in
the bud.

1 (२१९) Exposition in the good religion regarding the fact
that Ahurmazd is the Creator of men in this
world in order that they may do deeds for the
reformation of the spiritual world and that the
Blemish-giver (Ganāmīnō) instigates men to do
deeds of harm in both the worlds.

2 Be it known that God has created men in this world
for the purpose of performing deeds which may shed
lustre on (his) soul. Again, man is endowed with life

(in this world) because he has also been given human wisdom (*i. e.* wisdom which differentiates him from the brute creation). In order to realize the desires of the soul 3 the material body must be nourished and meritorious acts inspired by divine wisdom must be performed. For the thought of its (*i. e.* the soul's) existence should present itself to (men) in the affairs of both the worlds.

The Blemish-giver (Ahriman) makes men perform 4 through greed injurious and harmful deeds in both the worlds. Hence (men) suffer a miserable death, acquire 5 an evil intelligence and become vicious, ignorant of religion, greedy, immoderate in desires and perverse in thought. Such men lead a life in communion with Ahri-man and by their Demon-and-Druja-like deeds make men polluted and of evil appearance. For greedy desires shut men out from the benefits of heaven by impelling them to dishonest (*i. e.* evil) deeds of the soul. The man who so acts in this world as to do harm to himself in the spiritual world and risk his soul in both the worlds and who leads a life of the body (*i. e.* a sensual life) becomes sinful through the influence of the evil (Ganāminō.) His it is of set purpose, to wrangle in the interest of vice without the knowledge of religion, to sin through evil intelligence, to sham righteousness and to render himself unfit for the dual work of moral advancement for the next world and deliverance of the soul (from hell.) Hence he suffers misery in the next world, does harm to his soul and suffers pain in hell through (indulgence of) perverse desires (in this world).

Contentment beats down greed (for contentment) 6 suppresses the desire which plunders the soul (of its good qualities) to render it greedy and ungrateful. The good-

thought-power drives out the evil-thought-power. This good-thought-power asserts its sway over the conscience of man by suppressing the evil-thought-power which plunders (the soul of its) godly desires and renders it ungrateful.

7 The man who is by nature wise keeps off greed from the wishes of the soul (the companion and chief) of the wise Rawan, through contentment.

8 (Man), by being the constant friend of the good-thought-power keeps off the evil-thought-power which makes the heart and conscience of man inactive (for meritorious actions.) And it (*i.e.* the good-thought-power) impels man through the heart and conscience to deeds conformable to the just and moderate desires of the soul and nourishes his body.

9 By contentment in the heart, the knowledge of meritorious actions enters into man's desires. And such a man performs religious deeds through desire, thought and word. And he is zealous to nourish the body and to perform meritorious actions full of the wisdom of the faith. He does acts which may cover him with glory in the next world, recites the appropriate portions of the Avesta to bring his soul into a state of happiness, obtains deliverance from hell and rejoices.

10 Again, man should drive out from the desires of the soul indolence, unintelligent education, laziness and evil knowledge about thieving which all are due to the influence of the high-way men (*i.e.* the Demons and Drujas). Man becomes vicious through greed and through the domineering desire of worldly greed becomes like a dishonest Frëhbut and through the force of the evil intellect becomes

like a vicious sinful person without the knowledge of religion. And (man) through the evil intellect becomes pugnacious and prone to inflicting pain. When a desire to inflict pain enters into man, he commits sin and becomes guilty through that evil desire. And such a man becomes dishonest and full of blemishes in this world. Man becomes qualified for (putting on the garment) and ornament of the spiritual world by fixing his heart on religion. And in this way he protects his body and soul from all harm, grief and injury.

(***) Exposition in the good religion regarding the know- 1
ledge concerning wisdom and evil intelligence, the
adornment of the same, their origin and gift, their
promises (to man)—their improvement and augmen-
tation and the dignity of wisdom and the dreariness
of the evil intellect.

Be it known that wisdom resides in him who is on the 2
side of the soul and who keeps the eyes of his soul open for
the purpose of accurately examining the actions of the
body.

The adornment of wisdom is due to the control of 3
the wise man over his desires for the improvement of
religion and for the promotion of good qualities in men,
such as, righteousness, piety and virtuous fame ; (the adorn-
ment of wisdom) is also due to his being the means of
spreading purity in the world.

God's own wisdom is the source of all wisdom and 4
God Himself endows His creation with wisdom. God ac- 5
knowledges His creation as His own because of the presence
of His strength in the creation. The good Vohuman 6
improves this creation (to render it fit) for the spiritual

- 7 world and endows it with foresight thereof. Wisdom is so spread everywhere in this world that the wise and religious man renders himself exalted through his wisdom.
- 8 There is a certain amount of intelligence in luminous objects (*i. e.* the sun, moon and stars) owing to the bright Yazads. He who is truthful becomes of the most exalted kind through the knowledge of truth derived from truthful men. In the same way man becomes charitable, patient and possessed of other good qualities.
- 9 Again, evil intellect is due to the man who taking the side of his soul yet keeps the eyes of his soul shut against the actions relating to the soul; just as darkness is due to the man who taking the side of darkness shuts the eyes of his body against seeing things.
- 10 The adornment of the evil intellect is due to vice, evil qualities, sin, impiety, evil fame controlling the heart and conscience of the evil-minded man and also to his being the means of harming the virtue of the world.
- 11 The evil-minded (*Ganāmīnō*) is the source of the evil intellect. The evil-minded (*Ganāmīnō*) hopes to influence the creation of God. The man who has in him the evil intellect (of *Ganāmīnō*) comes in the way of the (good) promptings of his soul. Such a man exercises a miserable control over his desires owing to his evil intellect and through the force of the evil invisible power in him he developes and perfects himself (in sin). And through him suffering so spreads everywhere that people become polluted through the evil qualities of his evil intellect and move about in the world like (so many) Demons and *Drujas*.

The religion of the priests, who, guided by their evil 12
 intellect devoid of all wisdom, (to all outward appearance)
 act among men as the servants of God, is only in
 appearance the all-wise religion of God. This (religion)
 through the evil intellect depopulates the world, ruins
 and destroys mankind. And such a priest is as it were
 the agent of the evil-minded (Ahriman) to do his work
 among men and harms mankind and the world. Such
 a religion, owing to the evil intellect, renders man-
 kind miserable and makes them suffer pain in both the
 worlds. Hence he who is wise will not acquire the evil
 intellect, but by conducting himself with wisdom among
 men will render them prosperous and earn their gratitude.

When some (from among these priests) assert that the 13
 understanding in men is from the evil-minded and that it
 is he the evil-minded who has made men (they fail to give
 due consideration to the fact) that it is not possible for the
 evil intellect to reside in the man of God nor for the com-
 mandments of the evil religion to have the wisdom of God.
 When man cannot create the soul within him, how can
 God render the body lifeless (before its allotted time) and
 how can such an act be called just?

He who is born in this religion (of Ganāmīnō) 14
 is not fit to be a man. How can the Druj-influenced man
 work for God? How can the unseeing blind man become
 fit for obtaining deliverance? If that unseeing blind
 man could be called the companion of the Yazads on account
 of his evil deeds, the evil-minded (Ganāmīnō) would
 have as powerful a sight as that of the Yazads and irrel-
 igious men would have the gift of (spiritual) vision. Whence
 it would follow that eyes to see would be due to both

these powers, that is to say, to wisdom as well as to the evil intellect in men.

- 15 The work done through the agency of the evil intellect in men is not from God. The work thus done (through the evil intellect) is not for the soul; the reason whereof is that the work for the soul is (done) through the
- 16 strength of the divine wisdom in men. Religious work is done by piety and virtue and not by the blemish-disclosing evil intellect. For just as the agent for good wisdom in men (*i. e.* Vohuman) does the work relating to its source (*i. e.* God) so also the source of the blemish-giving faculty in man is the evil-minded (Akoman) (residing) in men. The Yazad who is the dispenser of the power of wisdom in men instructs him everywhere in the Mazdayasnān religion, which religion is (derived from) the innate intelligence of
- 17 the wise Spenāmīnō. And the power in men which induces a love for the evil intellect gives everywhere instruction in the religion of the demons and is derived from the
- 18 evil-minded (Ganāmīnō). Men who are on the side of God, the invisible multiplier of mankind, are righteous in thought, word and deed, and are grateful unto God. And the Supreme God who keeps them in a prosperous condition gives them their due reward for their actions.
- 19 Those who are sinful in thought, word and deed are not grateful unto God; they render themselves liable to punishment by doing (evil) deeds of the body, and thus they are adjudged to be without their source (*i. e.* separated from their Creator).

Again, these priests say it is God who has implanted in men the strength of the evil-minded one. If so, how

could God have ordained that those who sin in thought, word and deed should suffer punishment and pain on that account and be rendered miserable? And further, how could it have been ordained that the man doing meritorious deeds for God should be richly recompensed by the presiding wise Yazads who are grateful unto God and who keep the righteous man in a prosperous condition.

- (*•1) Exposition in the good religion regarding the fact that 1
the man influenced by the Druj conducts himself
like the Druj.
-

Be it known that the Druj makes the man in touch 2
with him endeavour to act like himself (*i.e.* the Druj).
The soul of man is bright and the vesture of this soul is its
power-endowed body. The sheep and goats and other crea-
tions of this world are not made like man. The invisible
spiritual power (in men) helps to keep men away from all
contact with the Druj. The man who loves the Druj is made
full of blemish by (the Druj.) The invisible power (of
the Yazads) crushes the power, which is capable of render-
ing man lifeless, before this latter (power) has time to reach
him and so this life-taking power cannot injure (the man)
in any way. And the best and most acceptable testimony
of this is that no evil power can deal death to any man
while alive. Moreover the active influence of the angelic
powers is capable of removing from man the movements of
the strength of the pain-inflicting Druj. (By this influence
again) the soul does not suffer from illness and in the
absence of the fetters of the Druj it cannot be imprisoned
(*i.e.* cannot suffer in hell when it has committed no sin).

It is owing to the Yazads that the souls of all men are immortal. Likewise, there being in man the power of the Yazads which can keep off the Druj from his body, he does not suffer—nay, the Yazads improve man and keep him away from the miseries of both the worlds. And by constant companionship with them man continues to be in communion with the source—(Spenāmīnō). Reformed by the Yazads, man devises excellent measures and attains to high dignity, preserves himself from the profitless movements (*i. e.* influence) of the Druj within him, and by conducting himself without misery and without folly drives off the Druj by the aid of his Yazad-given manliness. By freeing himself from the Druj, man enjoys himself in the other world in an abode of supreme felicity.

- 3 He, who for his benefit keeps himself aloof from the misery and foolish toil of the Druj and from all contact with the Druj, drives out the Druj from him. And by acting with the strength of the Druj man becomes a prisoner in the mean and painful abode of the Druj. It is stated in the good religion that man will be led astray down to the Frashōkērētē by the Druj of hell (Ganāmīnō) and at that time the blemish giver (Ahriman) will be driven away (from among mankind) and the people of the world will (then) acquire the divinely strong, religious power. Those who are delivered from hell will obtain greatness (from the pious) and the imprisoned will be let out of hell. The different powers of the soul which had been separated from the material body will, through the help of the Yazads, unite with the body (at the time of the day of Judgment) and their separation will pass into unity. The invisible soul will (at that time) be given the powerful vesture of its

body and everyone will live in perfect enjoyment with dignity and comfort.

(१०२) Exposition in the good religion regarding the two 1
kinds of instruction given to mankind by Spenāmīnō
concerning his strength.

Be it known that the instruction regarding divine 2
wisdom given to man by Spenāmīnō is of two kinds. One
is concerning foresight, the other is regarding the attain-
ment of high dignity. That about foresight deals with the 3
obtaining of the final victory of mankind and improving
all the creation with virtue at the epoch of the Tanepashin,
for the purpose of driving away the blemish-giving Druj
with strenuous efforts. And that about the attainment of
high dignity deals with the multiplication and continuation
of mankind in the world for increasing the strength of the
last Reformation.*

The religion of the priests, which sets people wrangling 4
among themselves, which makes them miserable, sick and
permanently injured and makes them expiate their sins in
hell, exists for making innumerable men prisoners (in hell)
and for destroying the world. Because what they regard as
religion is not only devoid of all instruction concerning
foresight and the attainment of high dignity but it
even imparts the evil knowledge of reducing the human
species. What is called the good religion is always full

*According to the Zoroastrian religion the age of marriage for both males and females is fixed at 15 but at present our young men in hopes of getting rich dowries very seldom act up to this precept of early marriage.

of goodness and devoid of all the vices of the demons and it alone is called the superior (religion).

1. (१०२) Exposition in the good religion regarding the fact that light and darkness do not change places without one of them going away, do not mingle with each other in this world and never shine (i. e. appear) together.
-

2. Be it known that shining and dark substances exist apart and do not mix with each other. Objects in this world are visible on account of light-giving luminous substances (i. e. the sun, moon and fire). Light springing all of a sudden from fire, there is no mixture of smoke in it. The smoke is for the light of the fire of the blemish-giver (i. e. the fire of hell). Again, the smoke is the indication of fire. Again, fire is as it were an indication of heaven and of hell. That light of it which is of good mien, of the early morn and full of heat, which nourishes and gladdens the creation belongs to heaven. And the fire of hell, the light whereof is mingled with smoke, whose stink is of dreadful punishment and the reduction and sufferings of mankind, belongs to the blemish-giver Ahriman, and the heat of this fire which hurts and injures and consumes sinners belongs to hell.

3. There are priests who madly institute a comparison between what is said to be the fire of hell and the light of Heaven which exalts the creation, sheds a delightful radiance, and augments and gladdens the creation and who apply all the particulars of (the heavenly light) to the heat of

the fire of hell. But how can the particulars regarding heaven be made applicable to hell?

(१०१६) Exposition in the good religion regarding (men) who 1
are like unto the Yazds and the demons.

Be it known that among men known in enumeration 2
and understanding to belong to the Yazads and to the
Demons, the Athornans free from (the contamination of)
the priests of the evil religion, the Athrestars free from
(the evil influence) of the kings and warriors of the evil
religion, the Zoroastrian agriculturists separate from
(*i. e.* who have nothing to do with) the miserly farmers and
the good traders who are separate from (*i. e.* free of) evil
practices, are those who work for the Yazads.

The sinful Athornans rendered polluted by evil priests, 3
sinful kings and warriors polluted by evil kings and
warriors, sinful farmers polluted by penurious farmers and
sinful traders polluted by their own evil practices work for
the demons.

In enumeration, the good-shadowed (*i. e.* divinely 4
gifted) governor, the impartial judge, the pious man, the
charitable man, the man who looks with favour on religion
and the contented man enjoy honour among the creations
through their generosity, and hate impure men.

The prosperous wealthy man is one whose thoughts 5
are those of a servant of God, who conducts himself in all
actions as such (servant), who is charitable to those in
distress, who tells the truth despite temptations to the con-
trary, and who is in his good times grateful unto God.

6 The vindictive magistrate delivering wrong judgments, the wealthy man miserable and discontented despite his wealth, the man who strengthens the evil misers, the man who hates men devoid of greed, the man who helps the wealthy irreligious men to augment their wealth, the man who takes delight in slander and the man who nurses his revenge and when in power wreaks his vengeance are men like unto the Demons and the Drujas.

7 The men free from any the slightest influence of the Demons, are holy like unto the pure Yazads, nay, they have some of the wisdom and the good qualities of the Yazads. The men who have something of evil intellect and other evil qualities are like unto the Demons.

8 The religion of the priests who resemble the source whence the Demons proceed is akin to that source of evil intellect; hence those who follow that religion are on account of their evil intellect surely said to be like unto the Demons.

1 (१०७) Exposition in the good religion regarding the obtaining by man of superior wisdom and knowledge.

2 Be it known that man obtains wisdom and knowledge
3 in the four following ways. One :—For a man who has the
4 intelligence of the soul to come under divine influence, is
5 through the Creator. Two :—The man who spreads the
6 knowledge of the scriptures does so through the intelligence
of the soul. Three :—Through the words of the wisdom of
the soul (*i. e.* through intelligent prayers) the descendants
who are closely related to religion (*i. e.* the descendants of
the religious man) (obtain) glory. Four :—The Ameshas-

pand Vohuman who resides in the conscience of man helps
and feeds these three (sources of wisdom). He who has 7
the wisdom of the soul gives good instruction in (the attri-
butes of) God and through knowledge of the good re-
ligion increases the most excellent wisdom of the soul.

Through the words of the wisdom of the soul (*i. e.* 8
through intelligent prayers) the good-thought-power presides
over the conscience of (men) who are enabled to continue
their family and obtain prominence in a variety of ways.
They have the knowledge of driving out the invisible Druja
from them and by their superior wisdom and knowledge
and by making the goodness of both worlds their own they
enjoy honour among the leaders (of men).

(२०५) Exposition in the good religion regarding the various 1
kinds of kings.

Be it known that kings of different times and 2
different manners are of the following eight kinds. Of
these four are of the praiseworthy and four of the blame-
worthy degree.

Of the four praiseworthy kings, one is possessed of fore- 3
sight; the second is the protector of all; the third is a great
protector and the fourth is the protector of the soul. The 4
king possessed of foresight has the strength of the all-
wise Ahurmazd and has an insight into his times. The 5
king, who is the protector of all, strengthens his govern-
ment by curbing his wrath. And thereby such a king
changes for the better the things which tend to destroy
and ruin his subjects. The king who is conversant with 6
the powers of the soul,* takes great care of his subjects in

times of distress ; he keeps his sway firm and stable with the aid of the powers of wisdom as well as with his foresight of the soul ; whereby, his subjects are zealous (in
 7 their devotion to him). The king, who by means of the wisdom relating to the soul keeps those who are possessed of a like wisdom full of zeal, turns distressful times into good times and introduces thoroughly satisfactory reforms into his administration.

8 The king, who is possessed of foresight, every way protects the evil-minded fools (among his subjects) in mean (bad) times and takes care of these through his foresight by rendering all possible help that might change their times into good times ; under the sway of such a king his subjects are full of hopes.

9 Again, the king, who is full of confidence and zeal on account of his good times and his foresight of the soul, makes his government durable through his wisdom and through reforms in the administration.

10 The king who has spiritual foresight protects the soul against the evil powers of the mind and against distressful times. Thus he adopts the title of the far-seeing king and by the help of his zealous subjects his authority continues (unshaken). The king who studies the happiness of
 11 his subjects converts by his foresight his (mental) powers into wisdom, his (evil) times into good times and his government into a well-reformed (administration).

12 Four (kinds of kings) deserve scandal and slander (*i. e.* are to be condemned) in the matter of governing the
 13 people: Of these one does not protect his subjects at all
 14 and frequently harms them. The second protects them

feebly and does not harm them much. The third is devoid of 15
 religious faith and frequently brings misery on his subjects.
 The fourth ceases to care for the soul and harms it. 16

Among these, the king who has no spiritual foresight 17
 has the strength of the evil intellect, does not protect his
 subjects in evil times and soon brings ruin on his govern-
 ment and his supporters.

The subjects of the cowardly king are in dread. 18
 Through want of spiritual foresight he becomes evil-
 minded. His times are evil times and through unrest his
 government soon becomes liable to ruin.

The king who is wanting in spiritual foresight but is 19
 possessed of wisdom takes all possible care of the afflicted
 in times of distress. The government (of the king) who
 protects his subjects but feebly is, on account of his wisdom,
 moderately strong in the matter of inflicting harm (*i. e.* does
 not harm as much as it otherwise would). And such a
 king owing to his want of foresight both spiritual and as
 regards times of distress is very much in dread of his
 subjects. Hence such a king ought to avert from himself
 his foresight-wanting-understanding, the dangerous times
 (which such understanding may bring about) and the per-
 verted understanding of that evil-minded (*Ganāmīnō*).
 In like manner it behoves him to reform his government
 which does not protect the people and is guided by evil
 servants (*i. e.* advisers).

The king lacking spiritual foresight is of the under- 20
 standing of the evil-minded (*Ganāmīnō*) and does not
 protect his subjects (being guided) by the ruinous (counsels)
 of his evil servants (*i. e.* advisers); nor does he strongly
 protect his subject in evil times but soon brings misery on

them. Although in bad times he ought at once to change his evil intellect he, wanting as he is in foresight, does not understand in what way he can readily alter distressful times (into good times); hence his subjects are in great
 21 fear lest ruin should overtake his government. The king devoid of spiritual foresight is very much afraid lest owing to his evil intellect he might not be able to convert distressful times (into good times), and the harm done to his unhappy government (into something advantageous).

22 The king who is wanting in spiritual foresight but is possessed of wisdom, having an insight into his times, leaves off the foresight-wanting-strength which brings harm on his government (by the help of) the superior strength of his wisdom in order to save his soul from harm. And such a king anxious for (the welfare of) his subjects prays for such good times as might conduce to the security of his government. And thereby that evil intellect of his turns into spiritual foresight and the evil times change (into good times). And his government which is full of unrest and in danger of ruin is also changed.

-
- 1 (५०५) Exposition in the good religion regarding the epoch of the pain-inflicting efforts of the Druja (Ganāmīnō) and his final disappearance from among the creation of Spenāmīnō.

-
- 2 Be it known that it is stated in the good religion that the Druja (Ganāmīnō) before knowing the limit of time (i.e. being unaware of the hour of his defeat), despising the

Creator and the powers (presiding over) His creation (i.e. the Yazads and the Ameshaspands) and thinking wrongly about himself (i.e. impelled by his false pride), fought against the omnipotent Creator and His creation to render the latter lifeless. The omniscient Creator knew him (in his true colours) and to overcome him completely (and make him realize his weakness) fixed a limit for the fight and allowed him during that time to continue his experiment of fighting with his false strength (against the creation.) The termination of this limit (was marked by) the course of the sun in the sky and by the completion of a (certain number) of the sun's revolutions. The defeat of the Druja (Ganāmīnō) depends upon the frequent stoppages of the sun in its course. And it was owing to the sun frequently stopping in its course that the harm-inflicting Druja was worsted in his first harm-inflicting battle (with God). In the commencement, at the end of seventy days and nights, the Druja was defeated in the battle (between the Yazads and the demons) by the strength of the Creator, and on this occasion the sun had stopped in its heavenly course. 3

Secondly, just before the commencement of the ascendancy of Zoroaster there was again a battle (between the Yazads and the demons) and this fierce battle lasted ten days and nights. At the end of the epoch of Zoroaster, will commence the epoch of Hoshedar, and Hoshedar will interrogate Ahurmazd on matters concerning the faith. On this occasion the sun will stop in its heavenly course for Ahurmazd to gain strength and the demons will be defeated in that fight. The delay caused by the sun in its course on this occasion will be before the commencement of the epoch of Hoshedar and towards the end (of that of Zoroaster); 4 5

and this fight at the end (of the epoch of Zoroaster) will be a fierce one and it will last twenty days and nights.

6. On the termination of the epoch of Zoroaster, Hoshedarmah will go into the presence of Ahurmazd to question Him regarding the faith. On this occasion the sun will stop in its house in the heavenly course and the demons will be defeated by the superior strength of the Creator and the sun will be delayed for the time in its appointed course.

7. Then just before the termination of the epoch of Hoshedarmah there will be again a very fierce battle (between the Yazads and the demons) which will last for thirty days and nights. On the termination of the epoch of Hoshedarmah the victorious Sosius will go into the presence of Ahurmazd to question Him on matters of faith. On this occasion the sun will stop in its house in the heavenly course and the demons will be completely defeated in the battle because of the superior strength of the Creator. The sun will (henceforth) gain strength in its revolution in the heavens (*i.e.* the sun will not have to stop in its course after this final victory over Ganāmīnō). And Sosius through his God-given strength will during his reign of fifty-seven years drive out all the Drujas for the amelioration of mankind. And the Druja (Ganāmīnō), his strength being completely broken and himself become useless, will throw himself into hell.

8. The stoppages of the sun in its course during all the battles with the Drujas have been mentioned above. During each (of these stoppages) the harm-inflicting battles with the Druja will cause suffering to men and the other creations of Ahurmazd.
-

(१०८) Exposition in the good religion regarding the fact that 1
 the work of the Creator regarding man which com-
 menced with the number one has been successfully
 accomplished by carrying it on to the number
 nine.

Be it known that the first work of the Creator is to 2
 bring man into existence in this world. The second is to 3
 give him a material body. The third is to cause him to 4
 move about for (his) work. The fourth is to give the 5
 necessary strength-giving principles to the human body
 for the preservation of life. The fifth is to cause growth 6
 by satisfying the desires of the senses and keeping the
 living body alive (by giving the body its due nourish-
 ment). The sixth is to bestow the necessary knowledge 7
 concerning the right use of life in the union of the body
 and the soul. The seventh is to instruct man to live 8
 without vice and to show the way for the body and soul
 of man to live together in happy union. The eighth is 9
 (to instruct man) concerning immortality—that is to say
 regarding the fact that (on the Day of Judgment) the
 Creator will make all living men immortal by means
 of the Gayodir.* The ninth is the work regarding 10
 Rapithai, that is to say, the bestowing (upon man) of
 a certain pure happiness-inducing wisdom and mind,
 the good creation of the holy God, to enable man
 to perform good deeds for the Last Day.

The priests, who are for destroying the first (of these
 nine) works of God relating to His creation, destroy His

* Gayodir. This Pehlavi word is thought to be derived from the
 Avesta. *Gayodir* or long life. And it applies to the food by which
 God will render all men immortal on the Day of Judgment.

creation by bringing sin and death (to men) through the agency of the sickness-producing, sin-giving and evil-sprung source (Ahriman) and thus they make several people hellish (*i.e.* fit for hell). Their religion exists for doing evil deeds without the least spiritual foresight, doing evil deeds for the Last (Day) and causing suffering and repentance to the people of the world. This religion is altogether different from the good religion which is said to be for meritorious deeds and which in the end is victorious.

- 1 (१०१) Exposition in the good religion as to by whom man is rendered good and full of lustre.
-

- 2 Be it known that lustre is called in Avesta Rai which means the inspiration of the faith. It also means (angelic) lustre, or in other words, strength of religion. Good is called in Avesta *𐬀𐬀𐬎𐬌* vānghū which means prosperous-glory-inducing. Glory is the result of industry and the full meaning of the word is perseverance and industry.
- 3 Rai is the invisible strength relating to the efforts at good deeds for securing immortality; and its abode in man is said to be through the spiritual power from God, called *𐬀𐬀𐬎𐬌* Ervad.
- 4 The inspiration regarding industry is for knowing all the powers conducing to industry. And this inspiration in the creation is from God and is known as Ervad. He who is glorious on account of industry becomes so through (Ervad).
- 5 These two, give birth (rise) to all other virtues. Lustre and glory are from the lustrous and glorious Creator

Ahurmazd and (through Him) shining lustre and light enter into the creation. And man falls away from this light and lustre by following the Blemish-giver. So also (Ahriman) is prevented from doing harm to the creation by the teachings of the prophets who turn men's thoughts towards the Frashōkērētē. It is stated in the good religion about Ahurmazd:—"On account of these Thy virtues, the creation will in the end turn towards Thee, and all the bodies which are conscious of immortality will become animated at the time (of the Frashōkērētē). Moreover the creation will praise the immortality bestowing worthy Yazads and will rejoice on obtaining from God a happy immortality."

The priests who by their religion lead all men to every kind of pain and suffering at the Frashōkērētē make many fit for hell. Their religion leads men to act wickedly towards the Creator and is full of evil consequences. And they call this the good religion. 6

(*1•) Exposition in the good religion regarding the priest of the good religion being the most pious and the hypocrite priest of the evil religion being the most sinful. 1

Be it known that among men it is the pious man who pleases the Creator most. That man pleases the Creator most who benefits His creation most. That man benefits the creation most who strengthens men's faith in the good God and makes them active and zealous in doing holy deeds. The priest of the good religion is 2

considered wise among men ; he keeps the Creator highly pleased and is most pious on account of his piety.

- 3 It is the sinful man who in this world distresses the Creator most. He distresses the Creator most who harms His creation most. That man harms His creation most who shakes men's faith most in His existence and who leads the people of the world to do deeds like unto those of the wicked Zohak. And the priest who is the servant of the evil religion is among the sinful men of the world the most sinful.
-

- 1 (१॥) Exposition in the good religion as to what praiseworthy thing is disadvantageous to pious people and what odious thing is advantageous to pious people.
-

- 2 Be it known that the praiseworthy (virtue) which is disadvantageous to pious people is (the virtue of) truth-telling. Concerning this it is stated (in the religion) that where there is the presence of Ganāmīnō among men, there the pious have to suffer harm by truth-telling and harm is thus done to the piety of the world.

- 3 The odious (vice) which is advantageous to pious people is (the vice of) lying. Concerning this it is stated (in the religion) that where there is the presence of Ganāmīnō among men there the noble high priests of the religion have to be liars for the benefit of the pious. And the piety of the world is polluted.
-

- (*) (12) Exposition in the good religion regarding the fact that the man who loves God most and keeps him pleased lives most happily and in great dignity in heaven and the man who is most inimical to God and grieves Him most lives in hell in a very mean and painful condition.

Be it known that the man who loves God most and 2
keeps Him pleased is destined to give the greatest dignity to his soul in heaven and to keep it happy. And he by his wisdom does meritorious deeds which give him strength (for obtaining heaven). And his wish is that like the worship-worthy Farohar (*i. e.* Zoroaster) he too had been more righteous (than he has been).

The man who is the greatest enemy of God and 3
grieves Him most keeps his soul (in hell) in a very mean and painful condition. And all the intelligence that he has is for committing sin. And his wish is that like the Turanian king Afrashiab he had sinned more (than he has).

Those things over which the Druja Ganāmīnō exercises 4
his influence cause men to suffer much. The Khoreh by which the Zoroastrian high-priests wield their authority purifies such things (*i. e.* over which Ganāmīnō has influence), and the government is all the better for this Kiani Khoreh.*

*Kiani Khoreh or the supreme authority in religious matters conferred by the state on the high priest in virtue of which he punished those who acted contrary to the precepts of the faith. The following lines show that king Jamshed of the Peshdadian dynasty claimed both spiritual and temporal authority.

- 5 The creation of Ahurmazd destroys the Blemish-giver Ahriman by the help of the Mazdyasnān religion and the Mazdyasnān religion is continued in the world through the angelic influence exercised over the Zoroastrian high-priests. The sovereignty without the power of the Kian Khoreh is hurtful to the subjects who are reduced in number. The creation of Ahurmazd destroys the Blemish-giver Ahriman by the continuance of the Mazdayasnān religion through the divinely-inspired Zoroastrian high-priests. And on this account the wishes of the Druja cannot reach the creation nor can he dwell therein.
-

- 1 (۴۱۳) Exposition in the good religion regarding the wealth most worthy of attention.
-

- 2 Be it known that the wealth most worthy of attention is (righteousness) for the obtaining of immortality. And (this wealth) is for the last exalted Reformation and for the good time for acquiring the last body (*i. e.* for the epoch of the Tanepashin). And this wealth for the last reformation induces thoughts regarding the exalted and famous bodies (*i. e.* thoughts of the righteous actions of the famous men of the past). And the thought of obtaining immortality has been given to mankind by the omnipotent Creator Ahurmazd for the Frashōkērētē.
-

هم شهر یا رو هم موبدی
روانرا هوئی روشنی ره کد

منم گفت با فرغ ایزدی
مبد اند از بد دست کوتاه کنم

ERRATA.

<i>pp.</i> 429, <i>l.</i> 7,	}	<i>for "Tanepashin" read "Tanepasin."</i>
" 436, <i>l.</i> 19,		
" 439, <i>ll.</i> 22, 25,		
" 477, <i>l.</i> 11,		
" 492, <i>l.</i> 18,		
<i>p.</i> 431, <i>l.</i> 17,		<i>for "nosks" read "nasks."</i>
" 436, <i>l.</i> 10,	}	<i>for "Yazds" read "Yazads."</i>
" 444, <i>l.</i> 6,		
" 443, <i>l.</i> 16,	}	<i>for "Ameshashpands" read "Ameshaspands."</i>
" 448, <i>ll.</i> 2, 6, 19,		
" 448, <i>l.</i> 2,		<i>for "Yazad" read Yazads,"</i>
" 479, <i>l.</i> 8,		<i>for "Athrestars" read "Artheshtârs."</i>

દીનકર્દ કેતાબનાં આઠમાં દફતરના અગત્યના લોગતાના શબ્દ કોષ.

GLOSSARY OF SELECT WORDS.

—

ફરહાદ=ફરહાદ વિ. આરામ
વગરનું, દુઃખકારક. *adj.* uncom-
fortable, disagreeable, painful.
(Av. ફરહાદ પુશી થવું, to rejoice.)

ફરહાદ=ફરહાદ ના. લોકો, આદમી-
ઓ. *n.* People, men of the
world. (Ar. فاما the common
people.)

ફરહાદ=ફરહાદ ના. કડું, પેહિ-
ચી, વારી. *n.* Armlet, wristlet.
(Pers. فرهاد a bracelet.)

ફરહાદ=ફરહાદ ના. જાત,
કુળ. *n.* Race, family, lineage.

ફરહાદ=ફરહાદ અથ-
વા ફરહાદ વિ. ખરાં મોટવાળું.
adj. Of evil or painful death
or damnation (Av. ફરહાદ, evil,
and ફરહાદ મોટ, death.)

ફરહાદ=ફરહાદ ના. સમ-
જ વગરની કેળવણી, unintelligent
learning or instruction (Av.
ફરહાદ and ફરહાદ).

ફરહાદ=ફરહાદ વિ. દુઃખ ભોગવેછે, ઇન્ન પામેછે. *v.*
Suffers pain or affliction, en-
dures distress.

ફરહાદ=ફરહાદ વિ. અહતે દર-
જાના, વખણાયલા. *adj.* Exalted,
unobscure, famous. (Pahl. ફરહાદ
not, and ફરહાદ concealed; Av. ફરહાદ.)

ફરહાદ=ફરહાદ વિ. નાલાયક
(દોષાત), અશુદ્ધ, અપ્રમાણિક. *adj.*
Dishonest, unfair. (Av. ફરહાદ.)

ફરહાદ=ફરહાદ વિ. નાલાયક
ફરહાદ ના. વગરનું થવા નહીં દેવું, કીર્તિને
નષ્ટ કરવા. *v.* To overthrow,
to defame, to deprive of pow-
er. (Pers. فراد splendour, bril-
liance.)

ફરહાદ=ફરહાદ ફરહાદ વિ. વગરનું, સીવા-
એવું. *adv.* Without, except,
excluding.

ફરહાદ=ફરહાદ વિ. દોસ્તી રાખવી, મોહબત રાખવી,
ના. દોસ્તી રાખવી, મોહબત રાખવી,

n. Friendliness, intimacy (Av. *amāta* and *amāta*; Pers. *amāta*).

amāta = *amāta* વિ. સાથે
જોડાયેલી. *adj.* Being under the
influence of.

amāta = *amāta* ના. ઉલટી
ચાલચલણ, ખુરી ચાલ, અપ્રમાણિક ચાલ.
n. perverse behaviour, evil or
immoral demeanour (Pahl. *amāta*
and *amāta* direction, way.)

amāta = *amāta* ના. તેજ, ચલકાટ.
n. Splendour; brightness. (Av. *amāta*
or *amāta* swift, bright,
or powerful.)

amāta = *amāta* ના. નહીં
ફેરફાર થનારા, કાચેમ રહેનારા, ફેરફાર
વગરના. *n.* The unchangeable,
immutable, permanent. (Av. *amāta*
not, and *amāta* to change).

amāta = *amāta* ના. બેહુદાઈવાળી વગરની (હીલચાલથી).
n. Subserviency, humility.
(Rather *amāta* - comp. Pers. *amāta*).

amāta = *amāta* ના. ઉલટી આંખે જોવું, (Pahl. *amāta* + *amāta*).

amāta = *amāta* ના. દીનની સમજ વગર રહેવું. *n.* To
lead one's life without the
knowledge of the *good reli-*
gion; to live, irreligiously.

amāta = *amāta* ના. અહડતે દરજોનો ઉપાય
કરવો. *n.* To have recourse to,
or to make use of, exalted
means. (Pahl. *amāta* and *amāta*).

amāta = *amāta* ના. આબાદ હાલતવાળી કરનાર. *n.* One
that causes prosperity and
welfare (Pers. *amāta*).

amāta = *amāta* ના. ક્રિ. અ. દસ્તુરના હોકમ વગર. *adv.*
Without the order of the high-
priest, without receiving the
priestly judgment (Av. *amāta* to
cull.)

amāta = *amāta* ના. નિયુક્તિ ધર્મી કામ કરવું, હંમેશાં
દીનનાં કામનાં મદદ કરવી. *n.* Regular
Performance of religious acts,
firm adherence to religious du-
ties. (Av. *amāta* and *amāta*).

amāta = *amāta* ના. દાલતમંદી. *n.* Wealthiness,
opulence. (Pahl. *amāta* riches.)

amāta = *amāta* વિ. લાયકનો,
ભલાં કામને લાયકનો. *n.* Fit, worthy,
qualified for religious or right-
eous deeds.

amāta = *amāta* ક્રિ. સુકરર કરવું, ફેરવવું. *inf.* To esta-
blish, to appoint, to deter-

mine (Av. *મૈન* and *મૈન*).

મૈન = *મૈન* ના. વેશીના વીચાર.
n. The thought of the oppo-
nent or enemy. (Comp. Av.
મૈન).

મૈન = *મૈન* વિ. *મૈન*,
કીર્તિવાન. n. Prosperous, glori-
ous. (Av. *મૈન* to shine.)

મૈન = *મૈન* ના. ઉંઘ. n.
Sleep (Ar. *حلم*).

9-9

મૈન = *મૈન* વિ. અધિભો; ના.
અધિભો, નામીનામ. *adj.* Blind. n.
Blindness, absence of vision.
Pers. *کور*).

મૈન = *મૈન* વિ. પુક-
સાનકારક. *adj.* Hurtful.

મૈન = *મૈન* વિ. ખર, ખરાબ, નીચ.

adj Evil, bad, low, mean.
(Pers. *کور* crooked.)

મૈન = *મૈન* ના. અધિકાર વિચારો. n. Dark thoughts.
(Pahl. *મૈન* and *મૈન*).

મૈન = *મૈન* ના. અધિકાર ખર
કીર્તિ. n. Darkness of evil glory.

5-5

મૈન = *મૈન* ના. કરનાર n. Doer.
(Av. *મૈન*).

મૈન = *મૈન* ના. કીર્તિ,
પ્રતાપ. n. Glory, splendour, glori-
ousness. (Comp. Pahl. *મૈન*).

મૈન = *મૈન* ના. *મૈન* ના.

મૈન = *મૈન* ના. The abode of
sin, the infernal region. (Av.
મૈન).

મૈન = *મૈન* rather *મૈન* =
મૈન ના. કૃતાર. n. A Potter.

(Pers. *گلار*).

5-5

મૈન = *મૈન* ના. *મૈન* ના.
કિ. પ્રતાપી થવું, પ્રકાશીત થવું. n. To
glorify, to shine forth. (Pahl.
મૈન gold.)

મૈન = *મૈન* કિ. ૧. ૩ ૫.
આહિષ્ટે, શેષ રાખિષ્ટે. v. Loves, is
inclined towards.

૯—૯

- મણિન=મણિન ના. બદનવાળી બનાવનાર. *n.* Figure-framer. (Av. *man* and *fig*).
- નન. *n.* A bodily organism.
- (Av. *man*).
- પણિન=પણિન ના. આકાર ના. *n.* To plunder, to pillage, to seize.

૧૦—૧૦

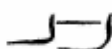
- ફૂડ=ફૂડ ના. ખારક *n.* ને લગતું કામ કરવું, ખરું કામ કરવું. *n.* Dimoniacal or wicked deed. (Av. *fr* to deceive.)
- ફૂડાવ=ફૂડાવ ના. ખરા તાબે રહે (for which *ફૂડાવ* is generally used.)
- n.* Evil or wicked servants. *lit.* Evil instruments or remedies.
- ફૂડાવ=ફૂડાવ ના. દેવો- *n.* Time, period.
- ફૂડાવ=ફૂડાવ ના. દીન, અધિ, અટકવું. *n.* Delay, postponement. (Av. *fr*, Pers. *فر*).

૧૧—૧૧

- ફૂડાવ=ફૂડાવ ના. સંકટ, દુઃખ, મુશ્કેલી. *n.* Difficulty, trouble, embarrassment, affliction.
- ફૂડાવ=ફૂડાવ ના. અટકવું, અટકવું. *inf.* To avert, to cease.

૧૨—૧૨

- ફૂડાવ=ફૂડાવ ના. પડીભલ. *n.* The state of ruin, decrease, or adversity. (Av. *fr* to fall.)
- ફૂડાવ=ફૂડાવ ના. અતિ. *n.* Vigour or passion of wrath. (Av. *fr* to be able.)
- ફૂડાવ=ફૂડાવ ના. તિલ્લ, કૃષિ. *n.* Tillage, cultivation.

પુ-પુ=પુપુ ના. ચોરી, થુ. *n.* Theft, plunder.

પુપુ=પુપુ ના. નાશ, ધવુ, ઉડી જવું. *n.* Disappearance, vanishing (Pers. *پاپ*-Av. *પુપુ*).

પુપુ=પુપુ વિ. સજને લાયક, પુ, શિક્ષાકરવાળો. *adj.* Sinful,

worthy of punishment. (Cf. Pahl. *પુપુ*; Pers. *پاپ*).

પુપુપુ=પુપુપુ ના. દોષખમાં પાછો ફરનાર, અંધારાં મકાન-ને પસંદ કરનાર. *n.* One who turns back towards the dark abode; one who prefers a life in damnation.

૬—૬

પુપુ=પુપુ ના. મકાન. *n.* Abode. (Av. *પુપુ*).

પુપુપુ=પુપુપુ ના. મરદાનગીથી, બહાદુરીથી. *adv.* With manliness, intrepidity, or bravery.

પુપુપુ=પુપુપુ વિ. ધણીજ મોહટાઈ ભોગવનાર. *adj.* Enjoying supreme greatness. (Pahl. *પુપુ + પુપુ + પુપુ*).

પુપુપુ=પુપુપુ કિ. તેઓ રાહ-મારે બનેછે, તેઓ ઉત્ક્રાં કામ કરેછે. *v.* They rob and plunder people as highwaymen; they do perverse acts. (Av. *પુપુ*).

પુપુપુ=પુપુપુ વિ. લેજત-દાર, સવાદાર. *adj.* Tasteful, delicious. (Pers. *پاپ*).

પુપુપુ=પુપુપુ ના. ખાટું, જીદું, ખાટું બોલનાર. *n.* Lie, falsehood, a liar. (Av. *પુપુપુ*).

1—1 or 2

પુપુ=પુપુ ના. અલાવણું, અલાવનાર. *n.* Leading, a leader.

પુપુપુ=પુપુપુ કિ. પુરું-થવું, પાર પડવું. *inf.* To be Completed, to be fulfilled.

પુપુ=પુપુ ના. પુર, પ્રકાશ. *n.* Lustre, brilliance. (Av. *પુપુ*).

પુપુ=પુપુ વિ. રેશનીવાળું. *adj.* Full of light. (Av. *પુપુ* to shine.)

પુપુ=પુપુ કિ. અ. વાર-

ઘડીયે, ફરી ફરીને. *adv.* Often, frequently.

મૃત્યુ=મૃત્યુવર્ણ ના. મૃત-
ની હાલત. *n.* The state of death

or damnation.

ચાણ=ચાણકી કિ. ચાણ કરવી,
છીણવીણી. *v.* To rob, to thiefe,
to seize. (Pers. چاچان).

મ—મ

મુક્તિ=મુક્તિવર્ણ ના. મુક્તિ
આપવી, શીખવવું, જોવાની શક્તિ
આપવી. *n.* Teaching, edification,
enlightenment. (Av. મુ to
see, and લે to carry.)

મહા=મહાવર્ણ ના. મોટું, પ્રતાપ,
શીર્ષ. *n.* Glory, splendour, fa-
me. (Av. મહ to shine.)

મુખ=મુખવર્ણ ના. મુખ કરે-

નાર. *n.* Destroyer, annihilator.
(Av. મુ to decay.)

મુખ=મુખવર્ણ ના.
મુખવર્ણ, અકલ વગરવું. *n.* Impu-
dence, insolence, folly.

મુખ=મુખવર્ણ ના.
મુખવર્ણ, ગરીબી. *n.* Poverty, indi-
gence. (Pers. گرسنگی).

મ—મ

મુખ=મુખવર્ણ ના. મુખ
કરનાર. *n.* One who makes man
indolent.

મુખ=મુખવર્ણ ના. મુખ
કરનાર, પોષણ કરનાર. *n.* Nourisher,
cherisher (Av. મુ to).

મુખ=મુખવર્ણ ના. મુખ,
કચ્છી. *n.* A city, a borough, a
town. (Av. મુ to). Also read
મુખ=મુખવર્ણ ના. લાંબી હયાતી. *n.* Long
life. (Av. મુ to).

મુખ=મુખવર્ણ ના. ભરવાડ.
n. A shepherd. (Av. મુ to),

Pers. شبا).

મુખ=મુખવર્ણ ના. મુખ
કિ. અ. દિવાનાપણથી. *adv.* Owing
to madness, perplexity. (Pers.
مجنون).

મુખ=મુખવર્ણ ના. મુખ
ધણીન ગરમ લાગણીવાળું. *adj.* Full
of hot ardour.

મુખ=મુખવર્ણ ના. મુખ
શાફને હાણી પેહિઆડનારા. *n.* Jus-
tice-destroying.

મુખ=મુખવર્ણ ના. મોટું,
પ્રતાપ, *n.* Light, splendour.

આએ પુસતક આઠમાને છપાતાં થએલી ભુલને લગતું નંદ શુદ્ધી પત્રક.

સંદે.	સતર.	અશુદ્ધ.	શુદ્ધ.
૪૮૨	૧૪૧૧૫૧૧૧૫૧
૪૮૨	૧૮૧૧૦૧૧૦
૪૯૦	૨૦૧૧૭૧૧૭
૪૯૪	૩૧૧૭૧	બાળ પછી ઉમેરે. .૧૧૭૧ .૧૧૭૧૧૧૭૧ .૧૧૭૧૧૧૭૧ .૧૧૭૧૧૧૭૧ .૧૧૭૧
૪૯૯	૯૧૧૭૧૧૧૭૧
૪૯૯	૧૦૧૧૭૧૧૧૭૧
૫૦૬	૧૩૧૧૭૧૧૧૭૧
૫૦૬	૨૨૧૧૭૧૧૧૭૧
૫૦૮	૧૦, ૧૩૧૧૭૧૧૧૭૧
૫૧૭	૧૮૧૧૭૧	બાળ પછી ઉમેરે. .૧૧૭૧ .૧૧૭૧
૫૧૮	૧૧૧૭૧૧૧૭૧
૫૧૯	૨૧૧૭૧૧૧૭૧
૫૧૯	૪૧૧૭૧૧૧૭૧
૫૨૦	૨૧૧૧૭૧૧૧૭૧
૫૨૧	૧૭૧૧૭૧૧૧૭૧
૫૨૩	૯૧૧૭૧૧૧૭૧
૫૨૩	૧૦૧૧૭૧૧૧૭૧
૫૨૩	૧૪, ૧૫૧૧૭૧૧૧૭૧
૫૨૬	૯૧૧૭૧૧૧૭૧
૫૨૬	૧૭૧૧૭૧૧૧૭૧
૫૨૬	૧૮૧૧૭૧૧૧૭૧

စာနံ.	စာအုပ်.	အမျိုးအမည်.	စာအုပ်.
၄၃၁	၅၅, ၅၆ မြန်မာ့သမိုင်း မြန်မာ့သမိုင်း
၄၃၂	၆ ၁၆၆ - ၁၆၇ ၁၆၆ - ၁၆၇
၄၃၃	၇ ၁၆၈ ၁၆၈
၄၃၄	၈ ၁၆၉ - ၁၇၀ ၁၆၉ - ၁၇၀
၄၃၅	၉ ၁၇၁ - ၁၇၂ ၁၇၁ - ၁၇၂
၄၃၆	၁၀ ၁၇၃ - ၁၇၄ ၁၇၃ - ၁၇၄
၄၃၇	၁၁ ၁၇၅ - ၁၇၆ ၁၇၅ - ၁၇၆
၄၃၈	၁၂ ၁၇၇ - ၁၇၈ ၁၇၇ - ၁၇၈
၄၃၉	၁၃ ၁၇၉ - ၁၈၀ ၁၇၉ - ၁၈၀
၄၄၀	၁၄ ၁၈၁ - ၁၈၂ ၁၈၁ - ၁၈၂
၄၄၁	၁၅ ၁၈၃ - ၁၈၄ ၁၈၃ - ၁၈၄
၄၄၂	၁၆ ၁၈၅ - ၁၈၆ ၁၈၅ - ၁၈၆
၄၄၃	၁၇ ၁၈၇ - ၁၈၈ ၁၈၇ - ၁၈၈
၄၄၄	၁၈ ၁၈၉ - ၁၉၀ ၁၈၉ - ၁၉၀
၄၄၅	၁၉ ၁၉၁ - ၁၉၂ ၁၉၁ - ၁၉၂
၄၄၆	၂၀ ၁၉၃ - ၁၉၄ ၁၉၃ - ၁၉၄
၄၄၇	၂၁ ၁၉၅ - ၁၉၆ ၁၉၅ - ၁၉၆
၄၄၈	၂၂ ၁၉၇ - ၁၉၈ ၁၉၇ - ၁၉၈
၄၄၉	၂၃ ၁၉၉ - ၂၀၀ ၁၉၉ - ၂၀၀

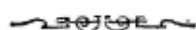
[illegible]

- ۱} (۳۶۴) ۱. ۲. ۳. ۴. ۵. ۶. ۷. ۸. ۹. ۱۰. ۱۱. ۱۲. ۱۳. ۱۴. ۱۵. ۱۶. ۱۷. ۱۸. ۱۹. ۲۰. ۲۱. ۲۲. ۲۳. ۲۴. ۲۵. ۲۶. ۲۷. ۲۸. ۲۹. ۳۰. ۳۱. ۳۲. ۳۳. ۳۴. ۳۵. ۳۶. ۳۷. ۳۸. ۳۹. ۴۰. ۴۱. ۴۲. ۴۳. ۴۴. ۴۵. ۴۶. ۴۷. ۴۸. ۴۹. ۵۰. ۵۱. ۵۲. ۵۳. ۵۴. ۵۵. ۵۶. ۵۷. ۵۸. ۵۹. ۶۰. ۶۱. ۶۲. ۶۳. ۶۴. ۶۵. ۶۶. ۶۷. ۶۸. ۶۹. ۷۰. ۷۱. ۷۲. ۷۳. ۷۴. ۷۵. ۷۶. ۷۷. ۷۸. ۷۹. ۸۰. ۸۱. ۸۲. ۸۳. ۸۴. ۸۵. ۸۶. ۸۷. ۸۸. ۸۹. ۹۰. ۹۱. ۹۲. ۹۳. ۹۴. ۹۵. ۹۶. ۹۷. ۹۸. ۹۹. ۱۰۰.

- ۲} ۱. ۲. ۳. ۴. ۵. ۶. ۷. ۸. ۹. ۱۰. ۱۱. ۱۲. ۱۳. ۱۴. ۱۵. ۱۶. ۱۷. ۱۸. ۱۹. ۲۰. ۲۱. ۲۲. ۲۳. ۲۴. ۲۵. ۲۶. ۲۷. ۲۸. ۲۹. ۳۰. ۳۱. ۳۲. ۳۳. ۳۴. ۳۵. ۳۶. ۳۷. ۳۸. ۳۹. ۴۰. ۴۱. ۴۲. ۴۳. ۴۴. ۴۵. ۴۶. ۴۷. ۴۸. ۴۹. ۵۰. ۵۱. ۵۲. ۵۳. ۵۴. ۵۵. ۵۶. ۵۷. ۵۸. ۵۹. ۶۰. ۶۱. ۶۲. ۶۳. ۶۴. ۶۵. ۶۶. ۶۷. ۶۸. ۶۹. ۷۰. ۷۱. ۷۲. ۷۳. ۷۴. ۷۵. ۷۶. ۷۷. ۷۸. ۷۹. ۸۰. ۸۱. ۸۲. ۸۳. ۸۴. ۸۵. ۸۶. ۸۷. ۸۸. ۸۹. ۹۰. ۹۱. ۹۲. ۹۳. ۹۴. ۹۵. ۹۶. ۹۷. ۹۸. ۹۹. ۱۰۰.
- ۳} ۱. ۲. ۳. ۴. ۵. ۶. ۷. ۸. ۹. ۱۰. ۱۱. ۱۲. ۱۳. ۱۴. ۱۵. ۱۶. ۱۷. ۱۸. ۱۹. ۲۰. ۲۱. ۲۲. ۲۳. ۲۴. ۲۵. ۲۶. ۲۷. ۲۸. ۲۹. ۳۰. ۳۱. ۳۲. ۳۳. ۳۴. ۳۵. ۳۶. ۳۷. ۳۸. ۳۹. ۴۰. ۴۱. ۴۲. ۴۳. ۴۴. ۴۵. ۴۶. ۴۷. ۴۸. ۴۹. ۵۰. ۵۱. ۵۲. ۵۳. ۵۴. ۵۵. ۵۶. ۵۷. ۵۸. ۵۹. ۶۰. ۶۱. ۶۲. ۶۳. ۶۴. ۶۵. ۶۶. ۶۷. ۶۸. ۶۹. ۷۰. ۷۱. ۷۲. ۷۳. ۷۴. ۷۵. ۷۶. ۷۷. ۷۸. ۷۹. ۸۰. ۸۱. ۸۲. ۸۳. ۸۴. ۸۵. ۸۶. ۸۷. ۸۸. ۸۹. ۹۰. ۹۱. ۹۲. ۹۳. ۹۴. ۹۵. ۹۶. ۹۷. ۹۸. ۹۹. ۱۰۰.

આએ પુસ્તક આઠમાને ઘણાતાં થએલી ભુલને લગતું પેહલવી શુદ્ધી પત્રક.

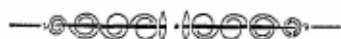

સંદે.	સંતર.	અશુદ્ધ.	શુદ્ધ.
૩૯૩	૨ રૂ.૫૦ ફ રૂ.૫૦ફ
૩૯૫	૧૦ ૧૯૫ ૧ ૧૯૫૧
૩૯૭	૩ ૧૧૧૯૨૫૫ ૧૧૧૯૨૫
૩૯૭	૧૭ ૧ફ ૫૧ ૧ફ૫૧
૩૯૮	૮ ૭૫૭૧ ૭૫૭૧
૪૦૫	૯ ૧૧૧૧૧૧૧૧ ૧૧૧૧૧૧૧૧
૪૦૫	૨૧ રૂ.૫૦૫૦૫૦ રૂ.૫૦૫૦૫૦
૪૧૧	૨૦ ફૂ. ૫૦૫ ૫૬૭ી વધારે. ફૂ. ૫૦૫
૪૧૨	૮ રૂ.૫૦૫૦૫૦ રૂ.૫૦૫૦૫૦
૪૧૭	૧૫ રૂ.૫૦ ૫૦૫ ૫૬૭ી વધારે. રૂ. ૫૦
૪૧૯	૪ રૂ.૫૦ રૂ.૫૦
૪૧૯	૧૭ ૧૧૧૧૧૧૧૧ ૧૧૧૧૧૧૧૧
૪૩૫	૯ રૂ.૫૦૫૦૫૦ રૂ.૫૦૫૦૫૦

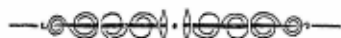
וְהַיְהוּדִים הָיוּ מְשֻׁמְּרִים וְלֹא כֹה עָשׂוּ מִשְׁמֶרֶת אֲרָם
 וְהָיוּ מְשֻׁמְּרִים וְכִי שָׁמַע וְהָיוּ מְשֻׁמְּרִים
 4} וְהָיוּ מְשֻׁמְּרִים וְכִי שָׁמַע וְהָיוּ מְשֻׁמְּרִים
 וְהָיוּ מְשֻׁמְּרִים וְכִי שָׁמַע וְהָיוּ מְשֻׁמְּרִים
 מִן הַיְהוּדִים וְהָיוּ מְשֻׁמְּרִים וְכִי שָׁמַע
 5} וְהָיוּ מְשֻׁמְּרִים וְכִי שָׁמַע וְהָיוּ מְשֻׁמְּרִים
 וְהָיוּ מְשֻׁמְּרִים וְכִי שָׁמַע וְהָיוּ מְשֻׁמְּרִים
 וְהָיוּ מְשֻׁמְּרִים וְכִי שָׁמַע וְהָיוּ מְשֻׁמְּרִים
 וְהָיוּ מְשֻׁמְּרִים וְכִי שָׁמַע וְהָיוּ מְשֻׁמְּרִים
 וְהָיוּ מְשֻׁמְּרִים וְכִי שָׁמַע וְהָיוּ מְשֻׁמְּרִים

(13) $\frac{1}{x} = x^{-1}$

2 }
 3 }
 2 }
 3 }

{ ૧ } (૧૧૧) હાં જાણીશો કેમકે મારા રાજાના પા
 મંત્રીઓ, ઓળખાતા કેમકે મારા મંત્રીઓના
 પા મંત્રીઓ જે ઓળખાતા તેના જે

{ ૨ } મારા જાણીશો કેમકે મારા મંત્રીઓ રાજાના પા
 મંત્રીઓના પા મંત્રીઓના પા મંત્રીઓના પા
 મંત્રીઓના પા મંત્રીઓના પા મંત્રીઓના પા
 { ૩ } મંત્રીઓના પા મંત્રીઓના પા મંત્રીઓના પા
 મંત્રીઓના પા મંત્રીઓના પા મંત્રીઓના પા
 મંત્રીઓના પા મંત્રીઓના પા મંત્રીઓના પા
 મંત્રીઓના પા મંત્રીઓના પા મંત્રીઓના પા
 મંત્રીઓના પા મંત્રીઓના પા મંત્રીઓના પા

{ ૧ } (૧૧૨) હાં જાણીશો કેમકે મારા મંત્રીઓના પા
 મંત્રીઓના પા મંત્રીઓના પા મંત્રીઓના પા
 મંત્રીઓના પા મંત્રીઓના પા મંત્રીઓના પા
 મંત્રીઓના પા મંત્રીઓના પા મંત્રીઓના પા

{ ૨ } મારા જાણીશો કેમકે મારા મંત્રીઓના પા
 મંત્રીઓના પા મંત્રીઓના પા મંત્રીઓના પા
 મંત્રીઓના પા મંત્રીઓના પા મંત્રીઓના પા
 મંત્રીઓના પા મંત્રીઓના પા મંત્રીઓના પા
 { ૩ } મંત્રીઓના પા મંત્રીઓના પા મંત્રીઓના પા
 મંત્રીઓના પા મંત્રીઓના પા મંત્રીઓના પા

[illegible]

{ ૧ } (૧-૧) જેમ મહાદેવે એક જગત આપ્યું તેવું એક જગત આપ્યું

{ ૨ } મહાદેવે એક જગત આપ્યું તેવું એક જગત આપ્યું

એક જગત આપ્યું તેવું એક જગત આપ્યું

એક જગત આપ્યું તેવું એક જગત આપ્યું

એક જગત આપ્યું તેવું એક જગત આપ્યું

{ ૩ } એક જગત આપ્યું તેવું એક જગત આપ્યું

{ ૪ } એક જગત આપ્યું તેવું એક જગત આપ્યું

એક જગત આપ્યું તેવું એક જગત આપ્યું

એક જગત આપ્યું તેવું એક જગત આપ્યું

{ ૫ } એક જગત આપ્યું તેવું એક જગત આપ્યું

એક જગત આપ્યું તેવું એક જગત આપ્યું

એક જગત આપ્યું તેવું એક જગત આપ્યું

એક જગત આપ્યું તેવું એક જગત આપ્યું

એક જગત આપ્યું તેવું એક જગત આપ્યું

એક જગત આપ્યું તેવું એક જગત આપ્યું

એક જગત આપ્યું તેવું એક જગત આપ્યું

એક જગત આપ્યું તેવું એક જગત આપ્યું

{ ૬ } એક જગત આપ્યું તેવું એક જગત આપ્યું

એક જગત આપ્યું તેવું એક જગત આપ્યું

એક જગત આપ્યું તેવું એક જગત આપ્યું

૨. ૧) દ. એ. વાલી નકલમાં ૬ મળે છે. ૨) સ્થલી નકલમાં ૧૦ મળે છે.

૫. ૧) સ્થલી નકલમાં ૬ મળે છે.

מן הנהגות וטענות ופירושים ודעות ודעות
 ודעות ודעות ודעות ודעות ודעות ודעות
 ודעות ודעות ודעות ודעות ודעות ודעות
 ודעות ודעות ודעות ודעות ודעות ודעות
 ודעות ודעות ודעות ודעות ודעות ודעות
 ודעות ודעות ודעות ודעות ודעות ודעות

{ 1 } (۴-۴) קודם ודעות ודעות ודעות ודעות

ודעות ודעות ודעות ודעות

{ 2 } מן הנהגות וטענות ופירושים ודעות ודעות

ודעות ודעות ודעות ודעות ודעות ודעות

ודעות ודעות ודעות ודעות ודעות ודעות

ודעות ודעות ודעות ודעות ודעות ודעות

ודעות ודעות ודעות ודעות ודעות ודעות

ודעות ודעות ודעות ודעות ודעות ודעות

ודעות ודעות ודעות ודעות ודעות ודעות

ודעות ודעות ודעות ודעות ודעות ודעות

ודעות ודעות ודעות ודעות ודעות ודעות

ודעות ודעות ודעות ודעות ודעות ודעות

ודעות ודעות ודעות ודעות ודעות ודעות

ודעות ודעות ודעות ודעות ודעות ודעות

ודעות ודעות ודעות ודעות ודעות ודעות

ודעות ודעות ודעות ודעות ודעות ודעות

ודעות ודעות ודעות ודעות ודעות ודעות

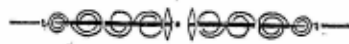
[illegible]

૪૫ { ૪૫ } ૪૬ { ૪૬ } ૪૭ { ૪૭ } ૪૮ { ૪૮ } ૪૯ { ૪૯ } ૫૦ { ૫૦ }
 ૫૧ { ૫૧ } ૫૨ { ૫૨ } ૫૩ { ૫૩ } ૫૪ { ૫૪ } ૫૫ { ૫૫ } ૫૬ { ૫૬ }
 ૫૭ { ૫૭ } ૫૮ { ૫૮ } ૫૯ { ૫૯ } ૬૦ { ૬૦ } ૬૧ { ૬૧ } ૬૨ { ૬૨ }
 ૬૩ { ૬૩ } ૬૪ { ૬૪ } ૬૫ { ૬૫ } ૬૬ { ૬૬ } ૬૭ { ૬૭ } ૬૮ { ૬૮ }
 ૬૯ { ૬૯ } ૭૦ { ૭૦ } ૭૧ { ૭૧ } ૭૨ { ૭૨ } ૭૩ { ૭૩ } ૭૪ { ૭૪ }
 ૭૫ { ૭૫ } ૭૬ { ૭૬ } ૭૭ { ૭૭ } ૭૮ { ૭૮ } ૭૯ { ૭૯ } ૮૦ { ૮૦ }
 ૮૧ { ૮૧ } ૮૨ { ૮૨ } ૮૩ { ૮૩ } ૮૪ { ૮૪ } ૮૫ { ૮૫ } ૮૬ { ૮૬ }
 ૮૭ { ૮૭ } ૮૮ { ૮૮ } ૮૯ { ૮૯ } ૯૦ { ૯૦ } ૯૧ { ૯૧ } ૯૨ { ૯૨ }
 ૯૩ { ૯૩ } ૯૪ { ૯૪ } ૯૫ { ૯૫ } ૯૬ { ૯૬ } ૯૭ { ૯૭ } ૯૮ { ૯૮ }
 ૯૯ { ૯૯ } ૧૦૦ { ૧૦૦ } ૧૦૧ { ૧૦૧ } ૧૦૨ { ૧૦૨ } ૧૦૩ { ૧૦૩ } ૧૦૪ { ૧૦૪ }
 ૧૦૫ { ૧૦૫ } ૧૦૬ { ૧૦૬ } ૧૦૭ { ૧૦૭ } ૧૦૮ { ૧૦૮ } ૧૦૯ { ૧૦૯ } ૧૧૦ { ૧૧૦ }
 ૧૧૧ { ૧૧૧ } ૧૧૨ { ૧૧૨ } ૧૧૩ { ૧૧૩ } ૧૧૪ { ૧૧૪ } ૧૧૫ { ૧૧૫ } ૧૧૬ { ૧૧૬ }
 ૧૧૭ { ૧૧૭ } ૧૧૮ { ૧૧૮ } ૧૧૯ { ૧૧૯ } ૧૨૦ { ૧૨૦ } ૧૨૧ { ૧૨૧ } ૧૨૨ { ૧૨૨ }
 ૧૨૩ { ૧૨૩ } ૧૨૪ { ૧૨૪ } ૧૨૫ { ૧૨૫ } ૧૨૬ { ૧૨૬ } ૧૨૭ { ૧૨૭ } ૧૨૮ { ૧૨૮ }
 ૧૨૯ { ૧૨૯ } ૧૩૦ { ૧૩૦ } ૧૩૧ { ૧૩૧ } ૧૩૨ { ૧૩૨ } ૧૩૩ { ૧૩૩ } ૧૩૪ { ૧૩૪ }
 ૧૩૫ { ૧૩૫ } ૧૩૬ { ૧૩૬ } ૧૩૭ { ૧૩૭ } ૧૩૮ { ૧૩૮ } ૧૩૯ { ૧૩૯ } ૧૪૦ { ૧૪૦ }
 ૧૪૧ { ૧૪૧ } ૧૪૨ { ૧૪૨ } ૧૪૩ { ૧૪૩ } ૧૪૪ { ૧૪૪ } ૧૪૫ { ૧૪૫ } ૧૪૬ { ૧૪૬ }
 ૧૪૭ { ૧૪૭ } ૧૪૮ { ૧૪૮ } ૧૪૯ { ૧૪૯ } ૧૫૦ { ૧૫૦ } ૧૫૧ { ૧૫૧ } ૧૫૨ { ૧૫૨ }
 ૧૫૩ { ૧૫૩ } ૧૫૪ { ૧૫૪ } ૧૫૫ { ૧૫૫ } ૧૫૬ { ૧૫૬ } ૧૫૭ { ૧૫૭ } ૧૫૮ { ૧૫૮ }
 ૧૫૯ { ૧૫૯ } ૧૬૦ { ૧૬૦ } ૧૬૧ { ૧૬૧ } ૧૬૨ { ૧૬૨ } ૧૬૩ { ૧૬૩ } ૧૬૪ { ૧૬૪ }
 ૧૬૫ { ૧૬૫ } ૧૬૬ { ૧૬૬ } ૧૬૭ { ૧૬૭ } ૧૬૮ { ૧૬૮ } ૧૬૯ { ૧૬૯ } ૧૭૦ { ૧૭૦ }
 ૧૭૧ { ૧૭૧ } ૧૭૨ { ૧૭૨ } ૧૭૩ { ૧૭૩ } ૧૭૪ { ૧૭૪ } ૧૭૫ { ૧૭૫ } ૧૭૬ { ૧૭૬ }
 ૧૭૭ { ૧૭૭ } ૧૭૮ { ૧૭૮ } ૧૭૯ { ૧૭૯ } ૧૮૦ { ૧૮૦ } ૧૮૧ { ૧૮૧ } ૧૮૨ { ૧૮૨ }
 ૧૮૩ { ૧૮૩ } ૧૮૪ { ૧૮૪ } ૧૮૫ { ૧૮૫ } ૧૮૬ { ૧૮૬ } ૧૮૭ { ૧૮૭ } ૧૮૮ { ૧૮૮ }
 ૧૮૯ { ૧૮૯ } ૧૯૦ { ૧૯૦ } ૧૯૧ { ૧૯૧ } ૧૯૨ { ૧૯૨ } ૧૯૩ { ૧૯૩ } ૧૯૪ { ૧૯૪ }
 ૧૯૫ { ૧૯૫ } ૧૯૬ { ૧૯૬ } ૧૯૭ { ૧૯૭ } ૧૯૮ { ૧૯૮ } ૧૯૯ { ૧૯૯ } ૨૦૦ { ૨૦૦ }

૫. ૧) મધ્યલી નકલમાં ૫૦ મેલે છે.

૧૩. ૧) ૬. એ. નકલમાં ૫૦ મેલે છે.

૬ { ૬ } ઉલ્લસનું છે, તેમજ સુભાષીનાં શબ્દોનાં સ્વરૂપો
 શબ્દોનાં સ્વરૂપો, તેમજ શબ્દોનાં સ્વરૂપો, તેમજ શબ્દોનાં
 શબ્દોનાં સ્વરૂપો, તેમજ શબ્દોનાં સ્વરૂપો, તેમજ શબ્દોનાં
 શબ્દોનાં સ્વરૂપો, તેમજ શબ્દોનાં સ્વરૂપો, તેમજ શબ્દોનાં
 શબ્દોનાં સ્વરૂપો, તેમજ શબ્દોનાં સ્વરૂપો, તેમજ શબ્દોનાં

૧ { ૧ } (૧૧૫) કોડ લેખકે જણાવેલાં શબ્દોનાં સ્વરૂપો
 શબ્દોનાં સ્વરૂપો, તેમજ શબ્દોનાં સ્વરૂપો, તેમજ શબ્દોનાં

૨ { ૨ } શબ્દોનાં સ્વરૂપો, તેમજ શબ્દોનાં સ્વરૂપો, તેમજ શબ્દોનાં
 શબ્દોનાં સ્વરૂપો, તેમજ શબ્દોનાં સ્વરૂપો, તેમજ શબ્દોનાં
 ૩ { ૩ } કોડ લેખકે જણાવેલાં શબ્દોનાં સ્વરૂપો, તેમજ શબ્દોનાં
 શબ્દોનાં સ્વરૂપો, તેમજ શબ્દોનાં સ્વરૂપો, તેમજ શબ્દોનાં
 શબ્દોનાં સ્વરૂપો, તેમજ શબ્દોનાં સ્વરૂપો, તેમજ શબ્દોનાં
 શબ્દોનાં સ્વરૂપો, તેમજ શબ્દોનાં સ્વરૂપો, તેમજ શબ્દોનાં
 શબ્દોનાં સ્વરૂપો, તેમજ શબ્દોનાં સ્વરૂપો, તેમજ શબ્દોનાં
 શબ્દોનાં સ્વરૂપો, તેમજ શબ્દોનાં સ્વરૂપો, તેમજ શબ્દોનાં
 શબ્દોનાં સ્વરૂપો, તેમજ શબ્દોનાં સ્વરૂપો, તેમજ શબ્દોનાં
 ૪ { ૪ } કોડ લેખકે જણાવેલાં શબ્દોનાં સ્વરૂપો, તેમજ શબ્દોનાં
 શબ્દોનાં સ્વરૂપો, તેમજ શબ્દોનાં સ્વરૂપો, તેમજ શબ્દોનાં

۱} (۳۹۰) אָפּן ערשטן טאָג , אָפּן ערשטן טאָג

אָפּן ערשטן טאָג

- 2} אָפּן ערשטן טאָג , אָפּן ערשטן טאָג
- 3} אָפּן ערשטן טאָג , אָפּן ערשטן טאָג
- 3} אָפּן ערשטן טאָג , אָפּן ערשטן טאָג
- 1} אָפּן ערשטן טאָג , אָפּן ערשטן טאָג
- 4} אָפּן ערשטן טאָג , אָפּן ערשטן טאָג
- 4} אָפּן ערשטן טאָג , אָפּן ערשטן טאָג
- 5} אָפּן ערשטן טאָג , אָפּן ערשטן טאָג
- 5} אָפּן ערשטן טאָג , אָפּן ערשטן טאָג
- 6} אָפּן ערשטן טאָג , אָפּן ערשטן טאָג
- 6} אָפּן ערשטן טאָג , אָפּן ערשטן טאָג
- 7} אָפּן ערשטן טאָג , אָפּן ערשטן טאָג
- 7} אָפּן ערשטן טאָג , אָפּן ערשטן טאָג
- 8} אָפּן ערשטן טאָג , אָפּן ערשטן טאָג
- 8} אָפּן ערשטן טאָג , אָפּן ערשטן טאָג

מלכות ודג כונסין ודג כף כוד צמור ון וט שטב-
 וסמך ודג ו דלודג ו כסמ ו דג ו סמך-סמך-
 ו כדנעסלג וט טכסר ונע מלך-טב-טב-
 ו טכסלג ו מונע-טב וט טכסר מלך סמך-טב-

{ 1 } (۳۸۴) כף ואלו כסמו ונסן טכסמור כ
 ונע וט טכ

{ 2 } סמך ואלו כסמו טכ סמך-סמך-סמך-
 וסמך-סמך-סמך-סמך-סמך-סמך-
 { 3 } ו צמור וסמך-סמך-סמך-סמך-סמך-
 ו כד וט מלך-כד וט מלך-כסמור ואלו ו
 { 4 } וסמך-סמך-סמך-סמך-סמך-סמך-
 סמך-סמך-סמך-סמך-סמך-סמך-
 { 5 } ואלו וט ו סמך-סמך-סמך-סמך-
 ו סמך-סמך-סמך-סמך-סמך-סמך-
 { 6 } ו כד וט ואלו כסמו ואלו וט ו
 טכ-סמך-סמך-סמך-סמך-סמך-
 מנע-סמך-סמך-סמך-סמך-סמך-
 { 7 } וסמך-סמך-סמך-סמך-סמך-סמך-
 וסמך-סמך-סמך-סמך-סמך-סמך-
 { 8 } ואלו וט וסמך-סמך-סמך-סמך-
 { 9 } צמור וסמך-סמך-סמך-סמך-סמך-
 ו צמור וסמך-סמך-סמך-סמך-סמך-

[illegible][illegible]

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय

§₂
ספרים וכתבים שונים
והם כדלהלן:

[illegible]

وَمِنْهُمْ مَّنْ يَّهْدِي اللَّهُ سَبِيلَهُ وَمِنْهُمْ مَّنْ يَّضَلُّ اللَّهُ سَبِيلَهُ

אם נחמך מן המלך מלך ישראל וכל ישראל

۱ س ا ک م ل ۱ س ا و س م ک ا و ۱ م د و س ا و د ل و و ۴

ကုသ မြေပုံအရပ်အရပ်ကို နေရာအရပ်အရပ်၌

၂၈- ဝေပုဗ္ဗိကံ ဝေပုဗ္ဗိကံ ဝေပုဗ္ဗိကံ ဝေပုဗ္ဗိကံ ဝေပုဗ္ဗိကံ
 ၂၉- ဝေပုဗ္ဗိကံ ဝေပုဗ္ဗိကံ ဝေပုဗ္ဗိကံ ဝေပုဗ္ဗိကံ ဝေပုဗ္ဗိကံ

ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਹਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ॥ ੧ ॥

ਸ੍ਰੀਮਤਿ ਜਗਦੀਸ਼ ਸਿੰਘ ਭੁੱਲਾ ਜੀ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੀਆਂ ਨਾਵਾਂ

[illegible]

ಮಾನ್ಯರಾದ ಮಹೋದಯವರ್ತಮಾನರು, ಉಪಸ್ಥಿತರಿರುವವರೆಲ್ಲರನ್ನೂ

[illegible]

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय

{²₂} سوره اعراف و سوره مائده سوره احزاب ع ۱۱ طه

מלך-העם ואל-הים ומזרח-השמש ומזרח-הים

سنة مائة وتسع وستين وستمائة

שם המשפחה: _____

કર્મ ૧ મુજબ આપણે જાણીએ છીએ કે આ
 સર્વજ્ઞના આજ્ઞાથી જ આ સર્વજ્ઞના આજ્ઞાથી જ
 આ સર્વજ્ઞના આજ્ઞાથી જ આ સર્વજ્ઞના આજ્ઞાથી જ
 આ સર્વજ્ઞના આજ્ઞાથી જ આ સર્વજ્ઞના આજ્ઞાથી જ

૧} ૧} (૩૧૪) આ સર્વજ્ઞના આજ્ઞાથી જ આ સર્વજ્ઞના આજ્ઞાથી જ

આ સર્વજ્ઞના આજ્ઞાથી જ આ સર્વજ્ઞના આજ્ઞાથી જ

૨} ૨} આ સર્વજ્ઞના આજ્ઞાથી જ આ સર્વજ્ઞના આજ્ઞાથી જ
 આ સર્વજ્ઞના આજ્ઞાથી જ આ સર્વજ્ઞના આજ્ઞાથી જ
 આ સર્વજ્ઞના આજ્ઞાથી જ આ સર્વજ્ઞના આજ્ઞાથી જ
 આ સર્વજ્ઞના આજ્ઞાથી જ આ સર્વજ્ઞના આજ્ઞાથી જ

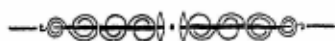
૧} ૧} (૩૧૫) આ સર્વજ્ઞના આજ્ઞાથી જ આ સર્વજ્ઞના આજ્ઞાથી જ

આ સર્વજ્ઞના આજ્ઞાથી જ આ સર્વજ્ઞના આજ્ઞાથી જ

૨} ૨} આ સર્વજ્ઞના આજ્ઞાથી જ આ સર્વજ્ઞના આજ્ઞાથી જ
 આ સર્વજ્ઞના આજ્ઞાથી જ આ સર્વજ્ઞના આજ્ઞાથી જ
 આ સર્વજ્ઞના આજ્ઞાથી જ આ સર્વજ્ઞના આજ્ઞાથી જ
 આ સર્વજ્ઞના આજ્ઞાથી જ આ સર્વજ્ઞના આજ્ઞાથી જ
 આ સર્વજ્ઞના આજ્ઞાથી જ આ સર્વજ્ઞના આજ્ઞાથી જ
 આ સર્વજ્ઞના આજ્ઞાથી જ આ સર્વજ્ઞના આજ્ઞાથી જ

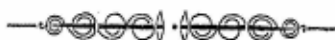
૧૧૦ } જોઈએ છે એવા સ્વભાવના લોકો સમજાવેલા
 ૧૧૦ } એવા સ્વભાવના લોકો સમજાવેલા એવા સ્વભાવના
 લોકો સમજાવેલા એવા સ્વભાવના લોકો સમજાવેલા

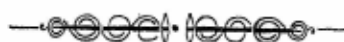
૧ } (૩૧૦) સ્વભાવના લોકો સમજાવેલા
 ૧ } સ્વભાવના લોકો સમજાવેલા

૨-૩ } સ્વભાવના લોકો સમજાવેલા
 ૨-૩ } સ્વભાવના લોકો સમજાવેલા
 ૪-૫ } સ્વભાવના લોકો સમજાવેલા
 ૪-૫ } સ્વભાવના લોકો સમજાવેલા
 ૬ } સ્વભાવના લોકો સમજાવેલા
 ૬ } સ્વભાવના લોકો સમજાવેલા
 ૭ } સ્વભાવના લોકો સમજાવેલા
 ૭ } સ્વભાવના લોકો સમજાવેલા
 ૮ } સ્વભાવના લોકો સમજાવેલા
 ૮ } સ્વભાવના લોકો સમજાવેલા
 ૯ } સ્વભાવના લોકો સમજાવેલા
 ૯ } સ્વભાવના લોકો સમજાવેલા
 ૧૦ } સ્વભાવના લોકો સમજાવેલા
 ૧૦ } સ્વભાવના લોકો સમજાવેલા

ભાગ્યવાન અને હાલના શત્રુઓનાં ભાગ્યે જ સમર્થ
 હોય તેવાનાં મનમાં સમાવેશ થાય છે

(૧૧૧) જુદા જુદા સમયે સમયે સમયે

{ ૧ }

જે તે તેનાં અને તેનાં

જુદા જુદા સમયે સમયે સમયે { ૨ }

જુદા જુદા સમયે સમયે સમયે

જુદા જુદા સમયે સમયે સમયે

જુદા જુદા સમયે સમયે સમયે { ૩ }

જુદા જુદા સમયે સમયે સમયે

જુદા જુદા સમયે સમયે સમયે

જુદા જુદા સમયે સમયે સમયે { ૪ }

જુદા જુદા સમયે સમયે સમયે

જુદા જુદા સમયે સમયે સમયે

જુદા જુદા સમયે સમયે સમયે

જુદા જુદા સમયે સમયે સમયે { ૫ }

જુદા જુદા સમયે સમયે સમયે

જુદા જુદા સમયે સમયે સમયે

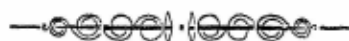
જુદા જુદા સમયે સમયે સમયે

જુદા જુદા સમયે સમયે સમયે { ૬ }

જુદા જુદા સમયે સમયે સમયે

જુદા જુદા સમયે સમયે સમયે

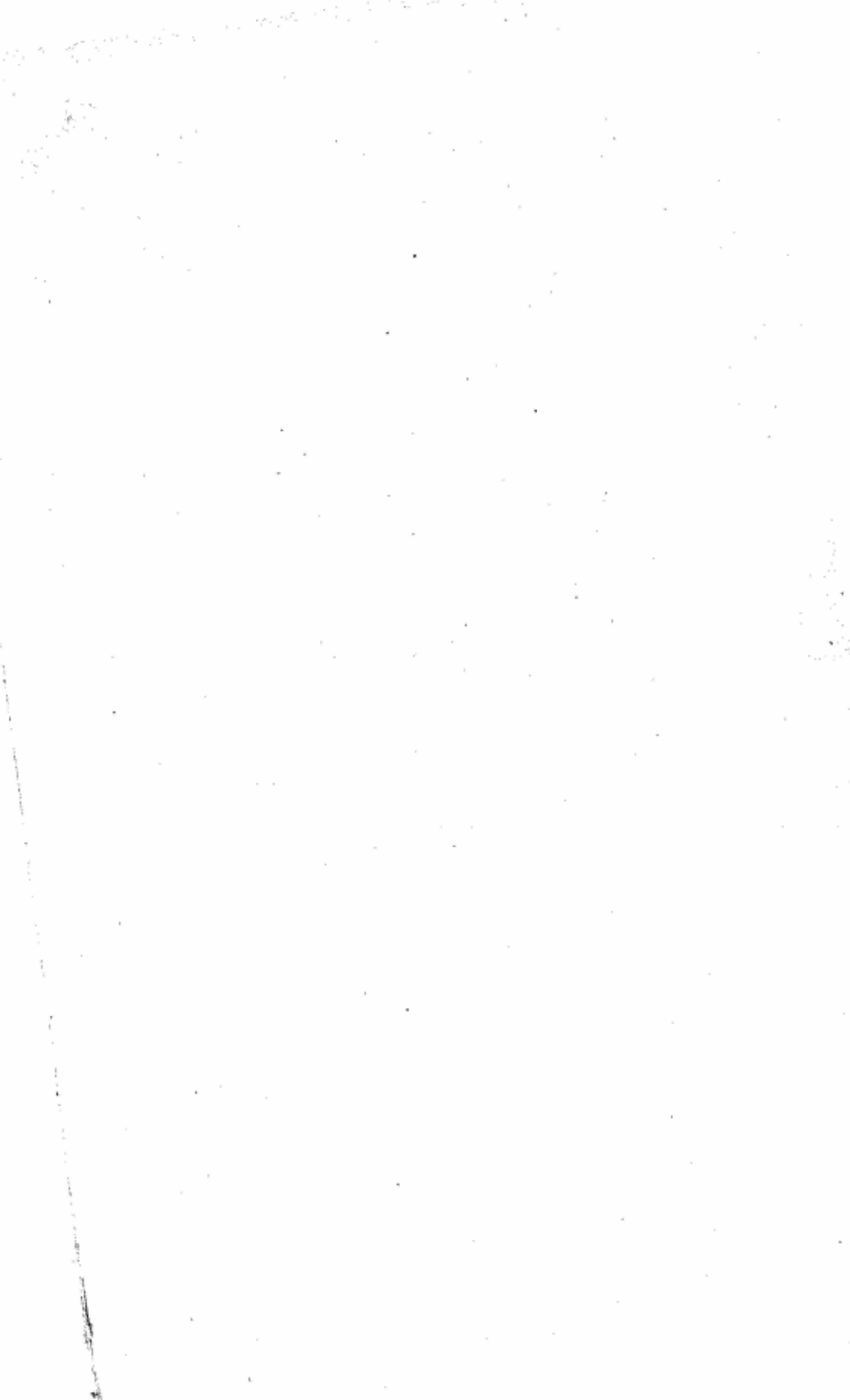
ממשלם אף דנטערן זעלבן זאלן זיין דאס זעלבע ווי
 אנטערן זעלבן זעלבן זעלבן זעלבן זעלבן זעלבן זעלבן
 זעלבן זעלבן זעלבן זעלבן זעלבן זעלבן זעלבן זעלבן
 זעלבן זעלבן זעלבן זעלבן זעלבן זעלבן זעלבן זעלבן
 זעלבן זעלבן זעלבן זעלבן זעלבן זעלבן זעלבן זעלבן
 זעלבן זעלבן זעלבן זעלבן זעלבן זעלבן זעלבן זעלבן
 זעלבן זעלבן זעלבן זעלבן זעלבן זעלבן זעלבן זעלבן
 זעלבן זעלבן זעלבן זעלבן זעלבן זעלבן זעלבן זעלבן

(39) אף דנטערן זעלבן זעלבן זעלבן זעלבן זעלבן זעלבן זעלבן זעלבן 1
2

זעלבן זעלבן זעלבן זעלבן זעלבן זעלבן זעלבן זעלבן 2
 זעלבן זעלבן זעלבן זעלבן זעלבן זעלבן זעלבן זעלבן 3
 זעלבן זעלבן זעלבן זעלבן זעלבן זעלבן זעלבן זעלבן 4
 זעלבן זעלבן זעלבן זעלבן זעלבן זעלבן זעלבן זעלבן 5
 זעלבן זעלבן זעלבן זעלבן זעלבן זעלבן זעלבן זעלבן

קוד טז ו ו א ו א כ ע

טעמא דלמ

אט לטעמא דלמ

טז ו ו א ו א כ ע

טעמא

טעמא דלמ ו ט ל ו ט ע ו ו א ו א כ ע

טעמא דלמ ו ט ל ו ט ע ו ו א ו א כ ע

טעמא דלמ ו ט ל ו ט ע ו ו א ו א כ ע

CENTRAL ARCHAEOLOGICAL LIBRARY,
NEW DELHI

Catalogue No. 891.53/Sun - 34180

Author— Sunjana, P.D.B.

Title— Dinkarl. Vol.8.

Borrower No.	Date of Issue	Date of Return

"A book that is shut is but a block"

CENTRAL ARCHAEOLOGICAL LIBRARY
GOVT. OF INDIA
Department of Archaeology
NEW DELHI.

Please help us to keep the book
clean and moving.